

ZBIERKA  ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1961

Vyhlásené: 09.12.1961 Časová verzia predpisu účinná od: 23.07.1993 do: 11.08.1993

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

141

ZÁKON

z 29. novembra 1961

o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok)

Národné zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ

SPOLOČNÉ USTANOVENIA

PRVÁ HLAVA

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 1

Účel zákona

(1) Účelom trestného poriadku je upraviť postup orgánov činných v trestnom konaní tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní. Konanie pritom musí pôsobiť na upevňovanie zákonnosti, na predchádzanie a zamedzovanie trestnej činnosti, na výchovu občanov v duchu dôsledného zachovávania zákonov a pravidiel občianskeho spolužitia i čestného plnenia povinností ku štátu a spoločnosti.

(2) Pomáhať na dosiahnutie účelu trestného konania je právom a podľa ustanovení tohto zákona i povinnosťou občanov.

§ 2

Základné zásady trestného konania

(1) Nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený ináč než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

(2) Dokiaľ právoplatným odsudzujúcim rozsudkom súdu nie je vyslovená vina, nemožno na toho, proti komu sa vedie trestné konanie, hľadieť, ako by bol vinný.

(3) Prokurátor je povinný stíhať všetky trestné činy, o ktorých sa dozvedel; výnimky sú prípustné len podľa zákona alebo podľa vyhlásenej medzinárodnej zmluvy.

(4) Ak tento zákon neustanovuje niečo iné, postupujú orgány činné v trestnom konaní z úradnej povinnosti; musia trestné veci prejednávať čo najrýchlejšie a dôsledne zachovávať občianske práva zaručené ústavou. Na obsah petícií zasahujúcich do plnenia týchto povinností orgány činné v trestnom konaní neprihliadajú.

(5) Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutočný stav veci, a pri svojom rozhodovaní z neho vychádzajú. Objasňujú s rovnakou starostlivosťou okolnosti svedčiace

proti obvinenému 1 okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a vykonávajú v oboch smeroch dôkazy, nečakajúc na návrh strán. Priznanie obvineného nezbavuje orgány činné v trestnom konaní povinnosti preskúmať a všetkými dosiahnuteľnými prostriedkami overiť všetky okolnosti prípadu.

(6) Orgány činné v trestnom konaní hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

(7) Všetky orgány činné v trestnom konaní spolupracujú v najširšej miere so záujmovými združeniami občanov a využívajú ich výchovné pôsobenie.

(8) Trestné stíhanie pred súdmi je možné len na základe obžaloby podanej prokurátorom.

(9) V trestnom konaní pred súdom rozhoduje senát alebo samosudca; predseda senátu alebo samosudca rozhodujú sami len tam, kde to zákon výslovne ustanovuje. Ak v prípravnom konaní rozhoduje súd v prvom stupni, rozhodnutie robí sudca.

(10) Trestné veci sa pred súdom prejednávajú verejne tak, aby sa občania v širokej miere mohli prejednávania zúčastniť a pojednávanie sledovať. Pri hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí smie byť verejnosť vylúčená len v prípadoch výslovne ustanovených v tomto zákone.

(11) Konanie pred súdmi je ústne; dôkaz výpoveďami svedkov, znalcov a obvineného sa vykonáva spravidla tak, že súd uvedené osoby sám vylúča.

(12) Pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, ako aj na verejnom alebo neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli pri tomto konaní vykonané.

(13) Ten, proti ktorému sa trestné konanie vedie, musí byť v každom období konania poučený o právach umožňujúcich mu plné uplatnenie obhajoby a o tom, že si môže aj zvoliť obhajcu; všetky orgány činné v trestnom konaní sú povinné umožniť mu uplatnenie jeho práv.

(14) Každý je oprávnený používať pred orgánmi činnými v trestnom konaní svoj materinský jazyk.

Spolupráca so záujmovými združeniami občanov

§ 3

(1) Orgány činné v trestnom konaní spolupracujú so záujmovými združeniami občanov, aby posilnili výchovné pôsobenie trestného konania a aj týmto spôsobom trestnú činnosť zamedzovali a jej predchádzali.

(2) Záujmové združenia občanov môžu upozorňovať orgány činné v trestnom konaní na prípady porušenia zákonnosti a dávať tak podnet na začatie trestného stíhania. Môžu navrhovať, aby súd na prehĺbenie výchovného účinku trestného konania prejednal vec na pracovisku obvineného alebo v mieste jeho bydliska. So záujmovými združeniami občanov súd spolupracuje pri zabezpečení účasti občanov na pojednávaní súdu; tieto združenia spolupôsobia podľa ustanovení tohto zákona a pri výchove osôb podmiennečne odsúdených a podmiennečne prepustených; pomáhajú tiež vytvárať podmienky, aby odsúdený žil po vykonaní trestu riadnym životom.

§ 4

(1) Záujmové združenia občanov, ktorými sa na účely tohto zákona rozumejú najmä odborové a iné spoločenské organizácie, pracovné kolektívy a cirkvi, s výnimkou politických strán a politických hnutí môžu po prerokovaní v kolektíve ponúknuť prevzatie záruky za nápravu obvineného, ak majú dôvodne za to, že sú tu predpoklady, aby sa obvinený pôsobením kolektívu

napravil. Súd, ktorému bol poslaný takýto návrh, prejedná vec na hlavnom pojednávaní spravidla pred kolektívom záujmového združenia občanov, a ak sa rozhodne záruku prijať, vezme na ňu zreteľ pri rozhodovaní o treste. Môže najmä, pokiaľ to trestný zákon pripúšťa, povoliť podmienený odklad výkonu trestu, alebo uložiť iný druh trestu, ktorý nie je spojený s odňatím slobody, alebo upustiť od potrestania.

(2) Záujmové združenie, ktoré prevzalo záruku, stará sa o prevýchovu a nápravu obvineného, ktorý mu bol na záruku zverený, a dbá, aby nahradil škodu, ktorú spôsobil trestným činom.

§ 5

Záujmové združenia uvedené v § 4 ods. 1 majú právo vyslať na prejednanie veci pred okresným a krajským súdom ako odvolacím súdom svojho zástupcu, ktorý sa potom na podklade uznesenia súdu zúčastní pojednávania podľa ustanovení tohto zákona a súdu tlmočí stanovisko ich kolektívu k prejednávanej trestnej veci, k osobe páchatela a k možnostiam jeho nápravy (§ 183).

§ 6

(1) Záujmové združenia uvedené v § 4 ods. 1 môžu ponúknuť, že prevezmú záruku za dovŕšenie nápravy odsúdeného, a žiadať na tomto podklade o jeho podmienené prepustenie z trestu odňatia slobody alebo o podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti alebo zákazu pobytu. Na získanie podkladov pre takúto žiadosť môžu sa informovať o stave prevýchovy odsúdeného.

(2) Uvedené záujmové združenia môžu tiež navrhnúť, aby väzba obvineného bola nahradená ich zárukou (§ 73) , a podávať za odsúdeného žiadosť o udelenie milosti a o zahľadenie odsúdenia.

Súčinnosť štátnych a iných orgánov

§ 7

Orgány činné v trestnom konaní sú povinné navzájom si pomáhať pri plnení úloh vyplývajúcich z tohto zákona.

§ 8

(1) Štátne orgány a všetky organizácie sú povinné pomáhať orgánom činným v trestnom konaní pri plnení ich úloh, najmä s najväčším urýchlením vyhovovať ich dožiadaniam. Štátne orgány sú ďalej povinné bez meškania oznamovať prokurátorovi alebo policajným orgánom skutočnosti nasvedčujúce tomu, že bol spáchaný trestný čin.

(2) Údaje, ktoré sú inak predmetom bankového tajomstva, smie v prípravnom konaní požadovať len prokurátor. Vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán potrebujú na také dožiadanie predchádzajúci súhlas prokurátora. V konaní pred súdom môže také údaje požadovať predseda senátu.

(3) Ustanovením odsekov 1 a 2 nie je dotknutá povinnosť zachovávať štátne a hospodárske tajomstvo ani štátom uložená povinnosť mlčanlivosti.

§ 8a

Poskytovanie informácií o trestnom konaní

(1) Orgány činné v trestnom konaní informujú o svojej činnosti verejnosť poskytovaním informácií oznamovacím prostriedkom. Pritom dbajú na to, aby neohrozovali objasnenie skutočností dôležitých na posúdenie veci, nezverejňovali o osobách, ktoré majú účasť na trestnom konaní, údaje, ktoré priamo nesúvisia s trestnou činnosťou, a aby neporušili zásadu, že dokiaľ

právoplatným odsudzujúcim rozsudkom nie je vina vyslovená, nemožno na toho, proti komu sa vedie trestné konanie, hľadiť, ako by bol vinný (§ 2 ods. 2).

(2) Z dôvodov uvedených v odseku 1 orgány činné v trestnom konaní odopru poskytnutie informácií.

§ 9

Posudzovanie predbežných otázok

(1) Orgány činné v trestnom konaní posudzujú predbežné otázky, ktoré sa v konaní vyskytnú, samostatne; ak je tu však o takej otázke právoplatné rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu sú orgány činné v trestnom konaní takým rozhodnutím viazané, pokiaľ nejde o posúdenie viny obvineného.

(2) Orgány činné v trestnom konaní nie sú oprávnené samostatne riešiť predbežné otázky týkajúce sa osobného stavu, o ktorých sa rozhoduje v konaní o občianskoprávných veciach. Ak rozhodnutie o takej otázke nebolo ešte vydané, vyčkajú jeho vydanie.

§ 10

Vyňatie z právomoci orgánov činných v trestnom konaní

(1) Z právomoci orgánov činných v trestnom konaní podľa tohto zákona sú vyňaté osoby požívajúce výsady a imunity podľa zákona alebo medzinárodného práva.

(2) Ak vznikne pochybnosť o tom, či alebo do akej miery je niekto vyňatý z právomoci orgánov činných v trestnom konaní podľa tohto zákona, musí sa o tom vyžiadať vyjadrenie ministra spravodlivosti; toto vyjadrenie je pre všetky orgány činné v trestnom konaní záväzné.

§ 11

Nepripustnosť trestného stíhania

(1) Trestné stíhanie nemožno začať, a ak bolo už začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené,

- a) ak to nariadi prezident republiky, použijúc svoje právo udeľovať milosť alebo amnestiu,
- b) ak je trestné stíhanie premlčané,
- c) ak ide o osobu, ktorá je vyňatá z právomoci orgánov činných v trestnom konaní (§ 10), alebo o osobu, na stíhanie ktorej podľa zákona treba súhlas, ak taký súhlas nebol oprávneným orgánom daný,
- d) ak ide o osobu, ktorá pre nedostatok veku nie je trestne zodpovedná,
- e) proti tomu, kto zomrel,
- f) proti tomu, proti ktorému sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo bolo právoplatne zastavené, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené,
- g) proti tomu, proti ktorému sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozhodnutím iného orgánu na stíhanie trestných činov oprávneného, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené,
- h) ak je trestné stíhanie podmienené súhlasom poškodeného a súhlas nebol daný alebo bol vzatý späť (§ 163a), alebo
- ch) ak tak ustanovuje vyhlásená medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná.

(2) V trestnom stíhaní, ktoré bolo zastavené z dôvodu uvedeného v odseku 1 písm. a) alebo b) sa však pokračuje, ak vyhlási obvinený do troch dní odvtedy, čo mu bolo uznesenie o zastavení trestného stíhania oznámené, že na prejednaní veci trvá. O tom treba obvineného poučiť.

§ 12

Výklad niektorých pojmov

(1) Orgánmi činným v trestnom konaní sa rozumejú súd, prokurátor, vyšetrovateľ a vyhľadávacie orgány.

(2) Policajnými orgánmi sa rozumejú orgány Policajného zboru Slovenskej republiky³⁾ (ďalej len „policajný zbor“).

(3) Kde tento zákon hovorí o súde, rozumie sa tým okresný súd, krajský súd, vojenský obvodový súd, vyšší vojenský súd a Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

(4) Kde tento zákon hovorí o okresnom súde, rozumie sa tým aj obvodný súd, prípadne iný súd s rovnakou pôsobnosťou a pokiaľ z jednotlivých ustanovení nevyplýva niečo iné, aj vojenský obvodový súd; kde tento zákon hovorí o krajskom súde, rozumie sa tým aj Mestský súd v Bratislave, a pokiaľ z jednotlivých ustanovení nevyplýva niečo iné, aj vyšší vojenský súd.

(5) Kde tento zákon hovorí o okresnom prokurátorovi, rozumie sa tým i obvodný prokurátor, prípadne iný prokurátor s rovnakou pôsobnosťou, a pokiaľ z jednotlivých ustanovení nevyplýva niečo iné, aj vojenský obvodový prokurátor; kde tento zákon hovorí o krajskom prokurátorovi, rozumie sa tým i mestský prokurátor v Bratislave, a pokiaľ z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, aj vyšší vojenský prokurátor.

(6) Stranou sa rozumie ten, proti ktorému sa vedie trestné konanie, zúčastnená osoba a poškodený a v konaní pred súdom aj prokurátor a spoločenský zástupca; rovnaké postavenie ako strana má aj iná osoba, na ktorej návrh alebo žiadosť sa konanie vedie alebo ktorá podala opravný prostriedok.

(7) Pokiaľ z povahy veci nevyplýva niečo iné, rozumie sa obvineným aj obžalovaný a odsúdený.

(8) Po nariadení hlavného pojednávania sa obvinený označuje ako obžalovaný.

(9) Odsúdeným je ten, proti ktorému bol vydaný odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť.

(10) Trestným konaním sa rozumie konanie podľa tohto zákona, trestným stíhaním úsek konania od začatia trestného stíhania až do právoplatnosti rozsudku alebo uznesenia o zastavení trestného stíhania a prípravným konaním úsek od začatia trestného stíhania do podania obžaloby, postúpenia veci, prerušenia alebo zastavenia trestného stíhania.

(11) Kde tento zákon hovorí o Ministerstve spravodlivosti, rozumie sa tým v odbore vojenského súdnictva Ministerstvo obrany Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo obrany“); kde hovorí o ministrovi spravodlivosti, rozumie sa tým v odbore vojenského súdnictva minister obrany.

DRUHÁ HLAVA
SÚD A OSOBY ZÚČASTNENÉ NA KONANÍ

Prvý oddiel
Právomoc a príslušnosť súdov

§ 13
Výkon trestného súdnictva

Sústavu súdov, ktoré vykonávajú súdnictvo v trestných veciach, ustanoví osobitný zákon.

Právomoc vojenských súdov

§ 14

(1) Právomoci vojenských súdov podliehajú

- a) vojaci v činnej službe,
- b) príslušníci vojensky organizovaných a iných sborov, o ktorých to ustanovuje osobitný zákon, ak sú v činnej službe,
- c) osoby, ktoré sa povolaním na zvláštnu službu stali príslušníkmi ozbrojených síl,
- d) osoby povolané na osobné úkony pre potreby ozbrojených síl,
- e) vojnoví zajatci.

(2) Vojaci a príslušníci sborov uvedených v odseku 1 písm. b) podliehajú i mimo činnej služby právomoci vojenských súdov pre trestné činy vojenskej, ktorých sa dopustili v služobnej rovnosti.

(3) Právomoci vojenských súdov podliehajú aj civilné osoby

- a) pre trestné činy vojnovkej zrady (§ 114 Tr. zák.), služby v cudzom vojsku (§ 115 Tr. zák.) a nenastúpenia služby v ozbrojených silách (§ 269 až 271 Tr. zák.),
- b) pre trestné činy vyzvedačstva (§ 105 Tr. zák.) a ohrozenia štátneho tajomstva (§ 106, 107 Tr. zák.), ak bol nimi ohrozený zvlášť dôležitý záujem obrany vlasti.

§ 15

(1) Právomoc vojenských súdov podľa § 14 ods. 1 sa vzťahuje len na trestné činy spáchané za trvania pomeru, ktorý túto právomoc zakladá.

(2) Ak trestný čin, na ktorý sa vzťahuje právomoc vojenských súdov, vyšiel u osoby, ktorá podlieha právomoci vojenských súdov z dôvodov uvedených v § 14 ods. 1, najavo až po skončení pomeru zakladajúceho právomoc vojenských súdov, vojenský súd môže - ak nejde o trestný čin vojenský ani o nijaký z trestných činov uvedených v § 14 ods. 3 - postúpiť vec príslušnému okresnému alebo krajskému súdu alebo prokurátor môže podať obžalobu priamo na príslušnom okresnom alebo krajskom súde; ten potom už vec vojenskému súdu postúpiť nemôže.

Vecná príslušnosť

§ 16

Konanie v prvom stupni vykonáva, ak tento zákon neustanovuje niečo iné, okresný súd.

§ 17

Krajský súd vykonáva v prvom stupni konanie o trestných činoch, pokiaľ na ne zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého dolná hranica je najmenej päť rokov, alebo pokiaľ za ne možno uložiť výnimočný trest. O trestnom čine teroru, záškodníctva, sabotáže a o trestných činoch podľa zákona na ochranu mieru koná v prvom stupni krajský súd aj vtedy, ak je dolná hranica trestu nižšia.

Miestna príslušnosť**§ 18**

(1) Konanie vykonáva súd, v ktorého obvode bol trestný čin spáchaný.

(2) Ak nemožno miesto činu zistiť alebo ak bol čin spáchaný v cudzine, vykonáva konanie súd, v ktorého obvode obvinený býva, pracuje alebo sa zdržuje; ak sa nedajú tieto miesta zistiť alebo sú mimo územia Slovenskej republiky, vykonáva konanie súd, v ktorého obvode čin vyšiel najavo.

Spoločné konanie**§ 20**

(1) O všetkých trestných činoch toho istého obvineného a proti všetkým obvineným, ktorých trestné činy spolu súvisia, vykonáva sa spoločné konanie.

(2) Spoločné konanie o trestnom čine, o ktorom by mal konať samosudca, a o trestnom čine, o ktorom patrí konať senátu, koná senát.

(3) Ak je osoba podliehajúca právomoci vojenských súdov súčasne stíhaná pre iný trestný čin, ktorý vecne súvisí s trestným činom, na ktorý sa vzťahuje právomoc vojenských súdov, vojenský súd vec prejedná a rozhodne, aj pokiaľ ide o súvisiaci trestný čin. Ináč sa ustanovenie odseku 1 v pomere medzi okresným a krajským súdom na jednej strane a vojenskými súdmi na druhej strane nepoužije.

§ 21

(1) Spoločné konanie vykonáva krajský súd, ak je príslušný na konanie aspoň o jednom z trestných činov.

(2) Spoločné konanie vykonáva súd, ktorý je príslušný na konanie proti páchatelovi trestného činu alebo o najťažšom trestnom čine.

§ 22**Príslušnosť niekoľkých súdov**

Ak je podľa predchádzajúcich ustanovení daná príslušnosť niekoľkých súdov, vykonáva konanie z týchto súdov ten, na ktorom podal prokurátor obžalobu alebo ktorému bola vec postúpená nepríslušným súdom.

§ 23**Vylúčenie a spojenie vecí**

(1) Na urýchlenie konania alebo z iných dôležitých dôvodov možno konanie o niektorom z trestných činov alebo proti niektorému z obvinených vylúčiť zo spoločného konania.

(2) Príslušnosť súdu , ktorý vec vylúčil, sa nemení; ak však vylúči krajský súd vec, o ktorej by ináč patrilo konať okresnému súdu, môže ju postúpiť tomuto súdu.

(3) Ak sú tu podmienky spoločného konania, môže súd spojiť na spoločné prejednanie a rozhodnutie veci, v ktorých boli podané samostatné obžaloby.

§ 24

Spory o príslušnosť

Spory o príslušnosť medzi súdmi rozhoduje súd, ktorý je im najbližšie spoločne nadriadený.

§ 25

Odňatie a prikázanie veci

Z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

§ 26

Príslušnosť súdu na úkony v prípravnom konaní

Na vykonávanie úkonov v prípravnom konaní je príslušný súd, v ktorého obvode je činný prokurátor, ktorý podal príslušný návrh.

Druhý oddiel

Pomocné osoby

§ 27

Zapisovateľ

Na spísanie zápisnice o úkonoch orgánov činných v trestnom konaní sa spravidla priberie zapisovateľ vzatý do sľubu. Ak nebol zapisovateľ pribraný, spíše zápisnicu osoba vykonávajúca úkon.

Tlmočník

§ 28

Ak treba pretlmočiť obsah výpovede alebo písomnosti alebo ak obvinený vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie, priberie sa tlmočník; tlmočník môže byť súčasne zapisovateľom.

§ 29

(1) O ustanovení tlmočníka, o spôsobilosti na túto funkciu a o vylúčení z nej, o práve odoprieť výkon tlmočnickeho úkonu, o sľube a o pripomenutí povinností pred výkonom tlmočnickeho úkonu, ako aj o náhrade hotových výdavkov a odmene za tlmočnickeho úkon platia osobitné predpisy.

(2) Výšku náhrady a odmeny tlmočníka určí ten orgán, ktorý tlmočníka pribral, a v konaní pred súdom predseda senátu. Ak tento orgán alebo predseda senátu nesúhlasí s vyúčtovaním náhrady a odmeny tlmočníka, rozhodne o ich výške uznesením. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Tretí oddiel

Vylúčenie orgánov činných v trestnom konaní

§ 30

(1) Z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca, prísediaci, prokurátor, vyšetrovateľ a vyhľadávací orgán a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

(2) Sudca alebo prísediaci je ďalej vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, ak bol v prejednávanej veci činný ako prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán, spoločenský zástupca, obhajca alebo ako splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného. Po podaní obžaloby je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania sudca, ktorý v prejednávanej veci v prípravnom konaní nariadil domovú prehliadku, vydal príkaz na zatknutie alebo rozhodoval o väzbe osoby, na ktorú sa potom podala obžaloba.

(3) Z rozhodovania na súde vyššieho stupňa je okrem toho vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý sa zúčastnil rozhodovania na súde nižšieho stupňa, a naopak. Z rozhodovania o sťažnosti pre porušenie zákona je vylúčený sudca, ktorý sa v prejednávanej veci zúčastnil na rozhodovaní ako sudca súdu iného stupňa. Z rozhodovania o sťažnosti na nadriadenom orgáne je vylúčený prokurátor, ktorý napadnuté rozhodnutie urobil alebo dal k nemu súhlas alebo pokyn.

§ 31

(1) O vylúčení rozhoduje bezprostredne nadriadený orgán, a to na podklade oznámenia osoby, o ktorej vylúčenie ide, alebo na podklade námietky niektorej zo strán. Až do rozhodnutia týchto orgánov o vylúčení vykonávajú osoby, o ktorých vylúčenie ide, len tie úkony, ktoré neznesú odklad.

(2) O tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, rozhodne nadriadený súd v senáte. O vylúčení sudcov najvyššieho súdu rozhodne iný senát toho istého súdu. Ak sa rozhodlo, že sudca alebo prísediaci je vylúčený, určí namiesto neho predseda súdu iného sudcu alebo prísediaceho.

Štvrtý oddiel

Obvinený

§ 32

Obvinený

Toho, kto je podozrivý zo spáchania trestného činu, možno považovať za obvineného a použiť proti nemu prostriedky dané týmto zákonom proti obvinenému až vtedy, ak bolo proti nemu vznesené obvinenie (§ 163) alebo mu bolo oznámené obvinenie (§ 169).

§ 33

Práva obvineného

(1) Obvinený má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, a k dôkazom o nich, nie je však povinný vypovedať. Môže uvádzať okolnosti a dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, robiť návrhy a podávať žiadosti a opravné prostriedky. Má právo zvoliť si obhajcu a s ním sa radiť aj počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní. S obhajcom sa však v priebehu svojho výsluchu nemôže radiť o tom, ako odpovedať na už položenú otázku. Môže žiadať, aby bol vyslúchaný za účasti svojho obhajcu a aby sa obhajca zúčastnil aj na iných úkonoch prípravného konania (§ 165, 169). Ak je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody,

môže s obhajcom hovoriť bez prítomnosti tretej osoby. Uvedené práva prislúchajú obvinenému aj vtedy, ak je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená.

(2) Obvinený, ktorý nemá dostatočné prostriedky, aby uhradil trovy obhajoby, má nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú odmenu.

(3) Všetky orgány činné v trestnom konaní sú povinné vždy obvineného o jeho právach poučiť a poskytnúť mu plnú možnosť na ich uplatnenie.

§ 34

Zákonný zástupca obvineného

(1) Zákonný zástupca osoby, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony, alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, je oprávnený obvineného zastupovať, najmä zvoliť mu obhajcu, robiť za obvineného návrhy, podávať za neho žiadosti a opravné prostriedky; je tiež oprávnený zúčastniť sa tých úkonov, ktorých sa podľa zákona môže zúčastniť obvinený. V prospech obvineného môže zákonný zástupca tieto práva vykonávať i proti vôli obvineného.

(2) V prípadoch, v ktorých zákonný zástupca obvineného nemôže vykonávať svoje práva uvedené v odseku 1 a je nebezpečenstvo z omeškania, predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor môže na výkon týchto práv ustanoviť obvinenému opatrovníka. Proti rozhodnutiu o ustanovení opatrovníka je prípustná sťažnosť.

Piaty oddiel

Obhajca

§ 35

Obhajca

(1) Obhajcom v trestnom konaní môže byť len advokát. Pre jednotlivé úkony trestného konania, s výnimkou konania pred súdom, sa môže obhajca dať zastúpiť svojím koncipientom.

(2) Na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí nemôže byť obhajcom ten, kto je naň predvolaný ako svedok, znalec alebo tlmočník.

Nutná obhajoba

§ 36

(1) Obvinený musí mať obhajcu už v prípravnom konaní,

- a) ak je vo väzbe, vo výkone trestu odňatia slobody alebo na pozorovaní v zdravotníckom ústave (§ 116 ods. 2),
- b) ak je osobou, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony, alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená,
- c) ak ide o konanie proti mladistvému, alebo
- d) ak ide o konanie proti ušlému.

(2) Obvinený musí mať obhajcu aj vtedy, ak to považuje súd a v prípravnom konaní vyšetrovateľ alebo prokurátor za nevyhnutné, najmä preto, že so zreteľom na telesné alebo duševné chyby obvineného majú pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať.

(3) Ak sa koná o trestnom čine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje päť rokov, musí mať obvinený obhajcu už v prípravnom konaní.

(4) Obvinený musí mať obhajcu aj v konaní o vydanie do cudziny a v konaní, v ktorom sa rozhoduje o uložení ochranného liečenia s výnimkou ochranného protialkoholického liečenia.

§ 36a

(1) Vo vykonávacom konaní, v ktorom súd rozhoduje na verejnom zasadaní, musí mať odsúdený obhajcu,

- a) ak je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená,
- b) ak ide o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody mladistvého, ktorý v čase konania verejného zasadania nedovršil devätnásť rok,
- c) ak je vo väzbe, alebo
- d) ak sú pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať.

(2) V konaní o sťažnosti pre porušenie zákona a v konaní o návrhu na povolenie obnovy musí mať odsúdený obhajcu,

- a) ak ide o prípady uvedené v § 36 ods. 1 písm. a) alebo b),
- b) ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje päť rokov,
- c) ak je mladistvý a v čase konania verejného zasadania o sťažnosti pre porušenie zákona alebo o návrhu na povolenie obnovy nedovršil devätnásť rok, alebo
- d) ak sú pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať,
- e) ak ide o konanie proti odsúdenému, ktorý zomrel.

§ 37

Zvolený obhajca

(1) Ak nepoužije obvinený právo zvoliť si obhajcu a ak mu ho nezvolí ani jeho zákonný zástupca, môže mu ho zvoliť jeho príbuzný v pokolení priamom, jeho súrodeneц, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh, ako aj zúčastnená osoba. Ak obvinený je osoba, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony, alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, môžu tak urobiť tieto osoby i proti jeho vôli.

(2) Obvinený si môže namiesto obhajcu, ktorý mu bol ustanovený alebo osobou na to oprávnenou zvolený, zvoliť obhajcu iného.

Ustanovený obhajca

§ 38

(1) Ak obvinený nemá obhajcu v prípade, v ktorom ho musí mať (§ 36 a 36a), určí sa mu lehota na zvolenie obhajcu. Pokiaľ v tejto lehote nebude obhajca zvolený, obhajca sa mu na dobu, po ktorú trvajú dôvody nutnej obhajoby, bez meškania ustanoví.

(2) Ak je obvinených niekoľko, ustanoví sa tým, ktorých záujmy si v trestnom konaní neodporujú, spravidla obhajca spoločný.

§ 39

(1) Obhajcu ustanoví, a ak pominú dôvody nutnej obhajoby, ustanovenie zruší predseda senátu a v prípravnom konaní sudca.

(2) Ak dôjde k spojeniu vecí na spoločné prejednanie a rozhodnutie a obvinenému sa v každej z týchto vecí ustanovil obhajca, predseda senátu a v prípravnom konaní sudca zruší ustanovenie tých obhajcov, ktorí boli ustanovení neskôr. Ak došlo k ustanoveniu obhajcov súčasne, zruší ustanovenie tých obhajcov, ktorí boli ustanovení v konaní o menej závažnom trestnom čine.

§ 40

Ustanovený obhajca je povinný obhajobu prevziať. Z dôležitých dôvodov môže však byť obhajca na svoju žiadosť alebo na žiadosť obvineného od povinnosti obhajovania oslobodený a namiesto neho ustanovený obhajca iný. O oslobodení rozhodne v konaní pred súdom predseda senátu a v prípravnom konaní sudca.

§ 41

Povinnosti a práva obhajcu

(1) Obhajca je povinný poskytovať obvinenému potrebnú právnu pomoc, účelne využívať na obhajovanie jeho záujmov prostriedky a spôsoby obhajoby uvedené v zákone, najmä starať sa o to, aby boli v konaní náležité a včas objasnené skutočnosti, ktoré obvineného zbavujú viny alebo jeho vinu zmierňujú, a tým prispievať k správne mu objasneniu a rozhodnutiu veci.

(2) Obhajca je oprávnený už za prípravného konania robiť za obvineného návrhy, podávať za neho žiadosti, opravné prostriedky, nazerať do spisov (§ 65) a zúčastniť sa podľa ustanovení tohto zákona vyšetrovacích a vyhľadávacích úkonov. S obvineným, ktorý je vo väzbe, je oprávnený hovoriť v rozsahu ustanovenom v § 33 ods. 1.

(3) Obhajca je v konaní pred súdom oprávnený zúčastniť sa všetkých úkonov, na ktorých sa môže zúčastniť obvinený.

(4) Ak je obvinený osoba, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony, alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, môže obhajca oprávnenia uvedené v odsekoch 2 a 3 vykonávať aj proti vôli obvineného.

(5) Ak nebolo splnomocnenie obhajcu pri jeho zvolení alebo ustanovení vymedzené ináč, zaniká pri skončení trestného stíhania. Aj keď splnomocnenie takto zaniklo, je obhajca oprávnený podať za obžalovaného ešte žiadosť o milosť a o odklad výkonu trestu.

(6) Obhajca má právo vo všetkých štádiách trestného konania vyžiadať si vopred kópiu alebo priepis protokolu (§ 55) o každom úkone trestného konania. Orgány činné v trestnom konaní (§ 12 ods. 1) sú povinné mu vyhovieť; odmietnuť môžu len vtedy, keď to nie je z technických dôvodov možné. Náklady s tým spojené je povinný voči štátu uhradiť.

Šiesty oddiel

Zúčastnená osoba

§ 42

(1) Tomu, koho vec bola zhabaná alebo podľa návrhu má byť zhabaná (zúčastnená osoba), musí sa poskytnúť možnosť, aby sa k veci vyjadril; môže byť prítomný na hlavnom pojednávaní a na

verejnem zasadnutí, robiť na nich návrhy, nazerať do spisov (§ 65) a podávať v prípadoch týmto zákonom ustanovených opravné prostriedky.

(2) Orgány činné v trestnom konaní sú povinné zúčastnenú osobu o jej právach poučiť a poskytnúť jej možnosť ich uplatnenia.

(3) Ak zúčastnená osoba je osoba, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony, alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vykonáva jej práva podľa tohto zákona jej zákonný zástupca.

Siedmy oddiel

Poškodený

Oprávnenie poškodeného a uplatnenie nároku na náhradu škody

§ 43

(1) Ten, komu sa trestným činom ublížilo na zdraví, spôsobila sa majetková, morálna alebo iná škoda (poškodený), má právo robiť návrhy na doplnenie dokazovania, nazerať do spisov (§ 65), zúčastniť sa hlavného pojednávania a verejného zasadnutia konaného o odvolaní a pred skončením konania sa k veci vyjadriť.

(2) Poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola trestným činom spôsobená, je oprávnený tiež navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu. Návrh treba urobiť najneskoršie na hlavnom pojednávaní pred začatím dokazovania (§ 206 ods. 2). Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

§ 44

(1) Oprávnenie poškodeného nemôže vykonávať ten, kto je v trestnom konaní stíhaný ako spoluobvinený.

(2) V konaní o trestných činoch patriacich do príslušnosti krajského súdu (§ 17 ods. 1) rozhodne o účasti poškodeného súd podľa povahy prejednávanej veci.

(3) Návrh podľa § 43 ods. 2 nemožno podať, ak bolo o nároku už rozhodnuté v občianskoprávnom alebo inom príslušnom konaní.

§ 45

(1) Ak je poškodená osoba osobou, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony, alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vykonáva jej práva podľa tohto zákona jej zákonný zástupca.

(2) V prípadoch, v ktorých zákonný zástupca poškodeného nemôže vykonávať svoje práva uvedené v odseku 1 a je nebezpečenstvo z omeškania, predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor môže na výkon týchto práv poškodenému ustanoviť opatrovníka. Proti rozhodnutiu o ustanovení opatrovníka je prípustná sťažnosť.

(3) Ak ide o uplatnenie nároku na náhradu škody (§ 43 ods. 2), prechádzajú práva, ktoré tento zákon priznáva poškodenému, aj na jeho právneho nástupcu.

§ 46

Orgány činné v trestnom konaní sú povinné poškodeného o jeho právach poučiť a poskytnúť mu plnú možnosť na ich uplatnenie.

Zaistenie nároku poškodeného**§ 47**

(1) Ak je dôvodná obava, že uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody spôsobenej trestným činom bude marené alebo sťažované, možno nárok až do pravdepodobnej výšky škody zaistiť na majetku obvineného.

(2) Časti majetku určené na zaistenie nároku sa v uznesení o zaistení opíšu a obvinenému sa zakáže s nimi nakladať. Hnuteľné veci sa spravidla uložia do úschovy na súde. Ak ide o nehnuteľnosť, doručí sa uznesenie o zaistení príslušnému katastrálnemu úradu. Pri pohľadávkach sa prikáže dlžníkovi, aby namiesto plnenia obvinenému zložil predmet plnenia do úschovy na súde.

(3) Zaistovať podľa odseku 2 nemožno nárok, ktorý nemožno v trestnom konaní uplatniť. Na zaistenie nároku nemožno použiť veci, ktoré nemožno podľa občianskoprávných predpisov postihnúť výkonom súdneho rozhodnutia, ani pohľadávky obvineného na výplatu odmeny z pracovnoprávneho alebo obdobného pomeru, pohľadávky na výplatu výživného a na výplatu dávok z nemocenského poistenia a sociálneho zabezpečenia.

(4) O zaistení rozhoduje súd na návrh prokurátora alebo poškodeného, v prípravnom konaní prokurátor na návrh poškodeného. V prípravnom konaní môže prokurátor nárok zaistiť aj bez návrhu poškodeného, ak to vyžaduje ochrana jeho záujmov, najmä ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania.

(5) Poškodeného treba o zaistení jeho nároku vždy upovedomiť s upozornením na dôvody, pre ktoré sa zaistenie podľa § 48 ods. 1 zruší.

§ 48

(1) Zaistenie sa zruší,

- a) ak zanikne dôvod, pre ktorý bolo nariadené,
- b) ak bolo trestné stíhanie právoplatne zastavené alebo ak sa skončilo právoplatným oslobodzujúcim rozsudkom, alebo
- c) ak uplynuli dva mesiace odo dňa, v ktorom nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo odo dňa, v ktorom nadobudlo právoplatnosť uznesenie, ktorým bola vec postúpená inému orgánu.

(2) Zaistenie treba obmedziť, ak sa ukáže, že nie je potrebné v rozsahu, v ktorom bolo nariadené. Ak boli zaistením postihnuté veci patriace inej osobe ako obvinenému, vyjmú sa zo zaistenia.

§ 49

Proti rozhodnutiu podľa § 47 a 48 je prípustná sťažnosť, ktorá má, pokiaľ ide o zrušenie zaistenia, jeho obmedzenie alebo vyňatie zo zaistenia, odkladný účinok.

Ôsmy oddiel
Splnomocnenec zúčastnenej osoby a poškodeného

§ 50

(1) Zúčastnená osoba a poškodený sa môžu dať zastupovať splnomocnencom.

(2) Splnomocnencom zúčastnenej osoby a poškodeného môže byť len osoba, ktorej spôsobilosť na právne úkony nie je obmedzená; na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí nemôže byť splnomocnencom ten, kto je naň predvolaný ako svedok, znalec alebo tlmočník.

(3) Splnomocnencom zúčastnenej osoby a poškodeného v trestnom konaní, v ktorom sa preberajú skutočnosti tvoriace predmet štátneho tajomstva, môže byť iba advokát alebo osoba, ktorá sa môže oboznamovať so štátnym tajomstvom na príslušnom úseku.

§ 51

Splnomocnenec zúčastnenej osoby a poškodeného je oprávnený robiť za zúčastnenú osobu alebo poškodeného návrhy a podávať za nich žiadosti a opravné prostriedky; je tiež oprávnený zúčastniť sa všetkých úkonov, na ktorých sa môže zúčastniť zúčastnená osoba alebo poškodený.

TRETIA HLAVA
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA O ÚKONCH TRESTNÉHO KONANIA

§ 52

Spôsob vykonávania úkonov trestného konania

Pri vykonávaní úkonov trestného konania sa musí zaobchádzať s osobami na úkone zúčastnenými tak, ako to vyžaduje význam a výchovný účel trestného konania; vždy treba rešpektovať ich osobnosť a ich ústavou zaručené práva.

Prvý oddiel
Dožiadanie

§ 53

(1) Súd, prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávacie orgány vykonávajú jednotlivé úkony trestného konania vo svojom obvode spravidla sami. Mimo svojho obvodu vykonávajú jednotlivé úkony trestného konania dožiadaním okresného súdu, prokurátora, vyšetrovateľa a vyhľadávacieho orgánu, v ktorého obvode má byť úkon vykonaný, prípadne aj dožiadaním vojenského súdu alebo vojenského prokurátora; ak vec nepripúšťa odklad alebo ak to je pre riadne posúdenie veci nevyhnutne potrebné, vykonajú však úkon i mimo svojho obvodu sami.

(2) Najvyšší súd a krajský súd môžu jednotlivé úkony i vo svojom obvode vykonať dožiadaním okresného súdu, v ktorého obvode má byť úkon vykonaný; Najvyšší súd môže to urobiť aj dožiadaním krajského súdu.

(3) Vojenský súd a vojenský prokurátor môžu jednotlivé úkony trestného konania vykonať aj dožiadaním okresného súdu alebo okresného prokurátora, v ktorého obvode má byť úkon vykonaný.

§ 54

(1) V dožiadaní treba uviesť spisové údaje, ktorých znalosť je nevyhnutná pre riadne vykonanie úkonu. Ak treba, pripojí dožadujúci orgán spisy a poukáže na tie ich časti, v ktorých sú potrebné

údaje uvedené. Dožiadaný orgán je podľa povahy veci a podľa toho, čo pri vykonávaní úkonu vyšlo najavo, oprávnený a povinný vykonať i ďalšie nevyhnutné úkony, najmä vyslúchnuť ďalšie osoby a dopytovať sa na okolnosti v dožiadaní neuvedené, ak to môže prispieť k rýchlemu a správne rozhodnutiu veci.

(2) Úkony dožiadaného súdu vykonáva sudca z povolania; má pritom práva a povinnosti predsedu senátu.

Druhý oddiel **Zápisnica**

§ 55 **Spisovanie zápisnice**

(1) O každom úkone trestného konania sa spíše, a to spravidla pri úkone alebo bezprostredne po ňom, zápisnica, ktorá musí obsahovať

- a) pomenovanie súdu, prokurátora alebo iného orgánu, vykonávajúceho úkon,
- b) miesto, čas a predmet úkonu,
- c) meno a priezvisko úradných osôb a ich funkcie, meno a priezvisko prítomných strán, meno a priezvisko zákonných zástupcov, obhajcov a splnomocnencov, ktorí sa na úkone zúčastnili,
- d) stručné, ale výstižné opísanie priebehu úkonu, z ktorého by bolo zrejmé i zachovanie zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie úkonu, ďalej podstatný obsah rozhodnutí pri úkone vyhlásených, a ak bol hneď pri úkone doručený odpis rozhodnutia, osvedčenie o tomto doručení,
- e) návrhy strán, poskytnutie poučenia, prípadne vyjadrenie poučených osôb,
- f) námietky strán alebo vyslúchaných osôb proti obsahu zápisnice.

(2) Výpovede osôb, ktoré už boli vyslúchnuté, sa do zápisnice o hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí zapisujú len potiaľ, pokiaľ obsahujú odchýlky alebo dodatky k predošlým výpovediam.

(3) V slovenskom jazyku sa spíše aj zápisnica o výpovedi osoby, ktorá nevie po slovensky; ak záleží na doslovnom znení výpovede, zapíše zapisovateľ alebo tlmočník do zápisnice príslušnú časť výpovede tiež v jazyku, v ktorom táto osoba vypovedá.

(4) V dôležitých prípadoch možno okrem zápisnice vyhotoviť o konaní i rýchlopisný záznam, ktorý sa potom spolu s prepisom do obyčajného písma pripojí k zápisnici. Na zachytenie priebehu konania možno v prípade potreby použiť aj iný vhodný prostriedok. Pomôcku na to použitú treba označiť, spoľahlivo uschovať a v zápisnici poznamenať, kde je uložená.

§ 56 **Podpisovanie zápisnice**

(1) Zápisnicu o hlavnom pojednávaní a o verejnom a neverejnom zasadnutí podpisuje predseda senátu a zapisovateľ; iné zápisnice podpíše ten, kto úkon vykonal, a osoba, ktorej sa úkon týka, prípadne zapisovateľ, tlmočník, znalec alebo iná osoba pribratá k úkonu. Ak má zápisnica o výsluchu viac strán, musí vyslúchaná osoba podpísať každú stranu zápisnice. Ak odmietne vyslúchaný alebo iná osoba pribratá k úkonu zápisnicu podpísať, uvedie sa to v zápisnici s poznamenaním dôvodu odmietnutia.

(2) Ak nemôže predseda senátu pre prekážku dlhšieho trvania podpísať zápisnicu o hlavnom pojednávaní alebo o verejnom alebo neverejnom zasadnutí, podpíše ju iný člen senátu. Ak je táto prekážka u inej osoby alebo u samosudcu, poznamená sa v zápisnici dôvod, prečo podpis odpadol.

§ 57

Oprava zápisnice

(1) O oprave a doplnení zápisnice o hlavnom pojednávaní a o verejnom a neverejnom zasadnutí a taktiež o námietkach proti takej zápisnici rozhoduje súd, o ktorého zápisnicu ide. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť.

(2) Ten, kto viedol pojednávanie alebo vykonávanie úkonu, môže i po podpise zápisnice nariadiť alebo vykonať opravu písárskych chýb alebo iných zrejmych nesprávností. Oprava sa vykoná tak, aby pôvodný zápis zostal čitateľný; opravu podpíše ten, kto ju nariadil.

§ 58

Zápisnica o hlasovaní

(1) V zápisnici o hlasovaní sa uvedie okrem všeobecných náležitostí (§ 55 ods. 1)

- a) postup pri jednotlivých hlasovaniach, ich výsledok a výrok rozhodnutia,
- b) mienka odlišná od názoru väčšiny, a to v celom znení i so stručným odôvodnením.

(2) Zápis o všetkých hlasovaniach, ktoré sa vyskytli v priebehu toho istého pojednávania, pojme sa do jedinej zápisnice o hlasovaní.

(3) Zápisnicu o hlasovaní podpisujú všetci členovia senátu a zapisovateľ.

(4) Zápisnica o hlasovaní sa zalepí a pripojí k zápisnici o pojednávaní. Otvoriť ju smie len predseda senátu na nadriadenom súde pri rozhodovaní o opravnom prostriedku a predseda senátu Najvyššieho súdu pri rozhodovaní o sťažnosti pre porušenie zákona, ako aj sudca poverený vyhotovením rozsudku; po nazretí ju opäť zalepí a otvorenie potvrdí svojím podpisom.

(5) Zápisnica o hlasovaní sa nespisuje, ak ide o jednoduché rozhodnutia, na ktorých sa senát uzniesol jednohlasne a ktorým predchádzala porada iba v pojednávacej sieni bez prerušenia pojednávania; v zápisnici o pojednávaní sa v takom prípade poznamená, že k uzneseniu došlo bez prerušenia pojednávania.

Tretí oddiel

Podanie

§ 59

(1) Podanie sa posudzuje vždy podľa svojho obsahu, aj keď je nesprávne označené. Možno ho urobiť písomne, ústne do zápisnice, telegraficky, alebo ďalekopisom.

(2) Ak sa robí trestné oznámenie ústne, treba oznamovateľa vypočuť o okolnostiach, za ktorých bol čin spáchaný, o osobných pomeroch toho, na koho sa oznámenie podáva, o dôkazoch a o výške škody spôsobenej oznámeným činom; ak je oznamovateľ súčasne poškodeným alebo jeho splnomocnencom, musí sa vypočuť tiež o tom, či žiada, aby súd rozhodol v trestnom konaní o jeho nároku na náhradu škody. Výsluch sa má vykonať tak, aby sa získal podklad pre ďalšie konanie.

(3) Ak bola zápisnica o ústne urobenom trestnom oznámení spísaná na súde, pošle ju súd bez odkladu prokurátorovi.

Štvrtý oddiel**Lehoty****§ 60****Počítanie lehôt**

(1) Do lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty.

(2) Lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

(3) Ak pripadne koniec lehoty na deň pracovného pokoja alebo pracovného voľna, pokladá sa za posledný deň lehoty najbližší budúci pracovný deň.

(4) Lehota je zachovaná aj vtedy, ak podanie bolo v lehote

- a) podané na poštu a adresované súdu, prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo vyhľadávaciemu orgánu, u ktorého sa má podať alebo ktorý má vo veci rozhodnúť,
- b) urobené na súde alebo u prokurátora, ktorý má vo veci rozhodnúť,
- c) urobené príslušníkom ozbrojených síl alebo ozbrojeného sboru v činnnej službe u jeho náčelníka,
- d) urobené u riaditeľa nápravného zariadenia, v ktorom je ten, kto podanie robí, vo väzbe alebo v treste, alebo
- e) urobené ústne do zápisnice na ktoromkoľvek okresnom súde alebo u ktoréhokoľvek okresného prokurátora.

§ 61**Navrátenie lehoty**

(1) Ak zmešká obvinený alebo jeho obhajca z dôležitých dôvodov lehotu na podanie opravného prostriedku, povolí mu orgán, ktorému patrí rozhodovať o opravnom prostriedku, navrátenie lehoty. O navrátenie lehoty treba požiadať do troch dní od odpadnutia prekážky. Ak nebol opravný prostriedok ešte podaný, treba ho so žiadosťou spojiť. Ak ide o odvolanie proti rozsudku, možno odvolanie odôvodniť ešte v lehote osem dní od doručenia uznesenia o povolení navrátenia lehoty.

(2) Ak bol opravný prostriedok už zamietnutý ako omeškaný, zruší orgán pri povolení navrátenia lehoty súčasne i svoje rozhodnutie o zamietnutí opravného prostriedku.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa použijú primerane aj vtedy, ak sa ukáže, že lehota na podanie opravného prostriedku, ktorý bol zamietnutý ako omeškaný, zmeškaná nebola.

Piaty oddiel**Doručovanie****§ 62****Všeobecné ustanovenie**

(1) Ak nebola písomnosť doručená pri úkone trestného konania, doručí sa spravidla poštou.

(2) V prípade potreby, najmä pri nariadenom predvedení, pri neúspešnosti pokusu doručiť iným spôsobom do vlastných rúk adresáta zásielku, pri ktorej je uloženie vylúčené, alebo pri

nebezpečenstve, že prietahom v doručovaní sa pojednávanie zmari, možno o doručenie požiadať aj policajný orgán.

(3) Ak nebol adresát zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručí sa inej dorastenej osobe bývajúcej v tom istom byte alebo v tom istom dome alebo zamestnanej na tom istom pracovisku, ak je ochotná písomnosť prevziať a jej odovzdanie obstaráť.

(4) Ak niet takej osoby, uloží sa písomnosť na pošte a adresát sa vhodným spôsobom vyzve, aby si písomnosť vyzdvihol. Písomnosť sa považuje za doručенú dňom, keď bola uložená, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

(5) Písomnosti určené osobám požívajúcim výsady a imunity podľa medzinárodného práva alebo osobám v ich bytoch sa predložia Ministerstvu spravodlivosti; to zariadi ich doručenie.

§ 63

Doručovanie do vlastných rúk

(1) Do vlastných rúk sa doručuje

- a) obvinenému obžaloba a predvolanie,
- b) osobám oprávneným podať proti rozhodnutiu opravný prostriedok odpis tohto rozhodnutia,
- c) iná písomnosť, ak to predseda senátu, prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán z dôležitých dôvodov nariadi.

(2) Ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, upovedomí ho doručovateľ vhodným spôsobom, že zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú na oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa rozhodnutie na pošte a adresát sa o tomto uložení vhodným spôsobom upovedomí. Ak si nevyzdvihne adresát zásielku do troch dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

(3) Uložiť doručovanú zásielku podľa odseku 2 nemožno, ak sa doručuje

- a) obvinenému obžaloba alebo predvolanie na hlavné pojednávanie alebo na verejné zasadnutie,
- b) obžalovanému odpis rozsudku, proti ktorému môže podať odvolanie,
- c) iná písomnosť, ak to predseda senátu, prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán z dôležitých dôvodov nariadi.

(4) Ak je uloženie doručovanej zásielky vylúčené, musí to odosielateľ na zásielke nápadne vyznačiť.

§ 64

Odopretie prijatia

(1) Ak odoprie adresát písomnosť prijatú, poznamená sa to na doručeníke spolu s dátumom a dôvodom odopretia a písomnosť sa vráti.

(2) Ak uzná predseda senátu, prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán, ktorý písomnosť odoslal, že prijatie bolo odopreté bezdôvodne, považuje sa písomnosť za doručенú dňom, keď prijatie bolo odopreté; na tento následok musí doručovateľ adresáta upozorniť.

Šiesty oddiel

Nazeranie do spisov

§ 65

(1) Obvinený, poškodený a zúčastnená osoba, ich obhajcovia a splnomocnenci, ako aj spoločenský zástupca majú právo nazeráť do spisov, s výnimkou protokolu o hlasovaní, robiť si z nich výpisky a poznámky a obstarávať si na svoje náklady kópie spisov a ich častí. To isté právo majú zákonní zástupcovia obvinenej osoby, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony, alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, poškodeného alebo zúčastnenej osoby. Iné osoby tak môžu robiť so súhlasom predsedu senátu a v prípravnom konaní so súhlasom prokurátora, vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu, len pokiaľ je to potrebné na uplatnenie ich práv.

(2) V prípravnom konaní môže prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán nazretie do spisu zo závažných dôvodov odoprieť. Závažnosť dôvodov, z ktorých nazretie do spisu odoprel vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán, je na žiadosť osoby, ktorej sa nazretie odoprelo, prokurátor povinný urýchlene preskúmať. Nazretie do spisu nemožno odoprieť obvinenému a obhajcovi, ak sa už prišlo k oboznamovaniu obvineného s výsledkami vyšetrovania, a ak ide o vyhľadávanie, len čo boli obvinený a jeho obhajca upozornení na možnosť preštudovať spisy [§ 169 písm. b)].

(3) Tomu, kto mal právo byť pri úkone prítomný, nemôže sa odoprieť nazretie do zápisnice o takom úkone. Obvinenému a jeho obhajcovi nemôže sa odoprieť nazretie do uznesenia o vznesení obvinenia (§ 163) alebo do záznamu o oznámení obvinenia (§ 169).

(4) Práva štátnych orgánov nazeráť do spisov podľa iných zákonných predpisov nie sú ustanovením predchádzajúcich odsekov dotknuté.

(5) Pri povoľovaní nazeráť do spisov je nevyhnutné urobiť také opatrenie, aby bolo zachované štátne, hospodárske a služobné tajomstvo.

Siedmy oddiel

Poriadková pokuta

§ 66

(1) Kto napriek predchádzajúcemu napomenutiu ruší konanie alebo kto sa voči súdu, prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo vyhľadávaciemu orgánu správa urážlivo alebo kto bez dostatočného ospravedlnenia neposlúchne príkaz alebo nevyhoví výzve, ktoré mu boli dané podľa tohto zákona, toho môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán potrestať poriadkovou pokutou do 2 000 Kčs.

(2) Ak sa konania uvedeného v odseku 1 dopustí príslušník ozbrojených síl alebo ozbrojeného zboru v činnej službe, môže sa prenechať príslušnému veliteľovi alebo náčelníkovi na disciplinárne potrestanie. Ak sa takého konania dopustí osoba, ktorá je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, môže sa prenechať riaditeľovi väznice alebo nápravno-výchovného ústavu na uloženie poriadkového opatrenia alebo na disciplinárne potrestanie. Príslušný veliteľ alebo riaditeľ je povinný o výsledku upovedomiť orgán činný v trestnom konaní.

(3) Ak sa konania uvedeného v odseku 1 dopustí obhajca alebo v konaní pred súdom prokurátor, odovzdá sa príslušnému orgánu na kárny postih. Tento orgán je povinný o výsledku upovedomiť orgán činný v trestnom konaní.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 1 až 3 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

ŠTVRTÁ HLAVA ZAISTENIE OSÔB A VECÍ

Prvý oddiel

Väzba

§ 67

Dôvody väzby

Obvinený smie byť vzatý do väzby len vtedy, ak sú tu konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu,

- a) že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť hneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,
- b) že bude pôsobiť na svedkov alebo spoluobvinených, alebo ináč mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo
- c) že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

§ 68

Rozhodnutie o väzbe

Vziať do väzby možno len osobu, proti ktorej bolo vznesené obvinenie (§ 163) alebo ktorej sa oznámilo obvinenie (§ 169). Rozhodnutie o väzbe sa musí odôvodniť aj skutkovými okolnosťami. O väzbe rozhoduje súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca.

§ 69

Príkaz na zatknutie

(1) Ak je daný niektorý z dôvodov väzby (§ 67) a obvineného nemožno predvolať, predviesť alebo zadržať a zabezpečiť tak jeho prítomnosť na výsluchu, vydá v prípravnom konaní sudca na návrh prokurátora a v konaní pred súdom predseda senátu príkaz, aby bol obvinený zatknutý.

(2) Príkaz na zatknutie musí popri údajoch zabezpečujúcich, že obvinený nebude zamenený s inou osobou, obsahovať stručný opis skutku, pre ktorý je obvinený stíhaný, označenie trestného činu, ktorý sa v tomto skutku vidí, a presný opis dôvodov, pre ktoré sa príkaz na zatknutie vydáva.

(3) Zatknutie vykonajú na podklade príkazu policajné orgány, ktoré sú tiež povinné, ak je to na vykonanie príkazu potrebné, vypátrať pobyt obvineného.

(4) Policajný orgán, ktorý obvineného na podklade príkazu zatkol, je povinný ho bez meškania, najneskôr však do 24 hodín, dodať súdu, ktorého sudca príkaz vydal; ak to nie je výnimočne možné vzhľadom na značnú vzdialenosť miesta zatknutia od sídla súdu, ktorého sudca príkaz vydal, musí byť obvinený dodaný najneskôr do 24 hodín od zatknutia inému vecne príslušnému súdu. Ak sa tak nestane, musí byť obvinený prepustený na slobodu.

(5) Sudca, ktorému bol obvinený dodaný, musí obvineného bez meškania vyslúchnuť, rozhodnúť o väzbe a rozhodnutie oznámiť obvinenému do 24 hodín od doby, keď mu bol obvinený dodaný. Ak výsluch obvineného vykonáva iný vecne príslušný sudca, informuje o jeho výsledku sudcu vecne príslušného súdu, ktorý príkaz na zatknutie vydal. Tento sudca po získaní informácie o výsluchu rozhodne o väzbe a svoje rozhodnutie oznámi prostredníctvom sudcu vykonávajúceho výsluch obvinenému. Ak sa obvinenému rozhodnutie neoznámí do 24 hodín od doby, keď bol dodaný súdu alebo sudcovi vykonávajúcejmu jeho výsluch, musí byť obvinený prepustený na slobodu.

(6) V konaní pred súdom rozhodne o väzbe zatknutého sudca.

(7) Obvineného, ktorý bol vzatý do väzby, dodajú do miesta výkonu väzby policajné orgány.

§ 70

Upovedomenie o vzatí do väzby

O vzatí do väzby treba bez prietahov upovedomiť niektorého rodinného príslušníka obvineného, ako aj vedúceho jeho pracoviska. O vzatí do väzby príslušníka ozbrojených síl alebo ozbrojeného sboru treba upovedomiť aj jeho veliteľa alebo náčelníka.

Trvanie väzby

§ 71

(1) Väzba v prípravnom konaní môže trvať len nevyhnutne potrebnú dobu. Ak by väzba presiahla dva mesiace a hrozí nebezpečenstvo, že by prepustením na slobodu mohlo byť zmarené alebo sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, môže sudca na návrh prokurátora predĺžiť túto lehotu najviac na šesť mesiacov. Nad túto lehotu môže väzbu predĺžiť iba senát. Pred podaním návrhu na predĺženie lehoty je prokurátor povinný urobiť všetky opatrenia na urýchlenie trestného konania. Väzba v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť jeden rok; ak trvá jeden rok a ak nie je v tejto lehote podaná obžaloba, prokurátor prepustí obvineného na slobodu.

(2) Návrh na predĺženie lehoty podľa odseku 1 musí prokurátor podať najmenej päť dní pred skončením lehoty. Ak súd do skončenia lehoty nerozhodne, musí prokurátor obvineného prepustiť na slobodu. Uznesenie o predĺžení väzby musí byť doručené obvinenému do desiatich dní od rozhodnutia.

(3) V konaní pred súdom môže väzba trvať najviac jeden rok.

(4) Ak nebolo možné zo závažných dôvodov prípravné konanie skončiť v lehote uvedenej v odseku 1 a konanie pred súdom v lehote uvedenej v odseku 3 a prepustením obvineného na slobodu hrozí zrejme nebezpečenstvo životu a zdraviu ľudí alebo porušenie iných základných práv a slobôd občanov, môže najvyšší súd väzbu na nevyhnutne potrebnú dobu predĺžiť.

(5) O predĺžení väzby podľa odseku 4 v prípravnom konaní rozhoduje na návrh generálneho prokurátora a v konaní pred súdom na návrh predsedu senátu najvyšší súd. Ustanovenie odseku 3 sa nepoužije v konaní pred najvyšším súdom. Do lehoty uvedenej v odseku 3 sa nezapočítava doba, v ktorej konal vo veci najvyšší súd. Táto lehota plynie odo dňa, kedy bol spis doručený súdu prvého stupňa.

(6) Lehoty uvedené v odsekoch 1 a 3 sa počítajú od doby, keď došlo k zatknutiu (§ 69) alebo zadržaniu (§ 75 a 76) obvineného, alebo ak nepredchádzalo zatknutie alebo zadržanie, od doby, keď došlo na základe rozhodnutia o väzbe k obmedzeniu osobnej slobody obvineného. Vo veci, v ktorej bol obvinený vzatý do väzby už v prípravnom konaní, sa počíta lehota podľa odseku 3 odo dňa, keď bola súdu doručená obžaloba. Pri vrátení veci prokurátorovi na došetrenie plynie lehota uvedená v odseku 1 odo dňa, keď bol spis doručený prokurátorovi.

(7) Do lehôt podľa odsekov 1 a 3 sa nezapočítava doba, po ktorú sa obvinený nemohol zúčastniť na úkonoch trestného konania v dôsledku toho, že na ňom bola vykonávaná väzba alebo zadržanie v cudzine alebo že si úmyselne spôsobil ujmu na zdraví alebo úmyselne vyvolal inú prekážku, ktorá mu na takej účasti bránila. Rozhodnutie o tom robí súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca. Proti rozhodnutiu je prípustná sťažnosť.

(8) Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú primerane na trvanie väzby, o ktorej sa rozhodlo podľa § 275 ods. 3 alebo § 287; dĺžka jej trvania sa však posudzuje samostatne a nezávisle od väzby v pôvodnom konaní a včítane predĺženia môže byť najviac jeden rok.

§ 72

(1) Všetky orgány činné v trestnom konaní sú povinné skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby ešte trvajú. Sudca tak koná v prípravnom konaní iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie väzby (§ 71 ods. 1) a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 2. Ak pominie dôvod väzby, musí byť obvinený ihneď prepustený na slobodu. V prípravnom konaní o tom môže rozhodnúť tiež prokurátor.

(2) Obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania súdu. O takej žiadosti sa musí neodkladne rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí štrnástich dní od právoplatnosti rozhodnutia.

(3) Ak prokurátor súhlasí s prepustením obvineného na slobodu, môže v konaní pred súdom o prepustení z väzby rozhodnúť predseda senátu.

§ 73

Nahradenie väzby zárukou alebo sľubom

(1) Ak je daný dôvod väzby uvedený v § 67 písm. a) alebo c), môže orgán rozhodujúci o väzbe ponechať obvineného na slobode alebo ho prepustiť na slobodu, ak

- a) združenie uvedené v § 4 ods. 1 alebo dôveryhodná osoba schopná priaznivo ovplyvňovať správanie obvineného, ponúknu prevzatie záruky za ďalšie správanie obvineného a za to, že sa obvinený na vyzvanie dostaví na súd, k prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo vyhľadávaciemu orgánu a že vždy vopred oznámi vzdialenie sa z miesta pobytu a súd alebo v prípravnom konaní sudca považuje záruku vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočnú a prijme ju, alebo
- b) obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia a súd alebo v prípravnom konaní sudca považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočný a prijme ho.

(2) Súd a v prípravnom konaní prokurátor oboznámi toho, kto ponúka prevzatie záruky podľa odseku 1 písm. a) a spĺňa podmienky pre jej prijatie, s podstatou obvinenia a so skutočnosťami, v ktorých sa nachádza dôvod väzby.

§ 73a

Peňažná záruka

(1) Ak je daný dôvod väzby uvedený v § 67 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca ponechať obvineného na slobode alebo ho prepustiť na slobodu aj vtedy, ak obvinený zložil peňažnú záruku a súd alebo sudca ju prijme (odsek 2). Ak je však obvinený stíhaný pre trestný čin terorizmu (§ 93 a 93a), všeobecného ohrozenia podľa § 179 ods. 2, 3, nedovolennej výroby a držania omamných a psychotropných látok a jedov podľa § 187 ods. 3, vraždy (§ 219), ublíženia na zdraví (§ 222), lúpeže podľa § 234 ods. 3, znásilnenia podľa § 241 ods. 2, 3 a pohlavného zneužívania podľa § 242 ods. 3, 4 Tr. zák. a ak je daný dôvod väzby uvedený v § 67 písm. c), nemožno peňažnú záruku prijať. So súhlasom obvineného môže peňažnú záruku zložiť aj iná osoba, musí však byť

pred jej prijatím oboznámená s podstatou obvinenia a so skutočnosťami, v ktorých sa nachádza dôvod väzby.

(2) S prihliadnutím na osobu a majetkové pomery obvineného alebo toho, kto za neho zloženie peňažnej záruky ponúka, na povahu spáchaného činu a výšku spôsobenej škody určí súd alebo sudca výšku peňažnej záruky v zodpovedajúcej hodnote od 10 000,- Kčs do 1 000 000,- Kčs a spôsob jej zloženia.

(3) Súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca rozhodne, že peňažná záruka pripadá štátu, ak obvinený

- a) ujde, skrýva sa alebo neoznámí zmenu svojho pobytu a znemožní tak doručenie predvolania alebo inej písomnosti súdu, prokurátora, vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu,
- b) zavinene sa nedostaví na predvolanie na úkon trestného konania, ktorého vykonanie je bez jeho prítomnosti vylúčené,
- c) pokračuje v trestnej činnosti alebo sa pokúsi dokončiť trestný čin, ktorý prv nedokonal alebo ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil, alebo
- d) sa vyhýba výkonu uloženého trestu odňatia slobody alebo peňažného trestu alebo výkonu náhradného trestu odňatia slobody za peňažný trest.

Na dôvody, pre ktoré peňažná záruka môže pripadnúť štátu, musí sa obvinený a osoba, ktorá peňažnú záruku zložila, vopred upozorniť.

(4) Peňažnú záruku zruší na návrh obvineného alebo osoby, ktorá ju zložila, alebo aj bez návrhu súd alebo sudca, ktorý o jej prijatí rozhodol, ak pominuli dôvody, ktoré k jej prijatiu viedli. Ak bol obvinený právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody alebo peňažný trest, môže súd rozhodnúť, že peňažná záruka trvá do dňa, keď odsúdený nastúpi výkon trestu odňatia slobody alebo zaplatí peňažný trest. Obvinený, ktorý bol právoplatne odsúdený na peňažný trest, môže tiež požiadať, aby sa záruka, ktorú zložil, použila na zaplatenie peňažného trestu.

(5) Proti rozhodnutiam o peňažnej záruke podľa odsekov 1, 3 a 4 je prípustná sťažnosť. Odkladný účinok má iba sťažnosť proti rozhodnutiu o pripadnutí peňažnej záruky štátu.

§ 74

Sťažnosť proti rozhodnutiu o väzbe

(1) Proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť.

(2) Odkladný účinok má iba sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení obvineného z väzby. Ak však prokurátor pri vyhlásení takeého rozhodnutia bol prítomný, má jeho sťažnosť odkladný účinok len vtedy, ak bola podaná hneď po vyhlásení rozhodnutia; ak ide o prepustenie z väzby po oslobodzujúcom rozsudku, má sťažnosť prokurátora odkladný účinok len vtedy, ak prokurátor podal aj odvolanie proti rozsudku.

§ 74a

Obmedzenie obvineného vo výkone trestu odňatia slobody

(1) Ak sa vedie trestné stíhanie proti obvinenému vo výkone trestu odňatia slobody a ak je daný niektorý z dôvodov väzby podľa § 67, rozhodne o dôvodoch, obsahu a trvaní nevyhnutných obmedzení, ktoré sa proti nemu uplatnia, súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca.

(2) Uložené obmedzenia nesmú byť závažnejšie ako tie, ktorým by bol inak obvinený podrobený vo väzbe.

(3) Na konanie o obmedzeniach a o ich trvaní sa použijú primerane ustanovenia § 71, 72 a 74.

Druhý oddiel

Zadržanie

§ 75

Zadržanie obvineného vyšetrovateľom alebo vyhľadávacím orgánom

Ak je tu niektorý z dôvodov väzby (§ 67) a pre neodkladnosť veci nemožno rozhodnutie o väzbe vopred zadovážiť, môže vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán obvineného zadržať predbežne sám. Je však povinný vykonané zadržanie prokurátorovi neodkladne ohlásiť a odovzdať mu odpis zápisnice, ktorú spísal pri zadržaní, aj ďalší materiál, ktorý prokurátor potrebuje, aby prípadne mohol podať návrh na vzatie do väzby. Návrh sa musí podať tak, aby obvinený mohol byť najneskôr do 24 hodín od zadržania odovzdaný súdu, inak musí byť prepustený na slobodu.

§ 76

Zadržanie podozrivej osoby

(1) Osobu podozrivú zo spáchania trestného činu môže, ak je tu niektorý z dôvodov väzby (§ 67), vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán v naliehavých prípadoch zadržať, i keď proti nej doteraz nebolo vznesené obvinenie podľa § 163 ani jej nebolo oznámené obvinenie podľa § 169. Na zadržanie treba predchádzajúci súhlas prokurátora. Bez takého súhlasu možno zadržanie vykonať, len ak vec nepripúšťa odklad a súhlas vopred nemožno dosiahnuť, najmä ak bola táto osoba pristihnutá pri trestnom čine alebo zastihnutá na úteku.

(2) Osobu, ktorá bola pristihnutá pri trestnom čine, smie zadržať ktokoľvek, ak je to nevyhnutne potrebné na zistenie jej totožnosti, na zamedzenie úteku alebo na zabezpečenie dôkazu. Je však povinný odovzdať zadržaného hneď prokurátorovi, vyšetrovateľovi, vyhľadávaciemu orgánu alebo policajnému orgánu; zadržaného príslušníka ozbrojených síl môže tiež odovzdať najbližšiemu útvaru ozbrojených síl alebo správcovi posádky. Ak nemožno zadržaného takto odovzdať, treba niektorému z uvedených orgánov zadržanie aspoň hneď oznámiť.

(3) Orgán, ktorý zadržanie vykonal, vykonané zadržanie neodkladne ohlási prokurátorovi a spíše o ňom bez odkladu zápisnicu, v ktorej označí miesto, čas a bližšie okolnosti zadržania, ako aj jeho podstatné dôvody a uvedie osobné údaje zadržanej osoby. Odpis zápisnice doručí bez odkladu prokurátorovi. Obdobne postupuje orgán, ktorý prevzal osobu zadržanú podľa odseku 2.

(4) Orgán, ktorý zadržanie vykonal alebo ktorému zadržaná osoba bola odovzdaná, túto osobu neodkladne oboznámi s dôvodmi zadržania a vyslúchne ju; v prípade, že bude podozrenie rozptýlené alebo dôvody zadržania z inej príčiny odpadnú, prepustí ju neodkladne na slobodu. Ak neprepustí zadržanú osobu na slobodu, odovzdá prokurátorovi zápisnicu o jej výsluchu a ďalší dôkazný materiál tak, aby prokurátor prípadne mohol podať návrh na vzatie do väzby. Návrh sa musí podať neodkladne tak, aby zadržaná osoba mohla byť odovzdaná súdu najneskôr do 24 hodín od jej zadržania alebo prevzatia, inak musí byť prepustená na slobodu.

(5) Na ustanovenia § 33 ods. 1, § 91, 92, 93 a 95 treba primerane dbať aj vtedy, ak je zadržaná osoba vyslúchaná v čase, keď ešte proti nej nebolo vznesené obvinenie (§ 163) ani jej nebolo oznámené obvinenie (§ 169).

(6) Zadržaná osoba má právo zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním už v priebehu zadržania; má tiež právo požadovať, aby obhajca bol prítomný pri jej výsluchu podľa odseku 4, ibaže je obhajca v lehote tam uvedenej nedosiahnuteľný.

§ 77**Rozhodnutie o zadržanej osobe**

(1) Ak prokurátor nenariadil prepustenie zadržanej osoby na podklade materiálov, ktoré mu došli, prípadne po jej opätovnom výsluchu, je povinný odovzdať ju v lehote do 24 hodín od zadržania súdu s návrhom na vzatie do väzby. K návrhu pripojí dosiaľ získaný dôkazný materiál, ktorý ho odôvodňuje.

(2) Sudca je povinný vyslúchnuť zadržanú osobu (odsek 1) a do 24 hodín od doručenia návrhu prokurátora ju prepustiť na slobodu alebo rozhodnúť, že ju berie do väzby. O čase a mieste konania výsluchu upovedomí neodkladne vhodným spôsobom zvoleného alebo ustanoveného obhajcu, pokiaľ je dosiahnuteľný, a o jeho účasť zadržaná osoba požiadala, a prokurátora. Obhajca a prokurátor sa môžu na výsluchu zúčastniť a klásť zadržanej osobe otázky, ale až vtedy, až im na to sudca udelí slovo.

Tretí oddiel**Vydanie a odňatie veci****§ 78****Povinnosť na vydanie veci**

(1) Kto má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie, je povinný ju na vyzvanie predložiť súdu, prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo vyhľadávaciemu orgánu; ak ju treba pre účely trestného konania zaistiť, je povinný vec na vyzvanie týmto orgánom vydať. Pri vyzvaní ho treba upozorniť na to, že ak nevyhovie výzve, môže mu byť vec odňatá, ako aj na iné následky nevyhovenia (§ 66).

(2) Povinnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na listinu, ktorej obsah sa týka okolnosti, o ktorej platí zákaz výsluchu, okrem prípadu, že došlo k oslobodeniu od povinnosti zachovať vec v tajnosti alebo k oslobodeniu od povinnosti mlčanlivosti (§ 99).

(3) Vyzvať na vydanie veci je oprávnený predseda senátu, v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán.

§ 79**Odňatie veci**

(1) Ak nebude vec dôležitá pre trestné konanie na vyzvanie vydaná tým, kto ju má pri sebe, môže mu byť na príkaz predsedu senátu a v prípravnom konaní na príkaz prokurátora, vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu odňatá. Vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán potrebuje na vydanie takého príkazu predchádzajúci súhlas prokurátora.

(2) Ak nevykoná orgán, ktorý príkaz na odňatie veci vydal, odňatie veci sám, vykoná ho na podklade príkazu policajný orgán.

(3) Bez predchádzajúceho súhlasu uvedeného v odseku 1 môže vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán vydať príkaz len vtedy, ak predchádzajúci súhlas nemožno dosiahnuť a vec nepripúšťa odklad.

(4) K odňatiu veci sa podľa možnosti priberie osoba, ktorá nie je na veci zúčastnená.

(5) Zápisnica o vydaní a odňatí veci musí obsahovať aj dostatočne presný opis vy danej alebo odňatej veci, ktorý by umožnil určiť jej totožnosť.

(6) Osobe, ktorá vec vydala alebo ktorej bola vec odňatá, vydá orgán, ktorý úkon vykonal, hneď písomné potvrdenie o prevzatí veci alebo odpis zápisnice.

Vrátenie veci

§ 80

(1) Ak vec, ktorá bola podľa § 78 vydaná alebo podľa § 79 odňatá, na ďalšie konanie už nie je potrebná a ak neprichádza do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie, vráti sa tomu, kto ju vydal alebo komu bola odňatá. Ak si na ňu uplatňuje právo iná osoba, vydá sa tomu, právo koho na vec je nepochybné. Pri pochybnostiach sa vec uloží do úschovy na súde a osoba, ktorá si na vec robí nárok, sa upozorní, aby ho uplatnila v konaní o občianskoprávných veciach.

(2) Ak je nebezpečenstvo, že sa vec, ktorá nemohla byť vrátená alebo vydaná podľa odseku 1, skazí, predá sa a suma za ňu utržená sa uloží do úschovy na súde. Na predaj sa použijú primerane predpisy o súdnom predaji zexekvovaných hnutelných vecí.

(3) Rozhodnutia podľa odsekov 1 a 2 robí predseda senátu, v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadací orgán. Proti rozhodnutiu o vrátení a vydaní veci, ako aj o uložení do úschovy je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 81

(1) Ak bola obvineným vydaná alebo mu odňatá vec, ktorú získal alebo pravdepodobne získal trestným činom, a buď nie je známe, komu vec patrí, alebo nie je známy pobyt poškodeného, vyhlási sa verejne opis veci. Vyhlásenie sa urobí spôsobom na vypátranie poškodeného najúčelnejším, a to spolu s vyzvaním, aby sa poškodený prihlásil do šesť mesiacov od vyhlásenia.

(2) Ak uplatnil v lehote uvedenej v odseku 1 nárok na vec niekto iný ako obvinený, postupuje sa podľa § 80 ods. 1. Ak nárok na vec neuplatnil nikto iný, vydá sa vec, alebo ak bola medzitým pre nebezpečenstvo skazy už predaná, suma za ňu utržená obvinenému na jeho žiadosť, pokiaľ nejde o vec, ktorú získal trestným činom. Ak ide o takú vec alebo ak nepožiadal obvinený o vrátenie veci, vec sa odovzdá orgánu príslušnému podľa osobitných predpisov, ktorý vykoná jej realizáciu. Tým nie je dotknuté právo vlastníka žiadať vydanie sumy utrženej za vec.

(3) Ak ide o vec bezcennú, možno ju zničiť a ak ide o vec nepatrnej ceny, možno ju odovzdať orgánu príslušnému podľa osobitných predpisov na realizáciu, a to v oboch prípadoch i bez predchádzajúceho vyhlásenia opisu.

(4) Opatrenia a rozhodnutia uvedené v odsekoch 1 až 3 robí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán. Proti uzneseniu o vydaní veci, odovzdaní veci orgánu príslušnému podľa osobitných predpisov na realizáciu alebo o zničení veci je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Štvrtý oddiel

Domová a osobná prehliadka, prehliadka iných priestorov a vstup do obydli

§ 82

Dôvody domovej a osobnej prehliadky a prehliadky iných priestorov

(1) Domovú prehliadku možno vykonať, ak je dôvodné podozrenie, že v byte alebo v inom priestore slúžiacom na bývanie alebo v priestoroch k nim patriacich (obydli) je vec dôležitá pre trestné konanie alebo že sa tam skrýva osoba podozrivá z trestného činu.

(2) Z dôvodov uvedených v odseku 1 možno vykonať aj prehliadku priestorov neslúžiacich na bývanie, pokiaľ nie sú verejne prístupné (iných priestorov).

(3) Osobnú prehliadku možno vykonať, ak je dôvodné podozrenie, že niekto má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie.

(4) U osoby zadržanej a u osoby, ktorá bola zatknutá alebo ktorá sa berie do väzby, možno vykonať osobnú prehliadku aj vtedy, ak je tu podozrenie, že má pri sebe zbraň alebo inú vec, ktorou by mohla ohroziť život alebo zdravie vlastné alebo cudzie.

§ 83

Príkaz na domovú prehliadku

(1) Nariadiť domovú prehliadku je oprávnený predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca. V neodkladných prípadoch tak môže namiesto príslušného predsedu senátu alebo sudcu (§ 18) urobiť predseda senátu alebo sudca, v ktorého obvode sa má prehliadka vykonať. Príkaz na domovú prehliadku musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Doručí sa osobe, u ktorej sa prehliadka vykonáva, pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bráni doručeniu.

(2) Na príkaz predsedu senátu alebo sudcu vykoná domovú prehliadku policajný orgán, v prípravnom konaní tiež vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán.

§ 83a

Príkaz na prehliadku iných priestorov

(1) Nariadiť prehliadku iných priestorov je oprávnený predseda senátu, v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán. Vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán na to potrebuje predchádzajúci súhlas prokurátora. Príkaz na prehliadku iných priestorov musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Doručí sa vlastníkovi alebo užívateľovi priestorov, v ktorých sa prehliadka vykonáva, alebo ich zamestnancovi pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bráni doručeniu.

(2) Ak nevykoná prehliadku iných priestorov orgán, ktorý ju nariadil, vykoná ju na jeho príkaz policajný orgán.

(3) Bez príkazu alebo súhlasu uvedeného v odseku 1 môže vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán alebo policajný orgán vykonať prehliadku iných priestorov len vtedy, ak príkaz alebo súhlas nemožno dosiahnuť vopred a vec neznesie odklad alebo ak ide o osobu pristihnutú pri čine alebo o osobu, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie.

§ 83b

Príkaz na osobnú prehliadku

(1) Nariadiť osobnú prehliadku je oprávnený predseda senátu, v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán. Vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán na to potrebuje predchádzajúci súhlas prokurátora.

(2) Ak osobnú prehliadku nevykoná orgán, ktorý ju nariadil, vykoná ju na jeho príkaz policajný orgán.

(3) Osobnú prehliadku vykonáva vždy osoba rovnakého pohlavia.

(4) Bez príkazu alebo súhlasu uvedeného v odseku 1 môže vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán alebo policajný orgán vykonať osobnú prehliadku len vtedy, ak príkaz alebo súhlas nemožno vopred dosiahnuť a vec neznesie odklad alebo ak ide o osobu pristihnutú pri čine alebo o osobu, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie. Bez príkazu alebo súhlasu možno tiež vykonať osobnú prehliadku v prípadoch uvedených v § 82 ods. 4.

§ 83c

Vstup do obydlija

Na odstránenie naliehavého nebezpečenstva môže vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán alebo policajný orgán vstúpiť do obydlija iba vtedy, ak vec neznesie odklad a vstup do obydlija je nevyhnutný pre ochranu života alebo zdravia osôb, pre ochranu ich práv a slobôd alebo pre odvrátenie závažného ohrozenia verejnej bezpečnosti a poriadku, najmä ak ide o obydlie osoby pristihnutej pri čine alebo osoby, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie. Po vstupe do obydlija nesmú byť vykonané žiadne iné úkony než také, ktoré slúžia na odstránenie naliehavého nebezpečenstva.

§ 84

Predchádzajúci výsluch

Vykonať domovú prehliadku alebo osobnú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov alebo vstúpiť do obydlija (§ 83c) možno len po predchádzajúcom výsluchu toho, u koho alebo na kom sa má taký úkon vykonať, a to len vtedy, ak sa výsluchom nedosiahlo ani dobrovoľné vydanie hľadanej veci, ani odstránenie iného dôvodu, ktorý viedol k úkonu. Predchádzajúci výsluch nie je potrebný, ak vec neznesie odklad a výsluch nemožno vykonať okamžite.

Výkon prehliadky a vstupu do obydlija

§ 85

(1) Orgán vykonávajúci domovú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov je povinný umožniť osobe, u ktorej sa taký úkon vykonáva, alebo niektorému dospelému členovi jej domácnosti alebo v prípade prehliadky iných priestorov aj jej zamestnancovi účasť pri prehliadke. O práve účasti pri prehliadke je povinný tieto osoby poučiť.

(2) K výkonu domovej a osobnej prehliadky treba pribrať osobu, ktorá nie je na veci zúčastnená. Orgán vykonávajúci prehliadku preukáže svoje oprávnenie.

(3) V zápisnici o prehliadke treba tiež uviesť, či boli dodržané ustanovenia o predchádzajúcom výsluchu, prípadne označiť dôvody, prečo neboli dodržané. Ak pri prehliadke došlo k vydaniu alebo odňatiu veci, treba pojať do zápisnice aj údaje uvedené v § 79 ods. 5.

(4) Osobe, u ktorej bola prehliadka vykonaná, vydá orgán, ktorý taký úkon vykonal, hneď, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín potom, písomné potvrdenie o výsledku úkonu, ako aj o prevzatí vecí, ktoré boli pritom vydané alebo odňaté, alebo odpis zápisnice.

(5) Pri vstupe do obydlija sa použijú ustanovenia odsekov 1 až 4 primerane. Účasť osôb uvedených v odseku 1 pri vstupe do obydlija však možno odoprieť a osobu uvedenú v odseku 2 nepriberať, ak by mohlo dôjsť k ohrozeniu ich života alebo zdravia.

§ 85a

(1) Osoba, u ktorej sa má vykonať domová prehliadka, prehliadka iných priestorov, osobná prehliadka alebo vstup do obydlija, je povinná tieto úkony strpieť.

(2) Ak osoba, voči ktorej smeruje úkon uvedený v odseku 1, neumožní vykonanie takého úkonu, sú orgány vykonávajúce úkon oprávnené po predchádzajúcej márnej výzve prekonať odpor takej osoby alebo ňou vytvorenú prekážku. O tom urobia záznam do zápisnice (§ 85 ods. 3).

Piaty oddiel

Zadržanie a otvorenie zásielok

§ 86

Zadržanie zásielok

(1) Ak je na objasnenie skutočností závažných pre trestné konanie nevyhnutné zistiť obsah nedoručených telegramov, listov alebo iných zásielok, ktoré pochádzajú od obvineného alebo sú pre neho určené, nariadi predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor alebo vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán, aby mu ich pošta alebo podnik vykonávajúci ich prepravu vydali; vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán potrebuje k tomu predchádzajúci súhlas prokurátora.

(2) V prípade, že sa začalo trestné stíhanie pre trestný čin podľa prvej hlavy osobitnej časti Trestného zákona, môže prokurátor alebo vyšetrovateľ s predchádzajúcim súhlasom prokurátora nariadiť, aby mu pošta alebo podnik vykonávajúci dopravu zásielok vydali zásielku, pri ktorej je dôvodné podozrenie, že ňou bol spáchaný taký trestný čin alebo že s takým trestným činom súvisí, ak je na objasnenie skutočností závažných pre trestné konanie nevyhnutné zistiť jej obsah.

(3) Bez nariadenia uvedeného v odseku 1 alebo 2 môže byť preprava zásielky zadržaná na príkaz vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho alebo i policajného orgánu, ale len vtedy, ak nemožno toto nariadenie vopred zadovážiť a vec nepripúšťa odklad. Ak nedôjde pošte alebo podniku vykonávajúcemu prepravu zásielok v takom prípade do troch dní nariadenie predsedu senátu, prokurátora alebo vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu, aby mu boli zásielky vydané, nesmie pošta alebo podnik prepravu zásielok ďalej zdržovať.

§ 87

Otvorenie zásielok

(1) Zásielku vydanú podľa § 86 ods. 1 alebo 2 smie otvoriť len predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán; vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán potrebuje na otvorenie predchádzajúci súhlas prokurátora.

(2) Otvorená zásielka sa odovzdá adresátovi, a ak nie je jeho pobyt známy, niektorému z jeho rodinných príslušníkov; ináč sa zásielka vráti odosielateľovi. Ak je však obava, že by odovzdanie zásielky malo škodlivý vplyv na trestné stíhanie, pripojí sa zásielka ku spisu; ak je to vhodné, oznámi sa adresátovi obsah listu alebo telegramu. Ak nie je jeho pobyt známy, urobí sa oznámenie niektorému z jeho rodinných príslušníkov.

(3) Zásielka, ktorej otvorenie sa neuznalo za potrebné, odovzdá sa hneď adresátovi alebo sa vráti pošte alebo podniku, ktorý ju vydal.

Šiesty oddiel

Odpočúvanie telefónnych hovorov

§ 88

(1) Po začatí trestného stíhania pre obzvlášť závažný úmyselný trestný čin alebo pre iný úmyselný trestný čin, na ktorého stíhanie zaväzuje vyhlásená medzinárodná zmluva, môže predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor nariadiť odpočúvanie telefónnych hovorov,

pokiaľ možno dôvodne predpokladať, že nimi budú oznámené významné skutočnosti pre trestné konanie. Odpočúvanie telefónnych hovorov medzi obhajcom a obvineným je neprípustné.

(2) Príkaz na odpočúvanie telefónnych hovorov sa musí vydať písomne a odôvodniť. Súčasne v ňom musí byť určená doba, po ktorú sa bude odpočúvanie telefónnych hovorov vykonávať. O vydaní príkazu a dĺžke doby vykonávania odpočúvania musí byť upovedomená organizácia obstarávajúca prevádzku telekomunikačnej siete, v ktorej obvode sa bude odpočúvanie vykonávať. Odpočúvanie vykoná policajný orgán.

(3) Ak sa vedie trestné stíhanie pre iný trestný čin, ako je uvedený v odseku 1, môže orgán činný v trestnom konaní nariadiť odpočúvanie telefónnych hovorov len so súhlasom účastníka odpočúvanej telefónnej stanice.

(4) Ak sa má záznam telefónneho hovoru použiť ako dôkaz, treba k nemu pripojiť protokol s uvedením údajov o mieste, čase, spôsobe a obsahu vykonaného záznamu, ako aj o osobe, ktorá záznam vyhotovila.

PIATA HLAVA DOKAZOVANIE

§ 89

Všeobecné ustanovenie

(1) V trestnom stíhaní treba dokazovať najmä,

- a) či sa stal skutok, v ktorom sa vidí trestný čin,
- b) či tento skutok spáchal obvinený a z akých pohnútok,
- c) okolnosti, ktoré majú vplyv na stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť,
- d) okolnosti závažné pre posúdenie osobných pomerov páchatela,
- e) okolnosti umožňujúce určenie povahy a výšky škody spôsobenej trestným činom,
- f) okolnosti, ktoré viedli k trestnej činnosti alebo umožnili jej spáchanie.

(2) Za dôkaz môže poslúžiť všetko, čo môže prispieť k objasneniu veci, najmä výpovede obvineného a svedkov, znalecké posudky, veci a listiny dôležité pre trestné konanie a ohliadka.

(3) Dôkaz získaný nezákonným donútením alebo hrozbou takého donútenia sa nesmie použiť v konaní s výnimkou prípadu, keď sa použije ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila.

Prvý oddiel Výpoveď obvineného

§ 90

Predvolanie a predvedenie

(1) Ak sa neustanoví obvinený, ktorý bol riadne predvolaný, na výsluch bez dostatočného ospravedlnenia, možno ho predviesť; na to a na iné následky neustanovenia sa (§ 66) musí byť v predvolaní upozornený.

(2) Obvinený môže byť predvedený i bez predchádzajúceho predvolania, ak je to nevyhnutné pre úspešné vykonanie trestného konania, najmä keď sa skrýva alebo nemá stále bydlisko.

(3) O predvedenie treba požiadať príslušný policajný orgán; ak však ide o mladistvého, možno tak urobiť, len ak ho nemožno predviesť pracovníkom súdu, prokuratúry alebo orgánu povereného

starostlivosťou o mládež. O predvedenie príslušníka ozbrojených síl alebo ozbrojeného sboru v činnej službe treba požiadať jeho veliteľa alebo náčelníka.

Výsluch obvineného

§ 91

(1) Výsluch obvineného sa vykonáva tak, aby poskytol pokiaľ možno úplný a jasný obraz o skutočnostiach dôležitých pre trestné konanie. K výpovedi alebo k priznaniu nesmie byť obvinený nijakým spôsobom donucovaný a pri výsluchu treba rešpektovať jeho osobnosť. Priznanie obvineného nezaväzuje orgány činné v trestnom konaní povinnosti preskúmať a všetkými dosiahnuteľnými dôkazmi overiť všetky okolnosti prípadu.

(2) Ak je obvinených viac, vylúchajú sa oddelene.

§ 92

(1) Pred prvým výsluchom treba vždy zistiť totožnosť obvineného, jeho rodinné, majetkové a zárobkové pomery a predchádzajúce tresty, objasniť mu podstatu vzneseného obvinenia a poučiť ho o jeho právach. Obsah poučenia sa poznamená v zápisnici.

(2) Obvinenému musí byť daná možnosť k obvineniu sa podrobne vyjadriť, najmä súvisle opísať skutočnosti, ktoré sú predmetom obvinenia, uviesť okolnosti, ktoré obvinenie zoslabujú alebo vyvracajú, a ponúknuť o nich dôkazy.

(3) Obvinenému môžu sa klásť otázky na doplnenie výpovede alebo na odstránenie neúplnosti, nejasnosti a rozporov. Otázky musia sa klásť jasne a zrozumiteľne, bez predstierania klamlivých a nepravdivých okolností; nesmie sa v nich naznačiť, ako na ne odpovedať.

§ 93

(1) Obvinenému sa môže dovoliť, aby skôr než dá odpoveď, nazrel do písomných poznámok, ktoré musí vylúchajúcemu, ak o to požiada, predložiť na nazretie; táto okolnosť musí sa v zápisnici poznamenať.

(2) Ak sa má výsluchom zistiť totožnosť nejakej osoby alebo veci, vyzve sa obvinený, aby ju opísal; až potom mu má byť osoba alebo vec ukázaná, a to spravidla medzi niekoľkými osobami alebo niekoľkými vecami toho istého druhu.

(3) Ak to treba na zistenie pravosti rukopisu, môže byť obvinený vyzvaný, aby napísal potrebný počet slov; k tomu nesmie však byť nijakým spôsobom donucovaný. Obvinený je však povinný vždy trpieť úkony potrebné na to, aby sa zistila jeho totožnosť.

§ 94

(1) Ak výpoveď obvineného v závažných okolnostiach nesúhlasí s výpoveďou svedka alebo spoluobvineného a rozpor nemožno vyjasniť ináč, môže byť obvinený postavený týmto osobám tvárou v tvár.

(2) Osoby postavené tvárou v tvár môžu si klásť navzájom otázky len so súhlasom vylúchajúceho.

§ 95

(1) Výpoveď obvineného sa do zápisnice zapíše spravidla podľa diktátu vylúchajúceho, v priamej reči a pokiaľ možno doslova.

(2) Ak nejde o zápisnicu o hlavnom pojednávaní alebo o verejnom zasadnutí, musí byť zápisnica po skončení výsluchu obvinenému predložená na prečítanie, alebo ak o to požiada, prečítaná; obvinený má právo žiadať, aby bola zápisnica doplnená alebo aby v nej boli vykonané opravy v súhlase s jeho výpoveďou. O tomto práve treba obvineného poučiť.

(3) Zápisnicu o výsluchu, ktorý bol vykonaný bez pribratia zapisovateľa, treba vylúchanému pred podpisom prečítať alebo na prečítanie predložiť v prítomnosti nezúčastnenej osoby. Ak vylúchaný má proti obsahu zápisnice námietky, treba ich prejednať v prítomnosti pribranej osoby a výsledok prejednávania pojať do zápisnice.

Druhý oddiel**Svedkovia****§ 97****Povinnosť svedčiť**

Každý je povinný na predvolanie sa ustanoviť a vypovedať ako svedok o tom, čo mu je známe o trestnom čine a o páchatelovi alebo o okolnostiach dôležitých pre trestné konanie.

§ 98**Predvolanie a predvedenie**

Ak sa svedok, hoci bol riadne predvolaný, bez dostatočného ospravedlnenia neustanoví, môže byť predvedený. Na to a na iné následky neustanovenia sa (§ 66) musí byť svedok v predvolaní upozornený. Ak sa neustanoví príslušník ozbrojených síl alebo ozbrojeného sboru v činnnej službe, treba požiadať jeho veliteľa alebo náčelníka, aby oznámil dôvod, prečo sa predvolaný neustanovil, prípadne aby ho dal predviesť.

§ 99**Zákaz výsluchu**

(1) Svedok nesmie byť vylúchnutý o okolnostiach, ktoré tvoria štátne tajomstvo, ktoré je povinný zachovať v tajnosti, okrem prípadu, že bol od tejto povinnosti príslušným orgánom oslobodený; oslobodenie možno odprieť len vtedy, keby výpoveď spôsobila štátu vážnu škodu.

(2) Svedok nesmie byť vylúchaný tiež vtedy, keby svojou výpoveďou porušil štátom uloženú povinnosť mlčanlivosti, okrem prípadu, že bol od tejto povinnosti príslušným orgánom alebo tým, v ktorého záujme túto povinnosť má, oslobodený.

(3) Zákaz výsluchu podľa odseku 2 sa nevzťahuje na svedeckú výpoveď týkajúcu sa trestného činu, ktorý má svedok povinnosť oznámiť podľa trestného zákona.

§ 100**Právo odprieť výpoveď**

(1) Právo odprieť výpoveď ako svedok má príbuzný obvineného v pokolení priamom, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh; ak je obvinených viac a svedok je v uvedenom pomere len k niektorému z nich, má právo odprieť výpoveď ohľadne iných obvinených len vtedy,

keď nemožno odlúčiť výpoveď, ktorá sa ich týka, od výpovede týkajúcej sa obvineného, s ktorým je svedok v tomto pomere.

(2) Svedok je oprávnený odoprieť vypovedať, ak by výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe, svojmu príbuznému v pokolení priamom, svojmu súrodencovi, osvojiteľovi, osvojencovi, manželovi alebo druhovi alebo iným osobám v pomere rodinnom alebo obdobnom, ktorých ujmu by právom pociťoval ako ujmu vlastnú.

(3) Odoprieť výpoveď ako svedok nemôže však ten, kto má povinnosť trestný čin, ktorého sa svedecká výpoveď týka, oznámiť podľa trestného zákona.

Výsluch svedka

§ 101

(1) Pred výsluchom svedka treba vždy zistiť jeho totožnosť, jeho pomer k obvinenému, poučiť ho o práve odoprieť výpoveď, a ak treba, aj o zákaze výsluchu, ako aj o tom, že je povinný vypovedať úplnú pravdu a nič nezamlčať. Ďalej musí byť poučený o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu a o trestných následkoch krivej výpovede. Ak je ako svedok vyslúchaná osoba mladšia ako pätnásť rokov, treba ju poučiť primerane na jej vek.

(2) Na začiatku výsluchu treba sa svedka opýtať na pomer k prejednávanej veci a k stranám a podľa potreby aj na iné okolnosti významné pre zistenie jeho hodnovernosti. Svedkovi sa musí dať možnosť, aby súvisle vypovedal všetko, čo sám o veci vie a odkiaľ sa dozvedel okolnosti nim uvádzané.

(3) Svedkovi sa môžu klásť otázky na doplnenie výpovede alebo na odstránenie neúplnosti, nejasnosti a rozporov. Svedkovi nesmú sa klásť otázky, v ktorých by boli obsiahnuté okolnosti, ktoré sa majú zistiť až z jeho výpovede.

(4) Ak to treba na zistenie pravosti rukopisu, môže sa svedkovi prikázať, aby napísal potrebný počet slov.

§ 102

(1) Ak je ako svedok vyslúchaná osoba mladšia ako pätnásť rokov o okolnostiach, ktorých oživovanie v pamäti by so zreteľom na vek mohlo nepriaznivo ovplyvňovať jej duševný a mravný vývoj, treba výsluch vykonávať obzvlášť ohľaduplne a po obsahovej stránke tak, aby výsluch v ďalšom konaní spravidla sa už nemusel opakovať; k výsluchu sa priberie pedagóg alebo iná osoba majúca skúsenosti s výchovou mládeže, ktorá by so zreteľom na predmet výsluchu a stupeň duševného vývoja vyslúchanej osoby prispela k správne vedeniu výsluchu. Ak to môže prispieť k správne vykonaniu výsluchu, môžu byť pribraní i rodičia.

(2) V ďalšom konaní má byť taká osoba vyslúchnutá znova len v nevyhnutných prípadoch. V konaní pred súdom možno na podklade rozhodnutia súdu vykonať dôkaz prečítaním zápisnice i bez podmienok uvedených v § 211. Osoba, ktorá bola k výsluchu pribraná, sa podľa potreby vyslúchne na správnosť a úplnosť zápisnice, na spôsob, ktorým bol výsluch vykonaný, ako aj na spôsob, ktorým vyslúchaná osoba vypovedala.

§ 103

Ustanovenia § 93 ods. 1 a 2, § 94 a 95 o výsluchu obvineného sa použijú primerane i na výsluch svedka.

§ 104 **Svedočné**

(1) Svedok má nárok na náhradu nevyhnutných výdavkov a ušlej odmeny za prácu (svedočné). Nárok zaniká, ak ho svedok neuplatní do troch dní po svojom výsluchu alebo po tom, čo mu bolo oznámené, že k výsluchu nedôjde; na to musí byť svedok upozornený.

(2) Výšku svedočného určí ten, kto svedka predvolal, a v konaní pred súdom predseda senátu.

Tretí oddiel **Znalci**

Pribranie znalca

§ 105

(1) Ak sú na objasnenie skutočnosti dôležitej pre trestné konanie potrebné odborné znalosti, rozhodne orgán činný v trestnom konaní o pribraní znalca. Namiesto pribrania znalca možno sa uspokojiť v jednoduchých prípadoch s potvrdením alebo odborným vyjadrením príslušného orgánu, o správnosti ktorých niet pochybností.

(2) Ak ide o objasnenie skutočnosti obzvlášť dôležitej, treba pribrať dvoch znalcov. Dvoch znalcov treba pribrať vždy, ak ide o prehliadku a pitvu mŕtvoly (§ 115) alebo o vyšetrenie duševného stavu (§ 116). Na prehliadku a pitvu mŕtvoly nesmie byť pribratý ako znalec ten lekár, ktorý zomrelého ošetroval za choroby, ktorá smrťou bezprostredne predchádzala.

(3) Proti rozhodnutiu o pribraní znalca je prípustná sťažnosť.

§ 106

Znalec musí byť v predvolaní upozornený na následky neustanovenia sa (§ 66) a na povinnosť bez odkladu oznámiť skutočnosti, pre ktoré by bol vylúčený alebo ktoré mu inak bránia byť vo veci činný ako znalec. Znalec musí byť tiež poučený o význame znaleckého posudku z hľadiska všeobecného záujmu a o trestných následkoch krivej výpovede a vedome nepravdivého znaleckého posudku.

§ 107

Príprava posudku

(1) Znalcovi, ktorý je poverený úkonom, sa poskytnú potrebné vysvetlenia zo spisu a vymedzia sa jeho úlohy. Pritom treba dbať na to, že znalcovi nepatrí vykonávať hodnotenie dôkazov a riešiť právne otázky. Ak to je na podanie posudku potrebné, dovolí sa znalcovi nazrieť do spisov alebo sa mu spisy požičajú. Môže sa mu tiež dovoliť, aby bol prítomný pri výsluchu obvineného a svedkov a aby im kládol otázky vzťahujúce sa na predmet znaleckého vyšetrovania. Znalec môže tiež navrhnúť, aby boli inými dôkazmi napred objasnené okolnosti potrebné na podanie posudku.

(2) Znalcovi sa spravidla uloží, aby posudok vypracoval písomne. Posudok sa doručuje tiež obhajcovi, a to na trovy obhajoby.

§ 108

Výsluch znalca

(1) Ak vypracoval znalec posudok písomne, postačí, aby sa pri výsluchu naň odvolal a ho potvrdil. Ak nebol posudok vypracovaný písomne, nadiktuje ho znalec pri výsluchu do zápisnice.

(2) Ak sa pribralo viac znalcov, ktorí dospeli po vzájomnej porade k súhlasným záverom, podá za všetkých posudok ten z nich, ktorého sami na to určili; ak sa závery znalcov rozchádzajú, treba vyslychnúť každého osobitne.

(3) V prípravnom konaní možno od výsluchu znalca upustiť, ak nemá vyšetrovateľ a vyhľadávací orgán ani prokurátor o spoľahlivosti a úplnosti písomne podaného znaleckého posudku pochybnosti.

§ 109

Vady posudku

Ak je pochybnosť o správnosti posudku alebo ak je posudok nejasný alebo neúplný, treba požiadať znalca o vysvetlenie. Keby to nevedlo k výsledku, priberie sa znalec iný.

§ 110

Posudok ústavu

(1) Vo výnimočných, obzvlášť obťažných prípadoch, vyžadujúcich osobitné vedecké posúdenie, možno požiadať štátny orgán alebo štátny ústav, aby sám podal posudok alebo preskúmal posudok podaný znalcom.

(2) Štátny orgán alebo štátny ústav podá posudok písomne. V ňom označí osobu, ktorá posudok vypracovala a môže byť v prípade potreby ako znalec vypočutá. Ak ide o prípad, v ktorom by bolo treba pribrať dvoch znalcov (§ 105 ods. 2), uvedie štátny orgán alebo štátny ústav v posudku dve takéto osoby.

§ 111

Použitie osobitných predpisov o znalcoch

(1) O ustanovovaní znalca, o spôsobilosti na túto funkciu a o vylúčení z nej, o práve odoprieť vykonanie znaleckého úkonu, o sľube a o pripomenutí povinností pred vykonaním znaleckého úkonu, ako aj o náhrade hotových výdavkov a o odmene za znalecký úkon (znalečné) platia osobitné predpisy.

(2) Výšku znalečného určí ten, kto znalca pribral, a v konaní pred súdom predseda senátu. Ak ten, kto znalca pribral, alebo predseda senátu nesúhlasí s výškou vyúčtovaného znalečného, rozhodne uznesením. Proti rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Štvrtý oddiel

Vecné a listinné dôkazy

§ 112

(1) Vecnými dôkazmi sú predmety, ktorými alebo na ktorých bol trestný čin spáchaný, iné predmety, ktoré dokazujú alebo vyvracajú dokazovanú skutočnosť a môžu byť prostriedkom na odhalenie a zistenie trestného činu a jeho páchatela, ako aj stopy trestného činu.

(2) Listinnými dôkazmi sú listiny, ktoré svojím obsahom dokazujú alebo vyvracajú dokazovanú skutočnosť vzťahujúcu sa na trestný čin alebo na obvineného.

Piaty oddiel**Ohliadka****§ 113****Účel ohliadky a zápisnica o nej**

(1) Ohliadka sa robí, ak majú byť priamym pozorovaním objasnené skutočnosti dôležité pre trestné konanie. Na ohliadku sa spravidla priberie znalec.

(2) Zápisnica o ohliadke musí poskytovať úplný a verný obraz predmetu ohliadky; majú sa preto k nej priložiť fotografie, náčrty a iné pomôcky.

§ 114**Prehliadka tela a iné podobné úkony**

(1) Prehliadke tela je povinný sa podrobiť každý, ak nevyhnutne treba zistiť, či sú na jeho tele stopy alebo následky trestného činu. Ak prehliadku tela nerobí lekár, môže ju vykonať len osoba toho istého pohlavia.

(2) Ak na dôkaz treba vykonať skúšku krvi alebo iný obdobný úkon, je osoba, o ktorú ide, povinná strpieť, aby jej lekár alebo odborný zdravotný pracovník odobral krv alebo u nej vykonal iný potrebný úkon, ak nie je spojený s nebezpečenstvom pre jej zdravie.

(3) Ak na dôkaz treba zistiť totožnosť osoby, ktorá sa zdržiavala na mieste činu, je osoba, o ktorú ide, povinná strpieť úkony potrebné na také zistenie.

(4) O povinnosti podľa predchádzajúcich odsekov treba túto osobu poučiť s upozornením na následky nevyhovenia (§ 66).

§ 115**Prehliadka a pitva mŕtvoly a jej exhumácia**

(1) Ak vznikne podozrenie, že smrť človeka bola spôsobená trestným činom, musí byť mŕtvola prehliadnutá a pitvaná. Pochovať mŕtvolu možno v takých prípadoch len so súhlasom prokurátora. O tom rozhodne prokurátor alebo vyšetrovateľ s najväčším urýchlením.

(2) Exhumáciu mŕtvoly môže nariadiť predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor.

Vyšetrenie duševného stavu**§ 116**

(1) Ak treba vyšetriť duševný stav obvineného, priberú sa k tomu vždy dvaja znalci z odboru psychiatrie.

(2) Ak nemožno duševný stav vyšetriť inak, môže súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca nariadiť, aby obvinený bol pozorovaný v zdravotníckom ústave, alebo ak je vo väzbe, aj v osobitnom oddelení nápravného zariadenia. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(3) Ak zistia znalci u obvineného príznaky nasvedčujúce jeho nepríčetnosť alebo zmenšenej príčetnosti, vyslovia sa súčasne o tom, či je jeho pobyt na slobode nebezpečný.

§ 117

Pozorovanie duševného stavu nemá trvať dlhšie ako dva mesiace; do toho času treba podať posudok. Na odôvodnenú žiadosť znalcov môže súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca túto lehotu predĺžiť, nie však viac ako o mesiac. Proti predĺženiu lehoty je prípustná sťažnosť.

§ 118

Ak sú závažné pochybnosti, či nie je u svedka, ktorého výpoveď je pre rozhodnutie obzvlášť dôležitá, podstatne znížená schopnosť správne vnímať alebo vypovedať, možno znalecky vyšetriť i duševný stav svedka. Pozorovanie duševného stavu svedka podľa § 116 ods. 2 nie je však prípustné.

**ŠIESTA HLAVA
ROZHODNUTIA****§ 119****Spôsob rozhodovania**

(1) Súd rozhoduje rozsudkom, kde to zákon výslovne ustanovuje; v ostatných prípadoch rozhoduje, ak zákon neustanovuje niečo iné, uznesením.

(2) Prokurátor, vyšetrovateľ a vyhľadávací orgán rozhodujú, ak zákon neustanovuje niečo iné, uznesením.

**Prvý oddiel
Rozsudok****Obsah rozsudku****§ 120**

(1) Rozsudok po úvodných slovách „V mene republiky“ musí obsahovať

- a) označenie súdu, o ktorého rozsudok ide, aj mená a priezviská sudcov, ktorí sa na rozhodnutí zúčastnili,
- b) deň a miesto vyhlásenia rozsudku,
- c) výrok rozsudku s uvedením zákonných ustanovení, ktoré boli použité,
- d) odôvodnenie a
- e) poučenie o opravnom prostriedku.

(2) Obžalovaný musí byť v rozsudku označený údajom svojho mena a priezviska, dňa a miesta narodenia, svojho zamestnania a bydliska, prípadne inými údajmi potrebnými na to, aby nemohol byť zamenený s inou osobou. Ak ide o osobu podliehajúcu právomoci vojenských súdov, uvedie sa i hodnosť obžalovaného a útvar, ktorého je príslušníkom.

(3) Výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného, alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením príslušného zákonného ustanovenia, ale i uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne i uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov včítane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

§ 121

Do rozsudku, ktorým sa rozhoduje otázka viny, pojme súd tiež výrok

- a) o náhrade škody, ak bol nárok na jej náhradu včas uplatnený (§ 43 ods. 2),
- b) o ochrannom opatrení, ak o ňom bolo na hlavnom pojednávaní alebo na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní rozhodnuté.

§ 122

(1) Odsudzujúci rozsudok musí obsahovať výrok o treste s uvedením zákonných ustanovení, podľa ktorých bol trest vymeraný alebo podľa ktorých bolo od potrestania upustené, a to prípadne s poukazom na prijatú záruku. Ak bol uložený trest, ktorého výkon možno podmiennečne odložiť, musí rozsudok obsahovať aj výrok o tom, či bol podmiennečný odklad povolený, a prípadne na aké podmienky je viazaný. Ak bol uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody, rozsudok musí obsahovať výrok o spôsobe výkonu tohto trestu (§ 39a, 81 Tr. zák.). Ak je odsúdený obzvlášť nebezpečným recidivistom, treba výrok o tom taktiež pojať do rozsudku.

(2) Vo výroku oslobodzujúceho rozsudku musí sa uviesť, o ktorý z dôvodov uvedených v § 226 sa oslobodenie spod obžaloby opiera.

§ 123

Súd, ktorý rozhoduje znovu vo veci, v ktorej skorší rozsudok bol na podklade odvolania, sťažnosti pre porušenie zákona alebo návrhu na obnovu zrušený len čiastočne, pojme do nového rozsudku iba tie výroky, pre ktoré o veci znovu rozhoduje. Na súvis týchto výrokov s výrokmi, v ktorých zostal skorší rozsudok nedotknutý, pritom poukáže.

§ 124

V rozsudku, ktorým ukladá súhrnný trest, musí súd označiť tie skoršie rozsudky, z ktorých nový rozsudok zrušuje výrok o treste a nahradzuje ho výrokom o súhrnnom treste.

§ 125

V odôvodnení rozsudku súd stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladá so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporujú, a prečo nevyhoveli návrhu na vykonanie ďalších dôkazov. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako súd vzal do úvahy obhajobu a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Výrok o treste treba odôvodniť z hľadiska stupňa nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť a osobných pomerov páchatela. Ak bol do rozsudku pojatý výrok, že obvinený je obzvlášť nebezpečným recidivistom, treba i tento výrok odôvodniť. Ak ponúklo záujmové združenie občanov prevzatie záruky za nápravu páchatela, musí súd v rozsudku vyložiť, aké stanovisko k ponuke zaujal, a svoje stanovisko odôvodniť. Ak boli do rozsudku pojaté ďalšie výroky, treba odôvodniť i tieto výroky.

Porada a hlasovanie o rozsudku**§ 126**

Pri porade o rozsudku, ktorým sa rozhoduje o vine a treste, posúdi súd najmä,

- a) či sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,
- b) či tento skutok má všetky znaky niektorého trestného činu,

- c) či tento skutok spáchal obžalovaný,
- d) či je obžalovaný za tento skutok trestne zodpovedný,
- e) či trestnosť skutku nezanikla,
- f) či prijíma záruku ponúknutú záujmovým združením občanov za nápravu obžalovaného,
- g) či a aký trest má byť obžalovanému uložený,
- h) či a v akom rozsahu má byť obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému škodu,
- ch) či a aké ochranné opatrenie má byť uložené.

§ 127

(1) Na porade a hlasovaní nesmie byť okrem sudcov a prísediacich zúčastnivších sa pojednávania, ktoré rozsudku bezprostredne predchádzalo, a zapisovateľa prítomný nikto iný. O obsahu porady treba zachovať mlčanlivosť.

(2) Pri hlasovaní rozhoduje väčšina hlasov. Ak nemožno väčšinu dosiahnuť, pripočítavajú sa hlasy obžalovanému najmenej priaznivé k hlasom po nich priaznivejším tak dlho, až sa dosiahne väčšina. Ak je sporné, ktorá mienka je obžalovanému priaznivejšia, rozhodne sa o tom hlasovaním.

(3) Každý člen senátu musí hlasovať, aj keď bol v niektorej predchádzajúcej otázke prehlasovaný. Pri hlasovaní o treste sa však môžu hlasovania zdržať tí, ktorí hlasovali pre oslobodenie spod obžaloby; ich hlasy sa pripočítajú k hlasu pre obžalovaného najpriaznivejšiemu.

(4) Prísediaci hlasujú pred sudcami. Prísediaci a mladší sudcovia hlasujú pred staršími a na vojenských súdoch prísediaci alebo sudcovia hodnosťou nižší pred prísediacimi alebo sudcami hodnosťou vyššími. Predseda senátu hlasuje naposledy.

(5) O hlasovaní sa spíše osobitná zápisnica (§ 58).

§ 128

Vyhlásenie rozsudku

(1) Rozsudok treba vždy vyhlásiť ; vyhlasuje ho predseda senátu.

(2) Vyhlasujú sa úvodné slová „V mene republiky“, úplné znenie výroku, aspoň podstatná časť odôvodnenia a poučenie o opravnom prostriedku. Vyhlásenie musí byť v úplnej zhode s obsahom rozsudku, tak ako bol odhlasovaný.

(3) Rozsudok sa vyhlási spravidla hneď po ukončení pojednávania, ktoré rozsudku predchádzalo; ak to nie je možné, možno pre vyhlásenie rozsudku pojednávanie odročiť najviac o tri dni.

§ 129

Vyhotovenie rozsudku

(1) Každý rozsudok treba vyhotoviť písomne. Vyhotovenie rozsudku musí byť v zhode s obsahom rozsudku, tak ako bol vyhlásený.

(2) Ak nebol rozsudok písomne vyhotovený už na porade, vyhotoví ho spravidla do piatich dní po vyhlásení predseda senátu. Môže však jeho vyhotovením poveriť niektorého sudcu, ktorý bol členom senátu.

(3) Ak nemôže predseda senátu ani iný jeho člen vyhlásený rozsudok písomne vyhotoviť pre prekážku dlhšieho trvania, vyhotoví ho na príkaz predsedu súdu iný sudca. Ak ide o samosudcu, vyhotoví rozsudok sudca určený predsedom súdu.

(4) Vyhotovenie rozsudku podpíše predseda senátu a ten, kto ho vypracoval. Ak nemôže predseda senátu podpísať vyhotovenie rozsudku pre prekážku dlhšieho trvania, podpíše ho za neho iný člen senátu; dôvod toho sa na vyhotovení rozsudku poznamená.

§ 130

Doručenie rozsudku

(1) Rozsudok sa v odpise doručí obžalovanému, prokurátorovi, zúčastnenej osobe a poškodenému, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, a to aj keď boli pri vyhlásení rozsudku prítomní.

(2) Ak má obžalovaný obhajcu alebo zákonného zástupcu, doručí sa odpis rozsudku aj im.

(3) Ak majú zúčastnená osoba alebo poškodený zákonného zástupcu, doručí sa odpis rozsudku len zákonnému zástupcovi; ak majú splnomocnenca, doručí sa len splnomocnencovi.

(4) Ak vystupoval na hlavnom pojednávaní spoločenský zástupca, doručí sa odpis rozsudku aj záujmovému združeniu občanov, ktoré ho vyslalo.

§ 131

Oprava vyhotovenia rozsudku

(1) Predseda senátu môže osobitným uznesením kedykoľvek opraviť písárske chyby a iné zrejme nesprávnosti, ku ktorým došlo vo vyhotovení rozsudku tak, aby vyhotovenie bolo v úplnej zhode s obsahom rozsudku, ako bol vyhlásený. Opravu môže nariadiť i súd vyššieho stupňa.

(2) Odpis uznesenia o oprave sa doručí všetkým osobám, ktorým bol doručený odpis rozsudku.

(3) Proti rozhodnutiu o oprave podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(4) Po právoplatnosti uznesenia o oprave sa oprava vykoná ako na vyhotovení rozsudku, tak i v odpisoch, ktoré sa od osôb, ktorým boli doručené, vyžadujú na ten účel späť.

§ 132

Oprava odpisu rozsudku

(1) Nesprávnosti, ku ktorým došlo v odpisoch rozsudku, opraví predseda senátu osobitným uznesením, tak aby odpisy boli v úplnej zhode s vyhotovením rozsudku.

(2) Odpis uznesenia o oprave sa doručí všetkým osobám, ktorým bol doručený chybný odpis rozsudku.

(3) Oprava sa urobí na všetkých chybných odpisoch rozsudku, ktoré sa od osôb, ktorým boli doručené, vyžadujú na ten účel späť.

§ 133

Účinky opravy

Ak sa oprava vyhotovenia rozsudku alebo oprava odpisu rozsudku podstatne dotkla obsahu niektorého z výrokov rozsudku, plyní prokurátorovi a osobe opraveným výrokom priamo dotknutej lehota na odvolanie od doručenia odpisu uznesenia o oprave, a ak bola proti uzneseniu

o oprave podaná sťažnosť, od doručenia rozhodnutia o sťažnosti. O tom treba osobu výrokom priamo dotknutú poučiť.

Druhý oddiel

Uznesenie

§ 134

Obsah uznesenia

(1) Uznesenie musí obsahovať

- a) označenie orgánu, o ktorého rozhodnutie ide,
- b) deň a miesto rozhodnutia,
- c) výrok uznesenia s uvedením zákonných ustanovení, ktoré boli použité,
- d) odôvodnenie a
- e) poučenie o opravnom prostriedku.

(2) V odôvodnení treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, najmä uviesť skutočnosti, ktoré boli vzaté za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na podklade ktorých posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

§ 135

Vyhlásenie uznesenia

Vyhlásiť treba len tie uznesenia, ktoré boli urobené pri úkone vykonávanom za účasti osoby, ktorej sa uznesenie dotýka, ako aj uznesenia, ktoré boli urobené na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí.

§ 136

Vyhotovenie uznesenia

(1) Netreba vyhotovovať uznesenia, ktorými sa len upravuje priebeh konania alebo spôsob vykonania dôkazov alebo ktorými sa nariaďuje alebo pripravuje pojednávanie súdu.

(2) Rovnako netreba vyhotovovať uznesenia, ktoré sú zapísané v plnom svojom znení v zápisnici o úkone, okrem prípadu, že by bolo treba odpis takého uznesenia doručovať niektorej osobe. Ak sa má v takom prípade doručiť iba prokurátorovi, možno mu doručiť odpis zápisnice.

§ 137

Oznamovanie uznesenia

(1) Uznesenie treba oznámiť osobe, ktorej sa priamo dotýka, ako aj osobe, ktorá naň dala svojím návrhom podnet; uznesenie súdu sa oznámi aj prokurátorovi. Oznámenie sa robí buď vyhlásením uznesenia v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť, alebo doručením odpisu uznesenia.

(2) Ak má osoba, ktorej treba uznesenie oznámiť, obhajcu, prípadne splnomocnenca, postačí, že uznesenie bolo vyhlásené buď tejto osobe alebo jej obhajcovi, prípadne splnomocnencovi; ak sa oznamuje uznesenie doručením odpisu, doručí sa len obhajcovi, prípadne splnomocnencovi. Ak ide o osobu, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony, alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, ktorá obhajcu, prípadne splnomocnenca nemá, oznámi sa uznesenie jej zákonnému zástupcovi.

(3) Ak sa však oznamuje obvinenému, ktorý je osobou, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony, alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, uznesenie, proti ktorému má sťažnosť, treba ho oznámiť ako jemu, tak aj jeho obhajcovi a jeho zákonnému zástupcovi. Ak je obvinený vo väzbe, vo výkone trestu odňatia slobody alebo na pozorovaní v zdravotníckom ústave, treba také uznesenie oznámiť ako obvinenému, tak aj jeho obhajcovi i vtedy, ak je obvinený osobou, ktorej spôsobilosti na právne úkony nie je obmedzená.

(4) Uznesenie, ktorým sa rozhodlo o opravnom prostriedku, sa prokurátorovi, osobe, ktorej sa rozhodnutie priamo dotýka, a osobe, ktorá svojím návrhom dala na uznesenie podnet, vždy v odpise doručí.

§ 138

Použitie ustanovení o rozsudku

Ak tento oddiel neobsahuje osobitné ustanovenia, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia prvého oddielu tejto hlavy o rozsudku.

Tretí oddiel

Právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutí

§ 139

Právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku

(1) Rozsudok je právoplatný, a ak neustanovuje tento zákon niečo iné, aj vykonateľný,

- a) ak zákon proti nemu odvolanie nepripúšťa,
- b) ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, avšak
 - aa) odvolanie v lehote podané nebolo,
 - bb) oprávnené osoby sa odvolania výslovne vzdali alebo ho výslovne vzali späť, alebo
 - cc) podané odvolanie bolo zamietnuté.

(2) Odvolanie podané len poškodeným a odvolanie podané len zúčastnenou osobou nebráni tomu, aby ostatné časti rozsudku nadobudli právoplatnosť a boli vykonané. Taktiež odvolanie týkajúce sa len niektorého z viacerých obžalovaných nebráni tomu, aby rozsudok u ostatných obžalovaných nadobudol právoplatnosť a bol vykonaný.

(3) Ak bola lehota na podanie odvolania zmeškaná, avšak bola podaná oprávnenou osobou žiadosť o navrátenie lehoty, nemožno rozsudok vykonať až do právoplatnosti rozhodnutia o tejto žiadosti.

§ 140

Právoplatnosť a vykonateľnosť uznesenia

(1) Uznesenie je právoplatné a vykonateľné,

- a) ak zákon proti nemu nepripúšťa sťažnosť,
- b) ak zákon síce proti nemu pripúšťa sťažnosť, avšak
 - aa) sťažnosť v lehote podaná nebola,
 - bb) oprávnené osoby sa sťažnosti výslovne vzdali alebo ju výslovne vzali späť, alebo
 - cc) podaná sťažnosť bola zamietnutá.

(2) Uznesenie je vykonateľné, aj keď doteraz nenadobudlo právoplatnosť, ak zákon proti nemu síce pripúšťa sťažnosť, avšak nepriznáva jej odkladný účinok.

(3) Sťažnosť, ktorá sa týka len niektorej z viacerých osôb alebo len niektorej z viacerých vecí, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým uznesením, nebráni ani v prípade, že má odkladný účinok, tomu, aby uznesenie nadobudlo právoplatnosť a bolo vykonané v ostatných častiach, ak ich možno oddeliť.

(4) Ak bola lehota na podanie sťažnosti majúcej odkladný účinok zmeškaná, avšak bola podaná oprávnenou osobou žiadosť o navrátenie lehoty, nemožno uznesenie vykonať až do právoplatnosti rozhodnutia o tejto žiadosti.

SIEDMA HLAVA **SŤAŽNOSŤ A KONANIE O NEJ**

§ 141 **Prípustnosť a účinok**

(1) Opravným prostriedkom proti uzneseniu je sťažnosť.

(2) Sťažnosťou možno napadnúť každé uznesenie vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu. Uznesenie súdu a prokurátora možno sťažnosťou napadnúť len v tých prípadoch, kde to zákon výslovne pripúšťa a ak rozhoduje vo veci v prvom stupni.

(3) Proti uzneseniu generálneho prokurátora možno podať sťažnosť, iba ak ide o uznesenie o zaistenie majetku podľa § 146a. O sťažnosti rozhoduje najvyšší súd.

(4) Sťažnosť má odkladný účinok, len kde to zákon výslovne ustanovuje.

§ 142 **Oprávnené osoby**

(1) Ak neustanovuje zákon niečo iné, môže sťažnosť podať osoba, ktorej sa uznesenie priamo dotýka alebo ktorá na uznesenie dala podnet svojim návrhom, na ktorý ju zákon oprávňuje; proti uzneseniu súdu môže podať sťažnosť aj prokurátor, a to i v prospech obvineného.

(2) Proti uzneseniu o väzbe a o ochrannom liečení môžu podať sťažnosť v prospech obvineného aj osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie.

§ 143 **Lehota a miesto na podanie**

(1) Sťažnosť sa podáva u orgánu, proti uzneseniu ktorého sťažnosť smeruje, a to do troch dní od oznámenia uznesenia (§ 137); ak sa uznesenie oznamuje ako obvinenému, tak i jeho zákonnému zástupcovi alebo obhajcovi, plyní lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie.

(2) Osobám, ktoré podľa ustanovenia § 142 ods. 2 môžu podať sťažnosť v prospech obvineného, končí sa lehota na podanie sťažnosti tým istým dňom ako obvinenému; prokurátorovi však plyní lehota vždy samostatne.

§ 144 **Vzdanie sa a vztatie sťažnosti späť**

(1) Oprávnená osoba sa môže sťažnosti výslovne vzdať.

(2) Oprávnená osoba môže podanú sťažnosť vziať výslovne späť, dokiaľ sa o nej nerozhodlo. Sťažnosť prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.

(3) Sťažnosť podaná v prospech obvineného inou oprávnenou osobou alebo za obvineného obhajcom alebo zákonným zástupcom môže byť vzatá späť len s výslovným súhlasom obvineného. Prokurátor však môže vziať takú sťažnosť späť aj bez súhlasu obvineného. V tomto prípade plynie obvinenému nová lehota na podanie sťažnosti od upovedomenia, že sťažnosť bola vzatá späť.

(4) Vzatie sťažnosti späť vezme, ak niet prekážok, uznesením na vedomie orgán povolanej na rozhodnutie o sťažnosti, a ak nebola vec doteraz tomuto orgánu predložená, orgán, proti rozhodnutiu ktorého sťažnosť smeruje; v konaní pred súdom rozhoduje o tom predseda senátu.

§ 145

Dôvody sťažnosti

(1) Uznesenie možno napadnúť

- a) pre nesprávnosť niektorého jeho výroku, alebo
- b) pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, ak toto porušenie mohlo spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku uznesenia.

(2) Sťažnosť možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

§ 146

Konanie pred orgánom, proti uzneseniu ktorého sťažnosť smeruje

(1) Orgán, proti uzneseniu ktorého sťažnosť smeruje, môže jej sám vyhovieť, ak sa nedotkne zmena pôvodného uznesenia práv inej osoby. Ak ide o uznesenie vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu, ktoré bolo vydané s predchádzajúcim súhlasom prokurátora alebo na jeho pokyn, môže vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán sám sťažnosti vyhovieť len s predchádzajúcim súhlasom prokurátora.

(2) Ak lehota na podanie sťažnosti už všetkým oprávneným osobám uplynula a sťažnosti sa nevyhovelo podľa odseku 1, predloží vec na rozhodnutie

- a) vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán prokurátorovi, ktorý vykonáva nad vyšetrovaním dozor, a ak ide o sťažnosť proti uzneseniu, ku ktorému tento prokurátor dal súhlas alebo pokyn, jeho prostredníctvom nadriadenému prokurátorovi,
- b) prokurátor nadriadenému prokurátorovi alebo súdu,
- c) predseda senátu okresného súdu nadriadenému krajskému súdu, predseda senátu krajského súdu Najvyššiemu súdu; pritom doručí, ak treba, odpis sťažnosti prokurátorovi a osobe, ktorá by mohla byť rozhodnutím o sťažnosti priamo dotknutá.

§ 146a

Rozhodovanie o sťažnosti proti rozhodnutiam o zaistení majetku

O sťažnosti proti rozhodnutiu, ktorým

- a) prokurátor zaistil majetok obvineného na zaistenie nároku poškodeného (§ 47),
 - b) prokurátor zaistil majetok obvineného (§ 347),
- rozhoduje súd, v obvode ktorého je činný prokurátor, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, a to spravidla do piatich dní.

Rozhodnutie nadriadeného orgánu**§ 147**

(1) Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu.

(2) Ak sa týka sťažnosť len niektorej z viacerých osôb alebo len niektorej z viacerých vecí, o ktorých sa rozhodlo tým istým uznesením, preskúma nadriadený orgán len správnosť výrokov týkajúcich sa tejto osoby alebo tejto veci a konanie predchádzajúce preskúmanej časti uznesenia.

§ 148

(1) Nadriadený orgán zamietne sťažnosť,

- a) ak nie je prípustná,
- b) ak bola podaná oneskorene, osobou neoprávnenou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) ak nie je dôvodná.

(2) Ako oneskorenú nemožno zamietnuť sťažnosť, ktorú oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa spravovala nesprávnym poučením, ktoré jej bolo dané pri oznámení uznesenia.

§ 149

(1) Ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, buď

- a) rozhodne vo veci sám, alebo
- b) uloží orgánu, proti rozhodnutiu ktorého sťažnosť smeruje, aby o veci znovu konal a rozhodol.

(2) Súd rozhodujúci o sťažnosti proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania môže tiež, ak je to pre náležité objasnenie veci potrebné, pri zrušení napadnutého uznesenia vrátiť vec prokurátorovi na došetrenie, a to aj v tom prípade, že trestné stíhanie bolo zastavené až po nariadení hlavného pojednávania (§ 223 a 231). Ustanovenie § 191 platí aj tu.

(3) Ak je vadná len časť napadnutého uznesenia a možno ju oddeliť od ostatných alebo ak sa týka sťažnosť len časti uznesenia (§ 147 ods. 2), obmedzí nadriadený orgán svoje rozhodnutie podľa odseku 1 len na túto časť.

(4) Ak vada záleží v tom, že v napadnutom uznesení niektorý výrok chýba alebo je neúplný, môže nadriadený orgán, bez toho, že by vyslovil zrušenie napadnutého uznesenia, buď ho sám doplniť, alebo uložiť orgánu, proti rozhodnutiu ktorého sťažnosť smeruje, aby o chýbajúcom výroku rozhodol alebo neúplný výrok doplnil.

(5) Súd rozhodujúci o sťažnosti môže, ak to pokladá za nevyhnutné, nariadiť, aby vec bola znovu v prvom stupni prejednaná a bolo o nej rozhodnuté v inom zložení senátu alebo iným súdom toho istého druhu a toho istého stupňa v jeho obvode.

(6) Orgán, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je pri novom rozhodovaní viazaný právnym názorom, ktorý vo veci vyslovil orgán nadriadený, a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie tento orgán nariadil.

§ 150

(1) Orgán rozhodujúci o sťažnosti nemôže z jej podnetu zmeniť uznesenie v neprospech osoby, ktorá sťažnosť podala alebo v ktorej prospech bola sťažnosť podaná.

(2) Ak zmení nadriadený orgán uznesenie v prospech obvineného z dôvodu, ktorý je na prospech aj niektorému spoluobvinenému, zmení uznesenie tiež v prospech tohto spoluobvineného.

(3) Ustanovenie odseku 1 platí primerane i pre orgán, ktorému bola vec prikázaná na nové prejednanie a rozhodnutie.

ÔSMA HLAVA TROVY TRESTNÉHO KONANIA

§ 151

Trovy trestného konania, ktoré znáša štát

(1) Trovy nevyhnutné na vykonanie trestného konania včítane vykonávacieho konania znáša štát; neznáša však vlastné trovy obvineného, zúčastnenej osoby a poškodeného, ani výdavky spôsobené zvolením obhajcu a splnomocnenca. Štát však znáša trovy na nutnú obhajobu, ktoré obvinenému vznikli v dôsledku podania sťažnosti pre porušenie zákona.

(2) Obhajca, ktorý bol obvinenému ustanovený, má voči štátu nárok na odmenu a náhradu hotových výdavkov podľa advokátskej tarify.

(3) O výške odmeny a náhrade hotových výdavkov rozhodne na návrh obhajcu orgán činný v trestnom konaní, ktorého rozhodnutím sa trestné stíhanie právoplatne skončilo. V konaní pred súdom rozhodne predseda senátu súdu prvého stupňa.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odseku 3 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Povinnosť na náhradu trov trestného konania

§ 152

(1) Ak bol obžalovaný právoplatne uznaný za vinného, je povinný nahradiť štátu

- a) trovy spojené s výkonom väzby,
- b) odmenu a hotové výdavky uhradené ustanovenému obhajcovi štátom, pokiaľ nemá nárok na bezplatnú obhajobu,
- c) trovy spojené s výkonom trestu odňatia slobody a
- d) paušálnou sumou ostatné trovy, ktoré znáša štát.

(2) Dennú sadzbu pripadajúcu na trovy spojené s výkonom väzby a spôsob úhrady týchto trov ustanoví ministerstvo spravodlivosti všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vykonáva štátnu správu súdov.

(3) Paušálnu sumu uvedenú v odseku 1 písm. d) ustanoví ministerstvo spravodlivosti všeobecne záväzným právnym predpisom.

(4) Úhradu trov spojených s výkonom trestu odňatia slobody upravuje zákon o výkone trestu odňatia slobody.

§ 153

(1) Kto podal celkom bezvýsledne návrh na obnovu konania, je povinný štátu nahradiť trovy konania o tomto návrhu, a to paušálnou sumou, ktorú ustanoví ministerstvo spravodlivosti všeobecne záväzným právnym predpisom. Ďalej je povinný nahradiť štátu odmenu a hotové výdavky obhajcovi, pokiaľ bol v súvislosti s takým návrhom ustanovený, ibaže obvinený má nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú odmenu.

(2) Povinnosť na náhradu podľa odseku 1 nepostihuje prokurátora a orgán poverený starostlivosťou o mládež.

§ 154

Povinnosť na náhradu trov poškodeného

Ak bol poškodenému aspoň sčasti priznaný nárok na náhradu škody, je odsúdený, ktorému bola povinnosť na náhradu škody uložená, povinný nahradiť mu trovy potrebné na účelné uplatnenie jeho nároku na náhradu škody v trestnom konaní, včítane trov vzniknutých pribráním splnomocnenca.

Rozhodovanie o povinnosti na náhradu trov trestného konania a o ich výške

§ 155

(1) O povinnosti na náhradu trov poškodeného a o ich výške (§ 154), ako aj o povinnosti na náhradu trov spojených s výkonom väzby a o povinnosti na náhradu odmeny a hotových výdavkov uhradených ustanovenému obhajcovi štátom [§ 152 ods. 1 písm. a), b)] rozhodne po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa.

(2) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 156

Ak trovy určené paušálnou sumou [§ 152 ods. 1 písm. d) a § 153 ods. 1] neboli zaplatené kolkovanými známkami, rozhodne o povinnosti na ich náhradu po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa.

DRUHÁ ČASŤ

Vyšetrovanie a vyhľadávanie trestných činov

§ 157

Všeobecné ustanovenie

Prokurátor, vyšetrovateľ a vyhľadávací orgán sú povinní organizovať svoju činnosť tak, aby účinne prispievali k včasnosti a dôvodnosti trestného stíhania.

DEVIATA HLAVA
POSTUP PRED ZAČATÍM TRESTNÉHO STÍHANIA

§ 158

(1) Prokurátor, vyšetrovateľ a vyhľadávací orgán sú povinní prijímať oznámenia o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin a čo najrýchlejšie ich vybavovať; pritom sú povinní poučiť oznamovateľa o zodpovednosti za vedome nepravdivé údaje, a najneskoršie do jedného mesiaca od oznámenia upovedomiť o urobených opatreniach.

(2) Vyhľadávacie orgány sú povinné robiť všetky potrebné opatrenia na odhalenie trestných činov a zistenie ich páchatelov; sú povinné robiť aj nevyhnutné opatrenia na predchádzanie trestnej činnosti.

(3) Na preverenie oznámení o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin a ostatných podnetov na trestné stíhanie obstarávajú prokurátor, vyšetrovateľ a vyhľadávací orgán potrebné podklady a nevyhnutné vysvetlenia a zisťujú a zabezpečujú stopy trestného činu; pritom však nie sú oprávnení pred začatím trestného stíhania robiť úkony podľa štvrtej a piatej hlavy Trestného poriadku s výnimkou úkonov podľa § 113 a 114.

(4) Vysvetlenie podľa odseku 3 nesmie sa požadovať od toho, kto by ním porušil zákonom výslovne uloženú alebo uznanú povinnosť mlčanlivosti, len ak by bol tejto povinnosti pozbavený príslušným orgánom alebo tým, v záujme ktorého túto povinnosť má. Vysvetlenie môže odoprieť, kto by ním spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo osobám uvedeným v § 100 ods. 2.

§ 159

(1) Ak nejde vo veci o podozrenie z trestného činu, prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán vec odloží uznesením, ak nie je na mieste vybaviť vec inak. Takým vybavením môže byť najmä

- a) odovzdanie veci príslušnému orgánu na prejednanie priestupku, alebo
- b) odovzdanie veci inému orgánu na disciplinárne alebo kárne prejednanie.

(2) Prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán pred začatím trestného stíhania odloží vec uznesením, ak je trestné stíhanie neprípustné podľa § 11 ods. 1.

(3) Prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán môže pred začatím trestného stíhania uznesením odložiť vec, ak je trestné stíhanie neúčelné vzhľadom na okolnosti uvedené v § 172 ods. 2.

(4) Uznesenie o odložení veci sa musí doručiť vždy oznamovateľovi, ktorý proti nemu môže podať sťažnosť. Uznesenie o odložení veci podľa odsekov 2 a 3 sa musí doručiť do 48 hodín prokurátorovi. Poškodený sa o odložení veci upovedomí.

DESIATA HLAVA
ZAČATIE TRESTNÉHO STÍHANIA A ĎALŠÍ POSTUP V ŇOM

Prvý oddiel
Začatie trestného stíhania

§ 160

(1) Ak zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že bol spáchaný trestný čin, a ak nie je dôvod pre postup podľa § 159 ods. 2 a 3, začne vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán bez meškania trestné stíhanie. Trestné stíhanie sa začína uznesením. Ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, začne vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán trestné stíhanie vykonaním zabezpečovacích úkonov podľa ustanovení druhého až piateho oddielu štvrtej hlavy. Po ich vykonaní vyhotoví bez meškania uznesenie. Prokurátorovi sa doručí odpis uznesenia najneskoršie do 48 hodín.

(2) Prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán začne trestné stíhanie a vykoná neodkladné úkony aj vtedy, ak nemožno dosiahnuť, aby tieto úkony vykonal príslušný orgán; po vykonaní neodkladných úkonov je však povinný odovzdať vec bez meškania, najneskôr do troch dní od začatia trestného stíhania príslušnému orgánu.

Druhý oddiel
Vyšetrovanie

§ 161

Rozsah vyšetrovania a vyšetrovacie orgány

(1) Vyšetrovanie sa vykonáva o trestných činoch, o ktorých sa nevykonáva vyhľadávanie (§ 168).

(2) Vyšetrovanie sa vykonáva i o trestných činoch, o ktorých sa inak vykonáva vyhľadávanie

- a) ak je obvinený vo väzbe, vo výkone trestu odňatia slobody alebo na pozorovaní v zdravotníckom ústave,
- b) ak ide o konanie proti mladistvému, ušlému alebo proti osobe, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo ktorej spôsobilosti na právne úkony je obmedzená, alebo ak sú vzhľadom na telesné alebo duševné chyby obvineného pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa brániť alebo
- c) ak to nariadi prokurátor.

(3) Ak je potrebné vykonať vyšetrovanie aspoň o jednom z trestných činov, vykonáva sa vyšetrovanie o všetkých trestných činoch toho istého obvineného a proti všetkým obvineným, trestné činy ktorých spolu súvisia.

(4) Vyšetrovanie vykonávajú vyšetrovatelia prokuratúry a vyšetrovatelia policajného zboru. Príslušnosť vyšetrovateľov určí generálny prokurátor po dohode s ministrom vnútra. Pritom môžu určiť príslušnosť vyšetrovateľov aj pre činy, o ktorých sa inak vykonáva vyhľadávanie.

§ 162

Odovzdanie vecí vyšetrovateľovi

Ak sa vyšetrovateľ, ktorému vec odovzdal iný orgán, nepovažuje za príslušného, bez meškania predloží spisy so svojím stanoviskom prokurátorovi; inak pokračuje v konaní.

§ 163 Vznesenie obvinenia

(1) Ak je na podklade zistených skutočností dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin bol spáchaný určitou osobou, vydá vyšetrovateľ bez meškania uznesenie, že sa táto osoba stíha ako obvinený.

(2) Uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať popis vyšetrovaného skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. V uznesení sa musí ďalej uviesť o aký trestný čin v tomto skutku ide, a to jeho zákonným pomenovaním a uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona. Uznesenie musí okrem toho obsahovať i dôvody stíhania.

(3) Obvinenému sa uznesenie o vznesení obvinenia oznámi do troch dní, ak je však vyslúchaný skôr, na začiatku jeho prvého výsluchu. Prokurátorovi sa odpis tohto uznesenia doručí najneskôr do 48 hodín.

(4) Ak vyjde v priebehu vyšetrovania najavo, že obvinený spáchal ďalší skutok, na ktorý sa uznesenie o vznesení obvinenia nevzťahovalo, postupuje vyšetrovateľ čo do tohto ďalšieho skutku podľa ustanovení odsekov 1 až 3. Ak pre tento skutok dosiaľ nebolo začaté trestné stíhanie, treba najprv rozhodnúť podľa § 160 ods. 1.

(5) Ak vyjde v priebehu vyšetrovania najavo, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, je iným trestným činom, než ako bol v uznesení o vznesení obvinenia právne posúdený, upozorní vyšetrovateľ obvineného na túto okolnosť, a takéto upozornenie poznamená v zápisnici.

§ 163a

(1) Trestné stíhanie pre trestné činy násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a, ohovárania podľa § 206, neposkytnutia pomoci podľa § 207 a 208, poškodzovania cudzích práv podľa § 209, ublíženia na zdraví podľa § 221, 223 a 224, ohrozovania pohlavnou chorobou podľa § 226, obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1, vydierania podľa § 235 ods. 1, porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, krádeže podľa § 247, sprenevery podľa § 248, neoprávneného používania cudzej veci podľa § 249, podvodu podľa § 250, podielníctva podľa § 251 a 252, úžery podľa § 253, zatajenia veci podľa § 254, porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255, poškodzovania veriteľa podľa § 256 a poškodzovania cudzej veci podľa § 257 Tr. zák., proti tomu, kto je vo vzťahu k poškodenému osobou, voči ktorej by mal poškodený ako svedok právo odoprieť výpoveď (§ 100 ods. 2) a trestné stíhanie pre trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 proti tomu, kto je vo vzťahu k poškodenému manželom alebo druhom, možno začať a už v začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného. Ak je poškodených jedným skutkom niekoľko, postačí súhlas len jedného z nich.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa však nepoužije, ak takým činom bola spôsobená smrť.

(3) Ak poškodený nepredloží svoje vyjadrenie prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo vyhľadávaciemu orgánu písomne, zaznamená sa jeho obsah do protokolu. Súhlas s trestným stíhaním môže poškodený výslovným vyhlásením vziať kedykoľvek späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Výslovne odopretý súhlas však nemožno znovu udeliť.

§ 164 Postup pri vyšetrovaní

(1) Vyšetrovanie vykonáva vyšetrovateľ spravidla osobne. Úkony podľa piatej hlavy, ktoré možno podľa tohto zákona vykonať pred začatím trestného stíhania, a úkony vykonané po začatí

trestného stíhania inými orgánmi nemusí vyšetrovateľ opakovať, ak boli vykonané spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu tohto zákona; vyšetrovateľ však vždy vyslúchne obvineného.

(2) Vyšetrovateľ postupuje pri vyšetrovaní z vlastnej iniciatívy tak, aby čo najrýchlejšie a najúplnejšie boli objasnené všetky skutočnosti potrebné na posúdenie prípadu, osoby páchatela i nároku poškodeného na náhradu škody a aby boli tiež odhalené príčiny, ktoré viedli k trestnej činnosti alebo umožnili jej spáchanie (§ 89 ods. 1). Na zistené nedostatky alebo závady upozorní vyšetrovateľ štátny alebo iný orgán, podnik alebo organizáciu, ktorých sa zistený nedostatok alebo závada týka.

(3) Dôkazy obstarávajú vyšetrovatelia bez rozdielu, či svedčia v prospech alebo neprospech obvineného. Priznanie obvineného nezbavuje vyšetrovateľa povinnosti preskúmať a všetkými dosiahnuteľnými dôkazmi overiť pravdivosť priznania a všetky okolnosti prípadu. Rovnako sa musí starostlivo preskúmať a overiť obhajoba obvineného, ak nie je zrejme nerozhodná. Obvinený nesmie byť nijakým spôsobom k výpovedi alebo priznaniu donucovaný.

(4) Okrem prípadov, v ktorých je podľa zákona treba súhlas prokurátora, robí vyšetrovateľ všetky rozhodnutia o prostupe vo vyšetrovaní a o vykonávaní vyšetrovacích úkonov samostatne a je plne zodpovedný za ich zákonné a včasné vykonanie. Ak vyšetrovateľ nesúhlasí s pokynmi prokurátora na vznesenie obvinenia, na kvalifikáciu trestného činu a na rozsah obvinenia alebo s pokynmi na spôsob vybavenia veci v prípravnom konaní, je oprávnený oznámiť mu písomné námietky; ak prokurátor týmto námietkam nevyhoví, predloží vec nadriadenému prokurátorovi, ktorý pokyny podriadeného prokurátora zruší, alebo vec prikáže inému vyšetrovateľovi. Vo všetkých ostatných prípadoch sú pokyny prokurátora pre vyšetrovateľa záväzné.

(5) Vyšetrovateľ je vo veciach, ktoré vyšetruje, oprávnený dávať vyhľadávacím orgánom pokyny na vykonanie úkonov potrebných pre vyšetrovanie; vykonanie vyšetrovacích úkonov však môže vyžadovať len celkom výnimočne v odôvodnených prípadoch, najmä ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania. Vyhľadávacie orgány sú povinné týmto pokynom vyhovieť.

§ 165

Účasť obhajcov vo vyšetrovaní

(1) Obhajca je už od vznesenia obvinenia oprávnený byť prítomný pri vyšetrovacích úkonoch; môže obvinenému aj iným vyslúchaným klásť otázky, avšak až vtedy, keď orgán výsluch skončí a udelí mu na to slovo.

(2) Ak obhajca oznámi vyšetrovateľovi, že sa chce zúčastniť vyšetrovacieho úkonu, je vyšetrovateľ povinný oznámiť mu včas čas a miesto konania úkonu, okrem ak by išlo o neodkladný úkon.

§ 166

Skončenie vyšetrovania

(1) Ak vyšetrovateľ uzná vyšetrovanie za skončené a jeho výsledky za postačujúce na podanie obžaloby, oboznámi obvineného s výsledkami vyšetrovania, predloží mu vyšetrovacie spisy na preštudovanie a poučí ho o jeho práve navrhnúť doplnenie vyšetrovania.

(2) Ak má obvinený obhajcu, treba ho na oboznamovanie s výsledkami vyšetrovania prizvať a umožniť mu preštudovať spisy.

(3) O oboznámení s výsledkami vyšetrovania treba upovedomiť obvineného a obhajcu najmenej tri dni vopre. Túto lehotu možno skrátiť len s ich súhlasom. Na oboznámenie sa s výsledkami vyšetrovania treba poskytnúť obvinenému a jeho obhajcovi primeraný čas.

(4) Doplnenie vyšetrovania, ktoré považuje za potrebné, je obhajca povinný navrhnuť už pri oboznamovaní s výsledkami vyšetrovania.

(5) Vyšetrovateľ môže zamietnuť návrh obvineného alebo jeho obhajcu na doplnenie vyšetrovania odôvodneným uznesením len v tom prípade, že navrhované doplnenie je pre rozhodnutie prokurátora i súdu zrejme nepotrebné; inak vyšetrovanie podľa prednesených návrhov doplní a obvineného a jeho obhajcu s výsledkami doplnenia oboznámi.

(6) Ak sa obvinený alebo obhajca neustanovia bez oprávneného ospravedlnenia na oboznamovanie s výsledkami vyšetrovania, hoci boli riadne upovedomení, alebo ak obvinený odmietne s výsledkami vyšetrovania sa oboznámiť, poznamená sa to spolu s dôvodmi, ak ich obvinený uviedol, vo vyšetrovacom spise a postupuje sa ďalej, ako by bol obvinený s výsledkami vyšetrovania oboznámený.

(7) Vyšetrovanie treba skončiť spravidla do dvoch mesiacov od začatia trestného stíhania. Po skončení vyšetrovania predloží vyšetrovateľ prokurátorovi spisy so záverečnou správou obsahujúcou návrh na konečné opatrenie alebo urobí niektoré rozhodnutie podľa § 171 až 173.

§ 167

Žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovania

Obvinený a poškodený majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania žiadať prokurátora, aby boli odstránené prieťahy vo vyšetrovaní alebo závady v postupe vyšetrovateľa. Žiadosť nie je viazaná lehotou. Túto žiadosť, ktorú treba prokurátorovi ihneď predložiť, musí prokurátor bez meškania vybaviť. O výsledku preskúmania musí byť žiadateľ upovedomený.

Tretí oddiel

Vyhľadávanie

§ 168

Rozsah vyhľadávania a vyhľadávacie orgány

(1) Vyhľadávanie sa vykonáva o trestných činoch, na ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje dva roky.

(2) Vyhľadávanie vykonávajú

- a) poverené policajné orgány,
- b) v Zbore väzenskej a justičnej stráže aj poverené orgány tohto sboru o trestných činoch jeho príslušníkov,
- c) v ozbrojených silách aj velitelia alebo orgány nimi poverené o trestných činoch osôb podliehajúcich ich veliteľskej právomoci.

(3) Ako vyhľadávacie orgány v zmysle § 158 ods. 3, § 160 a 170 pôsobia aj

- a) riaditelia nápravno-výchovných ústavov alebo orgány nimi poverené, ak ide o trestné činy osôb vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe,
- b) kapitáni lodí pri diaľkových plavbách o trestných činoch spáchaných na tejto lodi.

§ 169

Postup pri vyhľadávaní

Vo vyhľadávaní sa postupuje podľa ustanovení tohto zákona o vyšetrovaní s týmito odchýlkami:

- a) obvinenie oznámi vyhľadávací orgán obvinenému najneskoršie na začiatku jeho prvého výsluchu a urobí o tom záznam do zápisnice; odpis tejto zápisnice zašle najneskoršie do 48 hodín prokurátorovi;
- b) namiesto oboznámenia obvineného a obhajcu s výsledkami vyhľadávania upozorní vyhľadávací orgán obvineného a obhajcu na možnosť, aby v primeranej lehote, ktorú zároveň určí, preštudovali spisy a urobili návrhy na doplnenie vyhľadávania; ak vyhľadávací orgán navrhované doplnenie nepovažuje za potrebné, odmietne ho; o týchto úkonoch urobí záznam do zápisnice;
- c) ustanovenie § 164 ods. 4 sa nepoužije; oprávnenie podľa § 165 ods. 1 a 2 obhajcovi prislúcha pri výsluchu obvineného, výsluchu znalca a pri vykonávaní konfrontácie, rekognície, vyšetrovacieho pokusu, rekonštrukcie a pri obhliadke;
- d) vyhľadávanie treba skončiť spravidla do jedného mesiaca od začatia trestného stíhania, a ak páchatel nebol zistený, do dvoch mesiacov; ak sa vyhľadávanie v týchto lehotách neskončí, môže prokurátor zo závažných dôvodov nariadiť vyšetrovanie;
- e) po skončení vyhľadávania predloží vyhľadávací orgán spisy prokurátorovi s návrhom na konečné opatrenie a so zoznamom navrhovaných dôkazov; návrh netreba odôvodňovať.

§ 170

Postup vyhľadávacieho orgánu vo veci, ktorej je potrebné vykonať vyšetrovanie

(1) Vyhľadávací orgán začne trestné stíhanie vo veci, v ktorej sa má vykonať vyšetrovanie, len ak vec nepripúšťa odklad a ak nemožno dosiahnuť, aby tak urobil vyšetrovateľ; o začatí trestného stíhania vyhľadávací orgán bez meškania upovedomí vyšetrovateľa a po vykonaní neodkladných úkonov mu vec najneskoršie do troch dní od začatia trestného stíhania odovzdá.

(2) Po odovzdaní veci vyšetrovateľovi môže v nej vyhľadávací orgán vykonávať vyšetrovacie úkony len podľa pokynu vyšetrovateľa (§ 164 ods. 5). Inak úkony na objasnenie veci vykonáva len s vedomím vyšetrovateľa. Vo veci, v ktorej páchatel nebol zistený, však pokračuje v objasňovaní veci a upovedomuje vyšetrovateľa o jeho výsledkoch.

Štvrtý oddiel

Rozhodnutie v prípravnom konaní

§ 171

Postúpenie veci

(1) Vyšetrovateľ a vo vyhľadávaní prokurátor postúpi vec inému orgánu, ak výsledky prípravného konania ukazujú, že nejde o trestný čin, že však ide o skutok, ktorý by mohol iný príslušný orgán posúdiť ako priestupok alebo kárne previnenie.

(2) Uznesenie o postúpení veci treba oznámiť obvinenému a poškodenému; odpis uznesenia vyšetrovateľa treba doručiť aj prokurátorovi, a to do 48 hodín. Proti uzneseniu podľa odsekov 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 172

Zastavenie trestného stíhania

(1) Vyšetrovateľ a vo vyhľadávaní prokurátor zastaví trestné stíhanie

- a) ak je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie,
- b) ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci,
- c) ak nie je dokázané, že skutok spáchal obvinený,
- d) ak je trestné stíhanie neprípustné (§ 11 ods. 1),

- e) ak obvinený nebol v čase činu pre nepričetnosť trestne zodpovedný alebo
- f) ak zanikla trestnosť činu.

(2) Vyšetrovateľ a vo vyhľadávanií prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie

- a) ak je trest, ku ktorému môže stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý pre iný čin bol obvinenému už uložený alebo ktorý ho podľa očakávania postihne, alebo
- b) ak o skutku obvineného bolo už rozhodnuté iným orgánom, disciplinárne, kárne alebo cudzozemským súdom alebo úradom a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce.

(3) Uznesenie o zastavení trestného stíhania sa musí doručiť obvinenému. Uznesenie vyšetrovateľa treba doručiť prokurátorovi, a to do 48 hodín. Proti uzneseniu podľa odsekov 1 a 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Poškodený sa o zastavení trestného stíhania upovedomí.

§ 173

Prerušenie trestného stíhania

(1) Vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán preruší trestné stíhanie

- a) ak nemožno pre neprítomnosť obvineného vec náležite objasniť,
- b) ak nemožno obvineného pre ťažkú chorobu postaviť pred súd,
- c) ak obvinený pre duševnú chorobu, ktorá nastala až po spáchaní činu, nie je schopný chápať zmysel trestného stíhania,
- d) ak je obvinený vydaný do cudziny alebo vyhostený alebo
- e) ak sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe.

(2) Pred prerušením trestného stíhania treba urobiť všetko, čo je potrebné na zabezpečenie úspešného vykonania trestného stíhania. Ak už nie je dôvod na prerušenie, v trestnom stíhaní sa pokračuje.

(3) Odpis uznesenia o prerušení trestného stíhania treba doručiť do 48 hodín prokurátorovi. Poškodeného treba o prerušení trestného stíhania upovedomiť.

Piaty oddiel

Dozor prokurátora

§ 174

(1) Dozor nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní vykonáva prokurátor.

(2) Pri výkone tohto dozoru je prokurátor oprávnený:

- a) dávať záväzné pokyny na vyšetrovanie a na vyhľadávanie trestných činov;
- b) vyžadovať od vyšetrovateľov a vyhľadávacích orgánov spisy, dokumenty, materiály a zprávy o spáchaných trestných činoch za účelom previerky, či tieto orgány včas začínajú trestné stíhanie a riadne v ňom postupujú;
- c) zúčastniť sa vykonávania úkonov vyšetrovateľov alebo vyhľadávacích orgánov, osobne vykonať jednotlivý z týchto úkonov alebo i celé vyšetrovanie a vydať rozhodnutie v ktorejkoľvek veci; pritom postupuje podľa ustanovení platných podľa tohto zákona pre vyšetrovateľov a proti jeho rozhodnutiu je prípustná sťažnosť v rovnakom rozsahu ako proti rozhodnutiu vyšetrovateľa;
- d) vracaf vec vyšetrovateľom alebo vyhľadávacím orgánom so svojimi pokynmi na doplnenie;

- e) zrušovať nezákonné a neodôvodnené rozhodnutia a opatrenia vyšetrovateľov a vyhľadávacích orgánov, ktoré môžu nahrádzať vlastnými; pri uzneseniach o zastavení a prerušení trestného stíhania alebo o postúpení trestnej veci môže tak urobiť do pätnástich dní od doručenia; ak rozhodnutie vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu nahradil vlastným rozhodnutím inak, než na podklade sťažnosti oprávnenej osoby proti uzneseniu vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu, je proti jeho rozhodnutiu prípustná sťažnosť v rovnakom rozsahu ako proti rozhodnutiu vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu;
- f) nariadiť v ktorejkoľvek veci, v ktorej možno vykonávať vyhľadávanie, aby sa v nej vykonalo vyšetrovanie;
- g) odňať ktorúkoľvek vec určitému vyšetrovateľovi a urobiť opatrenie, aby sa vec prikázala inému vyšetrovateľovi alebo dať vykonať jednotlivé vyšetrovacie úkony vyšetrovateľovi prokuratúry aj vo veci, ktorú vyšetruje iný vyšetrovateľ.

§ 175

(1) Iba prokurátor je oprávnený:

- a) podať obžalobu a vo vyhľadávaní postúpiť vec a zastaviť trestné stíhanie,
- b) nariadiť zaistenie majetku obvineného a určiť, na ktoré prostriedky a veci sa toto zaistenie nevzťahuje, alebo zrušiť také zaistenie,
- c) vykonať zabezpečenie nároku poškodeného na náhradu škody a obmedziť alebo zrušiť také zabezpečenie alebo vec z neho vyňať,
- d) nariadiť exhumáciu mŕtvoly,
- e) navrhnúť vyžiadanie obvineného z cudziny,
- f) vykonať predbežné vyšetrovanie v konaní o vydanie do cudziny,

(2) Prokurátor je oprávnený uložiť policajným orgánom vykonanie takých úkonov, ktoré sú tieto orgány oprávnené vykonať a ktoré sú potrebné na objasnenie veci alebo na zistenie páchatela.

Šiesty oddiel

Obžaloba

§ 176

(1) Ak výsledky vyšetrovania alebo vyhľadávania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd, prokurátor podá obžalobu a pripojí k nej spisy a ich prílohy. O podaní obžaloby upovedomí obvineného a obhajcu.

(2) Obžaloba sa môže podať len pre skutok, pre ktorý sa obvinenie vznieslo (§ 163) alebo oznámilo (§ 169). Ak prokurátor mieni tento skutok posudzovať ako iný trestný čin, než ako ho posudzoval vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán, upozorní na to pred podaním obžaloby obvineného a jeho obhajcu a zistí, či navrhujú so zreteľom na zamýšľanú zmenu vyšetrovanie či vyhľadávanie doplniť.

§ 177

Obžaloba musí obsahovať

- a) označenie prokurátora a deň spisania obžaloby,
- b) meno a priezvisko obvineného, deň a miesto jeho narodenia, jeho zamestnanie a bydlisko, prípadne iné údaje potrebné na to, aby sa nemohol zameniť s inou osobou; ak ide o osobu

podliehajúcu právomoci vojenských súdov, uvedie sa aj hodnosť obvineného a útvar, ktorého je príslušníkom,

- c) obžalobný návrh, v ktorom musí byť presne označený skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný, s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne s uvedením iných skutočností, pokiaľ ich treba na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným a aby bolo odôvodnené použitie určitej trestnej sadzby; musí sa tu ďalej uviesť, aký trestný čin obžaloba v tomto skutku vidí, a to jeho zákonným pomenovaním, uvedením príslušného ustanovenia zákonov a všetkých zákonných znakov, vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu,
- d) odôvodnenie obžalobného návrhu, ktoré musí obsahovať opísanie skutkového deja s uvedením dôkazov, o ktoré sa toto opísanie opiera, obhajobu obvineného a stanovisko prokurátora k nej s uvedením skutočností, pre ktoré prokurátor považuje obhajobu za vyvrátenú alebo za nerozhodnú, ako aj právne úvahy, ktorými sa prokurátor spravoval pri poudzovaní skutočností podľa príslušných ustanovení zákona, a
- e) zoznam dôkazov, vykonanie ktorých na hlavnom pojednávaní prokurátor navrhuje.

§ 178

(1) Prokurátor v obžalobe navrhne, aby súd uložil ochranné liečenie alebo ochrannú výchovu alebo zhabanie veci, ak má za to, že sú pre to zákonné podmienky.

(2) Návrh uvedený v odseku 1 môže prokurátor urobiť aj samostatne.

TRETIA ČASŤ KONANIE PRED SÚDOM JEDENÁSTA HLAVA ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 180

(1) Trestné stíhanie pred súdom sa koná len na podklade obžaloby, ktorú podáva a pred súdom zastupuje prokurátor.

(2) Pri podaní a zastupovaní obžaloby sa prokurátor spravuje zákonom a vnútorným presvedčením založeným na uvážení všetkých okolností prípadu.

§ 181

(1) Podanú obžalobu treba na súde najskôr preskúmať z toho hľadiska, či pre ďalšie konanie poskytuje spoľahlivý podklad, najmä preveriť, či prípravné konanie, ktoré jej predchádzalo, bolo vykonané spôsobom zodpovedajúcim tomuto zákonu a či jeho výsledky dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd. Na to slúži predbežné pojednanie obžaloby.

(2) Po podaní obžaloby súd rozhoduje samostatne všetky otázky súvisiace s ďalším konaním a je povinný - nevyčkávajúc na ďalšie návrhy - urobiť všetky rozhodnutia a opatrenia, ktoré sú potrebné na vybavenie obžaloby, na skončenie veci a na výkon súdneho rozhodnutia.

§ 182

(1) Prokurátor môže vziať obžalobu späť až do začatia hlavného pojednávania; vec sa tým vracia do stavu prípravného konania.

(2) Ak prokurátor po začatí hlavného pojednávania dôjde k presvedčeniu, že výsledky pojednávania veci pred súdom obžalobu nepotvrdzujú, je povinný ustúpiť od obvinenia a oznámiť

súdu dôvody, ktoré ho k tomu viedli. Toto vyhlásenie nezaväzuje súd povinnosti, aby - spravujúc sa zákonom a svojím vnútorným presvedčením - rozhodol o obžalobe podľa všeobecných zásad.

§ 183

(1) Záujmové združenia uvedené v § 4 ods. 1 môžu navrhnúť, aby sa na prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom alebo na verejnom zasadaní konanom o odvolaní pred krajským súdom zúčastnil ich zástupca na výkon práva podľa § 5. Predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor sú povinní poskytnúť záujmovému združeniu občanov na podklade spisu na to potrebné informácie.

(2) O návrhu podľa odseku 1 rozhodne súd; vyhovieť návrhu môže aj predseda senátu sám. Spoločenský zástupca je oprávnený po tom, čo súd o jeho účasti na konaní kladne rozhodol, nazeráť do spisu, robiť dôkazné a iné návrhy, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní, klásť tam vyslúchaným osobám otázky a zúčastniť sa na záverečných rečiach. Súd je povinný spoločenskému zástupcovi pri výkone jeho funkcie všestranne pomáhať.

(3) Spoločenský zástupca tlmočí pri súdnom konaní stanovisko kolektívu k prejednávanej veci a k osobe obvineného, a to na podklade bezprostrednej znalosti jeho osoby, jeho pomeru k ústavnému zriadeniu republiky, pomeru k práci, rodine a spoluobčanom a pomáha, aby súd mohol najmä

- a) všestranne, úplne a objektívne zistiť všetky okolnosti prípadu,
- b) zodpovedne posúdiť osobu obvineného,
- c) správne rozhodnúť o vine a treste,
- d) odhaliť príčiny, ktoré viedli k trestnej činnosti, a dať podnet na ich odstránenie.

§ 184

Súd je povinný pri prejednávaní veci zamerať sa tiež na objasnenie príčin, ktoré viedli k trestnej činnosti alebo umožnili jej spáchanie. Na zistené nedostatky a závady, ak na ne neupozornil už iný orgán v tomto konaní, súd upozorní štátny či iný orgán, podnik alebo organizáciu, ktorých sa zistený nedostatok alebo zistená záhada týkajú, a v prípade potreby orgán im nadriadený. Orgán, podnik alebo organizácia, ktorých sa to týka, sú povinné také upozornenie prejsť a súdu do dvoch mesiacov oznámiť, aké opatrenia urobili na odstránenie nedostatkov a závad.

DVANÁSTA HLAVA PREDBEŽNÉ PREJEDNANIE OBŽALOBY

§ 185

Všeobecné ustanovenie

(1) Obžalobu podanú na súde preskúma predseda senátu a podľa jej obsahu a podľa obsahu spisu posúdi, či ju treba predbežne prejsť na zasadnutí senátu alebo či môže nariadiť o nej hlavné pojednávanie.

(2) Na uľahčenie rozhodnutia môže vyslúchnuť obvineného a zadovážiť potrebné vysvetlenia.

§ 186

Dôvody pre predbežné prejednanie obžaloby

Predseda senátu nariadi predbežne prejednanie obžaloby, ak má za to,

- a) že vec patrí do príslušnosti iného súdu,

- b) že vec má byť postúpená podľa § 171 ods. 1,
- c) že sú tu okolnosti odôvodňujúce zastavenie trestného stíhania podľa § 172 ods. 1 alebo jeho prerušenie podľa § 173 ods. 1 písm. a) až d),
- d) že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, bude treba posudzovať podľa iného ustanovenia trestného zákona, ako podľa ktorého ho posudzuje obžaloba,
- e) že prípravné konanie nebolo vykonané podľa zákona, najmä že v ňom boli porušené predpisy zabezpečujúce právo obhajoby, alebo
- f) že vec je nedostatočne objasnená zo všetkých hľadísk, ktoré súd potrebuje pre svoje rozhodnutie, zahrňujúc do toho i rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody.

§ 187

Spôsob predbežného pojednania obžaloby

(1) Predbežné pojednanie obžaloby sa koná na neverejnom zasadnutí.

(2) Pri predbežnom pojednaní obžaloby preskúma súd vždy celú obžalobu; predseda senátu z tohto hľadiska podá zpravu, pričom sa zameria na otázky, ktoré treba riešiť.

(3) Súd preskúma úplnosť dôkazného materiálu a opodstatnenosť obžaloby na základe spisu.

Rozhodnutie

§ 188

(1) Po predbežnom pojednaní obžaloby súd

- a) postúpi vec príslušnému súdu, ak nie je sám na jej pojednanie príslušný,
- b) postúpi vec inému orgánu, ak sú tu okolnosti uvedené v § 171 ods. 1,
- c) trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 172 ods. 1,
- d) trestné stíhanie preruší, ak sú tu okolnosti uvedené v § 173 ods. 1 písm. a) až d),
- e) vráti vec prokurátorovi na došetrenie, ak to je potrebné na odstránenie väd prípravného konania alebo na náležité objasnenie veci; na došetrenie okolností, ktoré majú význam iba pre rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody, vráti však vec, len ak sa tým trestné stíhanie neprimerane nepretiahne; vo veci, v ktorej sa vykonávalo vyhľadávanie, však môže vrátiť vec prokurátorovi na došetrenie iba vtedy, ak sa vyhľadávaním neobjasnili základné skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o vine, alebo
- f) postúpi vec samosudcovi, ak je podľa § 314a ods. 1 príslušný o nej konať; samosudca je týmto rozhodnutím viazaný,

(2) Po predbežnom pojednaní obžaloby môže súd tiež zastaviť trestné stíhanie, ak sú tu okolnosti uvedené v § 172 ods. 2.

(3) Proti rozhodnutiu podľa ods. 1 písm. a) až e) a podľa odseku 2 môžu prokurátor aj obvinený podať sťažnosť, ktorá má, ak nejde o prerušenie trestného stíhania, odkladný účinok.

§ 189

Postúpiť vec inému súdu nemôže súd, ktorému bola vec postúpená podľa § 188 ods. 1 písm. a) nadriadeným súdom, okrem prípadu, že by sa skutkový podklad pre posúdenie príslušnosti medzitým podstatne zmenil.

§ 190

(1) Ak má súd za to, že pri správnom použití zákona treba skutok, ktorý je predmetom obžaloby, posúdiť podľa iného ustanovenia zákona, ako podľa ktorého ho posudzovala obžaloba, vráti vec prokurátorovi na došetrenie [§ 188 ods. 1 písm. e)], ak treba so zreteľom na odchylné právne posúdenie vec ešte bližšie objasniť, najmä z hľadiska novej obhajoby.

(2) Ak došetrenie nie je potrebné, upozorní predseda senátu na možnosť odchylného právneho posúdenia skutku osoby, ktorým sa doručuje odpis obžaloby (§ 196 ods. 1).

§ 191

(1) Ak vráti súd vec prokurátorovi na došetrenie, uvedie v uznesení, v ktorých smeroch treba prípravné konanie doplniť a ktoré skutočnosti treba objasniť, prípadne ktoré úkony treba vykonať.

(2) Len čo uznesenie o vrátení veci prokurátorovi na došetrenie nadobudlo právoplatnosť, vracia sa vec do stavu prípravného konania.

(3) Došetrenie podľa uznesenia uvedeného v odseku 1 treba vykonať spravidla v lehote do jedného mesiaca odo dňa, keď boli spisy s právoplatným uznesením prokurátorovi vrátené.

§ 192

Ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd pri predbežnom prejednaní obžaloby vždy aj o ďalšom trvaní väzby.

§ 195

Nové predbežné prejednanie obžaloby

(1) Ak sa rozhodne prokurátor vo veci, ktorá mu bola vrátená na došetrenie, opäť pre podanie obžaloby, prihliadne v nej i na výsledky vykonaného došetrenia. Obžaloba sa za podmienok uvedených v § 186 na súde znova predbežne prejedná.

(2) Za podmienok uvedených v § 186 sa obžaloba znovu predbežne prejedná tiež na súde, ktorému bola vec postúpená podľa § 188 ods. 1 písm. a).

TRINÁSTA HLAVA HLAVNÉ POJEDNÁVANIE

Prvý oddiel

Príprava hlavného pojednávania

§ 196

Doručenie obžaloby

(1) Ak súd neurobil niektoré z rozhodnutí uvedených v § 188 ods. 1 a 2, dá predseda senátu odpis obžaloby doručiť obžalovanému a jeho obhajcovi, a ak je obžalovaný osobou, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony, alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, aj jeho zákonnému zástupcovi; ak bola trestným činom poškodená organizácia, dá odpis obžaloby doručiť i jej. Ak sa v obžalobe navrhlo zhabanie veci patriacej inej osobe ako obžalovanému, dá predseda senátu doručiť odpis obžaloby aj tejto osobe. Ak už bolo kladne rozhodnuté o účasti spoločenského zástupcu na hlavnom pojednávaní, dá predseda senátu odpis obžaloby doručiť aj príslušnému záujmovému združeniu občanov.

(2) Osoby, ktorým sa odpis obžaloby doručuje, treba súčasne vyzvať, aby návrhy na vykonanie ďalších dôkazov na hlavnom pojednávaní včas súdu oznámili a aby uviedli okolnosti, ktoré majú byť týmito dôkazmi objasnené.

(3) Odpis obžaloby musí byť doručený najneskoršie s predvolaním na hlavné pojednávanie alebo s upovedomením o ňom.

§ 197

Náhradný sudca

(1) Ak bude hlavné pojednávanie podľa očakávania trvať dlhší čas, zariadi predseda súdu, aby sa ho zúčastnil jeden alebo dvaja náhradní sudcovia alebo prísediaci.

(2) Náhradný sudca alebo prísediaci má pri hlavnom pojednávaní postavenie člena senátu. Porady a hlasovania sa však zúčastní len v tom prípade, ak je pribratý namiesto sudcu, ktorému zabránila nejaká prekážka v ďalšej účasti na hlavnom pojednávaní. Sudca alebo prísediaci, za ktorého nastúpil náhradný sudca alebo prísediaci, sa hlavného pojednávania ďalej už nezúčastní.

§ 198

Nariadenie hlavného pojednávania

(1) Deň hlavného pojednávania určí predseda senátu tak, aby obžalovaný od doručenia predvolania, prokurátor a obhajca od upovedomenia mali aspoň lehotu piatich pracovných dní na prípravu. Túto lehotu možno skrátiť len s ich súhlasom, a pokiaľ ide o obžalovaného, len vtedy, keď sa na hlavné pojednávanie ustanoví a o jeho vykonanie výslovne žiada. U ostatných osôb, ktoré sa na hlavné pojednávanie predvolávajú alebo o ňom upovedomujú, treba zachovať spravidla aspoň trojdňovú lehotu.

(2) O hlavnom pojednávaní sa upovedomí prokurátor, zákonný zástupca a obhajca obžalovaného, ako aj poškodený a zúčastnená osoba. Ak majú poškodený alebo zúčastnená osoba splnomocnenca, upovedomia sa o hlavnom pojednávaní len ich splnomocneneci. Poškodeného treba v upovedomení upozorniť, že ak sa neustanoví na hlavné pojednávanie, bude sa o jeho nároku na náhradu škody rozhodovať na podklade jeho vlastných návrhov, ak sú už obsiahnuté v spise alebo ak dôjdu súdu skôr, ako sa prikróčí k dokazovaniu. Ak bol k účasti na hlavnom pojednávaní pripustený spoločenský zástupca, upovedomí sa o hlavnom pojednávaní tiež záujmové združenie občanov, ktoré ho vyslalo.

(3) Pri nariadení hlavného pojednávania urobí predseda senátu tiež všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie jeho zdarného priebehu.

Druhý oddiel

Verejnosť hlavného pojednávania

§ 199

(1) Hlavné pojednávanie koná súd zásadne verejne.

(2) Má pritom na zreteli, aby občanom bola poskytnutá v najširšej miere príležitosť sledovať pojednávanie vecí súdom a aby sa čo najúčinnšie prejavilo výchovné pôsobenie trestného konania na širokú verejnosť v zmysle jej aktívneho zapojenia sa do úsilia trestnú činnosť zamedzovať a jej predchádzať. Vo vhodných prípadoch vykonáva preto hlavné pojednávanie priamo na mieste, kde bol trestný čin spáchaný, alebo na pracovisku, prípadne v bydlisku obžalovaného. V tom prípade o konaní hlavného pojednávania upovedomí záujmové združenie, ktoré môže účasť

občanov zabezpečiť a účinne prispieť k splneniu účelu sledovaného verejným konaním hlavného pojednávania.

§ 200

(1) Verejnosť pri hlavnom pojednávaní môže byť vylúčená, len keby verejné prejednávacie veci ohrozilo štátne, hospodárske alebo služobné tajomstvo, nerušený priebeh konania alebo mravnosť. Verejnosť možno vylúčiť tiež len na časť hlavného pojednávania.

(2) Rozsudok musí byť vyhlásený vždy verejne.

(3) O vylúčení verejnosti rozhodne súd po vypočutí strán uznesením, ktoré verejne vyhlási.

§ 201

(1) Aj keď verejnosť nebola vylúčená podľa § 200, môže súd odoprieť prístup na hlavné pojednávanie maloletým a tým, u ktorých je obava, že by mohli rušiť dôstojný priebeh hlavného pojednávania. Môže tiež urobiť nevyhnutné opatrenia proti prepĺňaniu pojednávacej siene.

(2) Aj keď verejnosť bola vylúčená podľa § 200, môže súd z dôležitých dôvodov povoliť jednotlivým osobám na hlavné pojednávanie prístup. Na žiadosť obžalovaného musí byť povolený prístup dvom jeho dôverníkovi. Ak je obžalovaných viac, má právo na voľbu dôverníkov každý z nich. Ak by tak celkový počet dôverníkov vzrástol na viac než šesť a obžalovaní by sa medzi sebou o výbere nedohodli, vykoná výber súd. Ak bola verejnosť vylúčená pre ohrozenie štátneho, hospodárskeho alebo služobného tajomstva, môžu byť za dôverníkov zvolené len také osoby, proti ktorým nemá súd námietky.

(3) Ak bola verejnosť vylúčená pre ohrozenie štátneho, hospodárskeho alebo služobného tajomstva, upozorní predseda senátu prítomných na trestné následky toho, keby nepovolaným osobám prezradili skutočnosti, o ktorých sa na pojednávaní dozvedia; môže tiež zakázať, aby si prítomní robili písomné poznámky.

Tretí oddiel

Otvorenie hlavného pojednávania

§ 202

Prítomnosť na hlavnom pojednávaní

(1) Hlavné pojednávanie sa koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu, zapisovateľa a prokurátora.

(2) V neprítomnosti obžalovaného môže sa hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že možno vec spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť i bez prítomnosti obžalovaného, a pritom

- a) obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na hlavné pojednávanie včas a riadne predvolaný a
- b) o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, bol obžalovaný už niektorým orgánom činným v trestnom konaní vyslúchnutý a boli dodržané ustanovenia o vznesení (§ 163) alebo oznámení obvinenia (§ 169) a o oboznámení obvineného s výsledkami vyšetrovania (§ 166) alebo vyhľadávania (§ 169).

(3) Hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného nemožno konať, ak je obžalovaný vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon

ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje päť rokov. V prípadoch nutnej obhajoby (§ 36) nemožno konať hlavné pojednávanie bez prítomnosti obhajcu.

Vedenie hlavného pojednávania

§ 203

(1) Hlavné pojednávanie vedie predseda senátu.

(2) Je povinný prítom dbať, aby bola zachovaná dôstojnosť a vážnosť súdneho pojednávania, aby hlavné pojednávanie nebolo zdržované výkladmi, ktoré nemajú vzťah k prejednávanej veci, a aby bolo zamerané čo najúčinnšie na objasnenie veci.

(3) Kto sa cíti opatrením predsedu senátu pri vedení hlavného pojednávania ukrátený, môže žiadať, aby rozhodol senát. Takú žiadosť i rozhodnutie o nej treba zaznamenať v zápisnici.

§ 204

(1) Osoby, ktoré rušia poriadok, môže predseda senátu z pojednávacej siene vykázať.

(2) Obžalovaný môže byť vykázaný len uznesením senátu po predchádzajúcej výstrahe, a to len na čas nevyhnutne potrebný. Len čo mu bol povolený znovu prístup do pojednávacej siene, oznámi mu predseda senátu podstatný obsah pojednávania konaného v jeho neprítomnosti, aby sa k nemu mohol vyjadriť.

Začiatok hlavného pojednávania

§ 205

(1) Hlavné pojednávanie otvorí predseda senátu oznámením veci, ktorá bude prejednávaná; potom predseda zistí, či sa ustanovili osoby, ktoré boli na hlavné pojednávanie predvolané alebo o ňom upovedomené, a zistí ich totožnosť. U osôb, u ktorých treba zachovať lehotu na prípravu, zistí, či táto lehota bola zachovaná.

(2) Ak sa niektorá z predvolaných osôb neustanovila, rozhodne súd po vypočutí prítomných strán, či možno pojednávanie napriek tomu vykonať alebo či ho treba odročiť.

§ 206

(1) Po vykonaní úkonov uvedených v § 205 predseda senátu vyzve prokurátora, aby predniesol obžalobu.

(2) Po prednesení obžaloby sa predseda senátu opýta poškodeného, či navrhuje, aby sa obžalovanému uložila povinnosť na náhradu škody spôsobenej trestným činom a v akom rozsahu. Ak sa neustanoví poškodený na hlavné pojednávanie a ak je jeho návrh obsiahnutý už v spise, predseda senátu prečíta tento návrh zo spisu.

(3) Ak uplatňuje práva poškodeného osoba, ktorej toto právo zrejme nepatrí, vysloví súd uznesením, že túto osobu ako poškodeného na hlavné pojednávanie neprípúšťa. Také rozhodnutie nebráni uplatneniu nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

(4) Podľa odseku 3 postupuje súd aj vtedy, keď bránia účasti poškodeného okolnosti uvedené v § 44 ods. 2 a 3.

Štvrtý oddiel Dokazovanie

Výsluch obžalovaného

§ 207

(1) Po prednesení obžaloby a vyjadrení poškodeného vyslúchne predseda senátu obžalovaného na obsah obžaloby, a ak bol uplatnený nárok na náhradu škody, aj na tento nárok.

(2) Zápisnica o predchádzajúcej výpovedi obžalovaného sa prečíta len vtedy, ak sa koná v neprítomnosti obžalovaného, keď obžalovaný odoprie vypovedať alebo keď sa objavia podstatné rozpory medzi jeho skoršou výpoveďou a jeho údajmi pri hlavnom pojednávaní. Na tieto rozpory treba obžalovaného upozorniť a opýtať sa ho na ich príčinu.

§ 208

Ak je obžalovaných niekoľko, predseda senátu môže urobiť opatrenia, aby obžalovaný bol vyslúchaný v neprítomnosti spoluobžalovaných. Obžalovaného však treba vždy ešte v priebehu dokazovania oboznámiť s obsahom výpovede spoluobžalovaných, ktorí boli vyslúchaní v jeho neprítomnosti.

Vykonávanie ďalších dôkazov

§ 209

Predseda senátu má dbať na to, aby svedok ešte nevyslúchnutý nebol prítomný pri výsluchu obžalovaného a iných svedkov. Ak je obava, že svedok v prítomnosti obžalovaného nevyovie pravdu, môže predseda senátu nariadiť, aby sa obžalovaný počas jeho výsluchu vzdialil z pojednávacej siene. Po návrate do pojednávacej siene musí mu však oznámiť obsah svedkovej výpovede, aby sa k nej obžalovaný mohol vyjadriť.

§ 210

Ak znalec nepodal ešte vo veci písomný posudok alebo sa od neho odchyľuje alebo ho dopĺňa, môže mu predseda senátu uložiť, aby posudok alebo jeho doplnok nadiktoval do zápisnice alebo ho sám napísal.

§ 211

(1) Namiesto výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní možno predčítať zápisnicu o jeho výpovedi iba na základe rozhodnutia súdu, ak pre menší význam dokazovanej skutočnosti alebo so zreteľom na povahu ostatného dôkazného materiálu súd nepokladá osobný výsluch za nevyhnutý a

- a) prokurátor i obžalovaný s tým súhlasia, alebo
- b) osobný výsluch svedka by bol spojený s neprimeranými ťažkosťami alebo trovami.

(2) Zápisnica o výpovedi spoluobžalovaného alebo svedka sa prečíta aj vtedy, ak taká osoba

- a) zomrela alebo sa stala nezvestnou, pre trvalý pobyt v cudzine nedosiahnuteľnou alebo ochorela na chorobu, ktorá natrvalo alebo na dohľadný čas znemožňuje jej výsluch,
- b) na hlavnom pojednávaní bez oprávnenia odoprela vypovedať alebo sa odchyľuje v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede.

(3) Zápisnicu o výsluchu svedka, ktorý má právo odoprieť výpoveď podľa § 100, možno čítať len pri dodržaní podmienok ustanovených v odseku 1 alebo 2 a len za predpokladu, že pred výsluchom, ktorého sa zápisnica týka, bol o svojom práve riadne poučený a výslovne vyhlásil, že ho nepoužíva. Ak taký svedok odoprie výpoveď na hlavnom pojednávaní, nemožno prečítať zápisnicu o jeho predchádzajúcej výpovedi.

(4) Namiesto výsluchu znalca možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jeho písomný posudok, ak znalec bol pred podaním posudku poučený podľa § 106, nie sú pochybnosti o správnosti a úplnosti posudku a prokurátor i obžalovaný s tým súhlasia.

§ 212

Posudky a správy štátnych orgánov, štátnych ústavov alebo iných orgánov, ktoré plnia úlohy štátnej správy, sa vždy prečítajú, ak majú vzťah k prejednávanej veci.

§ 213

(1) Listiny, ktorými sa vykonáva dôkaz, sa na hlavnom pojednávaní prečítajú a umožní sa nazrieť do nich stranám, a ak je to potrebné aj svedkom a znalcom.

(2) Iné vecné dôkazy sa predložia stranám, a ak je to potrebné, aj svedkom a znalcom.

§ 214

Obžalovaného sa treba po vykonaní každého dôkazu opýtať, či sa chce k nemu vyjadriť, a jeho vyjadrenie sa zapíše do zápisnice.

§ 215

Súčinnosť strán pri dokazovaní

(1) Prokurátor, spoločenský zástupca, obžalovaný, jeho obhajca a zákonný zástupca, zúčastnená osoba, poškodený a ich splnomocnení môžu so súhlasom predsedu senátu klásť vyslúchaným otázky, a to spravidla vtedy, keď predseda senátu svoje dotazy skončil a keď už členovia senátu nemajú otázky.

(2) Po vykonaní všetkých dôkazov zistí predseda senátu, či strany nemajú návrhy na doplnenie dokazovania.

Piaty oddiel

Záver hlavného pojednávania

Záverečné reči

§ 216

(1) Ak niet ďalších dôkazných návrhov alebo ak bolo rozhodnuté, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú, vyhlási predseda senátu dokazovanie za skončené a udelí slovo na záverečné reči.

(2) Po záverečnej reči prokurátora prehovorí poškodený, zúčastnená osoba, spoločenský zástupca, obhajca obžalovaného, prípadne obžalovaný. Ak má poškodený alebo zúčastnená osoba splnomocnenca, prehovorí splnomocnenec. Ak treba, určí predseda senátu poradie, v ktorom sa po záverečnej reči prokurátora ujmú slova jednotlivé oprávnené osoby. Obhajca obžalovaného, prípadne obžalovaný hovorí však vždy posledný.

(3) Ak sa po reči obhajcu alebo obžalovaného ujal slova znovu prokurátor alebo spoločenský zástupca, má obhajca, prípadne obžalovaný právo na to odpovedať.

(4) Záverečné reči môže predseda senátu prerušiť len vtedy, keď vybočujú zrejme z rámca prejednávanej veci.

§ 217

Po skončení záverečných rečí a pred odchodom na záverečnú poradu udelí predseda senátu obžalovanému posledné slovo. Počas tohto prejavu nesmú obžalovanému ani súd, ani nikto iný klásť otázky.

§ 218

Doplnenie dokazovania

(1) Ak zistí súd so zreteľom na záverečné reči alebo pri záverečnej porade, že treba ešte niektorú okolnosť objasniť, uznesie sa, že dokazovanie bude doplnené, a v hlavnom pojednávaní pokračuje.

(2) Po doplnení dokazovania treba vždy znovu dať slovo na záverečné reči.

Šiesty oddiel

Odročenie hlavného pojednávania

§ 219

(1) Súd odročí hlavné pojednávanie, ak sa objaví prekážka, pre ktorú nemožno hlavné pojednávanie vykonať alebo v ňom pokračovať. Skôr ako hlavné pojednávanie odročí, zistí, či strany nenavrhujú ďalšie dôkazy, ktoré by bolo treba pre budúce pojednávanie zadovážiť.

(2) Pri pokračovaní v odročenom hlavnom pojednávaní oznámi predseda senátu podstatný obsah doterajšieho pojednávania. Ak sa však zmenilo zostavenie senátu, ak od odročenia hlavného pojednávania uplynul dlhší čas alebo ak to treba z iného dôvodu, musí byť hlavné pojednávanie vykonané znovu.

Siedmy oddiel

Rozhodnutie súdu na hlavnom pojednávaní

§ 220

Podklad pre rozhodnutie

(1) Súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

(2) Pri svojom rozhodnutí smie prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebrané na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

(3) Dôkazný materiál z prípravného konania, ktorá má vzťah k prejednávanej veci, je súd povinný na hlavnom pojednávaní prebrať a v rozhodnutí sa s ním vyrovnáť.

(4) Právnym posúdením skutku v obžalobe nie je súd viazaný.

§ 221

Vrátenie veci prokurátorovi

(1) Ak výsledky hlavného pojednávania ukazujú na podstatnú zmenu okolností prípadu a ak na objasnenie veci treba ďalšie vyšetrovanie, môže súd vrátiť vec prokurátorovi na došetrenie.

(2) Súd vráti vec prokurátorovi na došetrenie aj vtedy, ak ukazujú výsledky hlavného pojednávania, že obžalovaný spáchal ešte ďalší skutok, ktorý je trestným činom, a prokurátor o vrátenie veci požiadal so zreteľom na potrebu spoločného pojednania.

(3) Ustanovenie § 191 platí i pre vrátenie veci podľa odseku 1 a 2.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 222

Postúpenie veci

(1) Ak zistí súd v zažalovanom skutku trestný čin, na ktorého prejednanie nie je príslušný, postúpi vec príslušnému súdu. Je však povinný rozhodnúť vec sám, ak ide iba o miestnu nepríslušnosť a obžalovaný ju nevytkol; tiež je povinný sám vec rozhodnúť, ak by mala byť vec postúpená súdu toho istého druhu, avšak nižšieho stupňa. Postúpil vec inému súdu nemôže súd, ktorému bola vec postúpená nadriadeným súdom, okrem prípadu, že by sa skutkový podklad pre posúdenie príslušnosti medzitým podstatne zmenil.

(2) Súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale zažalovaný skutok by mohol iný orgán posúdiť ako priestupok alebo kárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

(3) Proti uzneseniu o postúpení podľa odsekov 2 a 3 môže prokurátor podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 223

Zastavenie trestného stíhania

(1) Súd zastaví trestné stíhanie, ak zistí za hlavného pojednávania, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 11 ods. 1.

(2) Súd môže zastaviť trestné stíhanie aj vtedy, ak zistí za hlavného pojednávania, že je tu niektorý z dôvodov uvedených v § 172 ods. 2.

(3) Rozhodnutie podľa odseku 1 a 2 môže sa týkať tiež len niektorého zo skutkov, pre ktoré bola podaná obžaloba.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 1 a 2 môže prokurátor podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 224

Prerušenie trestného stíhania

(1) Súd preruší trestné stíhanie, ak zistí za hlavného pojednávania, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 173 ods. 1 písm. b) až d).

(2) Súd preruší trestné stíhanie aj vtedy, keď nemožno obžalovanému doručiť predvolanie na hlavné pojednávanie.

(3) Ak odpadne dôvod prerušenia, súd v trestnom stíhaní pokračuje.

(4) Proti rozhodnutiu, ktorým súd trestné stíhanie prerušil alebo ktorým návrh na pokračovanie v ňom zamietol, môže prokurátor podať sťažnosť.

(5) Súd preruší trestné stíhanie, ak sa domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, ktorého použitie je v danej trestnej veci rozhodné pre rozhodovanie o vine a treste, je v rozpore so zákonom, a podá návrh na začatie konania pred Ústavným súdom. Nález Ústavného súdu je preň a pre ostatné všeobecné sudy záväzný.

Rozsudok

§ 225

(1) Ak nebude vec vrátená prokurátorovi podľa § 221 ani postúpená podľa § 222 a ak nedôjde k zastaveniu trestného stíhania podľa § 223 alebo k jeho prerušeniu podľa § 224, rozhodne súd rozsudkom, či sa obžalovaný uznáva za vinného alebo či sa spod obžaloby oslobodzuje.

(2) Uznať obžalovaného za vinného z trestného činu podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba, môže súd len vtedy, keď obžalovaný bol na možnosť tohto prísnejšieho posudzovania skutku upozornený podľa § 190 ods. 2. Ak sa tak nestalo, treba obžalovaného na túto možnosť upozorniť ešte pred vynesením rozsudku, a ak o to žiada, poskytnúť mu znovu lehotu na prípravu obhajoby a hlavné pojednávanie na ten účel odročiť.

§ 226

Súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby,

- a) ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,
- b) ak nie je tento skutok trestným činom,
- c) ak nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný,
- d) ak nie je obžalovaný pre nepričetnosť trestne zodpovedný, alebo
- e) ak zanikla trestnosť činu.

§ 227

Ak tu boli podmienky pre zastavenie trestného stíhania v dôsledku udelenia milosti, amnestie alebo premlčania a v konaní sa pokračovalo len preto, že obžalovaný na prejednaní veci trval (§ 11 ods. 2), súd, ak nezistí žiadny iný dôvod pre oslobodenie obžalovaného, vysloví síce vinu, no trest neuloží.

§ 228

(1) Ak odsudzuje súd obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému majetkovú škodu, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok včas uplatnený (§ 43 ods. 2).

(2) Výrok o povinnosti obžalovaného na náhradu škody musí presne označovať osobu oprávneného a nárok, ktorý mu bol prisúdený. V odôvodnených prípadoch môže súd vysloviť, že záväzok má byť splnený v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti súčasne určí.

§ 229

(1) Ak niet podľa výsledku dokazovania pre vyslovenie povinnosti na náhradu škody podklad alebo ak by bolo pre rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a podstatne by ho pretiahlo, súd odkáže poškodeného na konanie o občianskoprávných veciach, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

(2) Na konanie o občianskoprávných veciach, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom odkáže súd poškodeného tiež so zvyškom jeho nároku, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu prizná len sčasti.

(3) Ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na konanie o občianskoprávných veciach, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

§ 230

(1) Ak zistil súd u obžalovaného dôvod pre uloženie ochranného opatrenia, môže ho uložiť i bez návrhu prokurátora.

(2) Ak súd potrebuje pre rozhodnutie o ochrannom opatrení vykonať ešte ďalšie dokazovanie, ktoré nemôže byť vykonané hneď, vyhradí rozhodnutie o ochrannom opatrení verejnemu zasadnutiu.

(3) Postupovať podľa odseku 2 možno aj vtedy, keď prokurátor urobil návrh na zhabanie veci nepatriacej obžalovanému.

Ôsmy oddiel

Rozhodnutie súdu mimo hlavného pojednávania

§ 231

(1) Ak vyjde najavo mimo hlavného pojednávania niektorá z okolností odôvodňujúcich zastavenie trestného stíhania podľa § 223 ods. 1 a 2 alebo prerušenie trestného stíhania podľa § 224 ods. 1 a 2, súd trestné stíhanie zastaví, prípadne preruší na neverejnom zasadnutí.

(2) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 môže prokurátor podať sťažnosť, ktorá má, ak nejde o prerušenie trestného stíhania, odkladný účinok.

ŠTRNÁSTA HLAVA VEREJNÉ ZASADNUTIE

§ 232

Všeobecné ustanovenie

Na verejnom zasadnutí rozhoduje súd tam, kde to zákon výslovne ustanovuje.

§ 233

Príprava verejného zasadnutia

(1) Predseda senátu predvolá na verejné zasadnutie osoby, ktorých osobná účasť na ňom je nevyhnutná. O verejnom zasadnutí upovedomí prokurátora, ako aj osobu, ktorá svojím návrhom dala na verejné zasadnutie podnet, a osobu, ktorá môže byť priamo dotknutá rozhodnutím, ak tieto osoby neboli na verejné zasadnutie predvolané; upovedomí tiež obhajcu, prípadne splnomocnenca a zákonného zástupcu týchto osôb. K predvolaniu alebo upovedomeniu pripojí odpis návrhu, ktorým bol na verejné zasadnutie daný podnet.

(2) Ak na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom vystupoval spoločenský zástupca, upovedomí predseda senátu krajského súdu o verejnom zasadnutí konanom o odvolaní aj záujmové združenie občanov, ktoré spoločenského zástupcu vyslalo.

(3) Deň verejného zasadnutia určí predseda senátu tak, aby osobe, ktorá na verejné zasadnutie dala svojím návrhom podnet, osobe, ktorá môže byť priamo dotknutá rozhodnutím, obhajcovi alebo splnomocnencovi týchto osôb, ako aj prokurátorovi ostala od doručenia predvolania na verejné zasadnutie alebo od upovedomenia o ňom aspoň päťdňová lehota na prípravu. Skrátif túto lehotu možno len so súhlasom toho, v koho záujme je lehota daná. U ostatných osôb, ktoré sa na verejné zasadnutie predvolávajú alebo o ňom upovedomujú, treba zachovať spravidla trojdňovú lehotu.

§ 234

Prítomnosť na verejnom zasadnutí

(1) Verejné zasadnutie sa koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu a zapisovateľa.

(2) Ak neustanovuje zákon niečo iné, nie je účasť prokurátora a obhajcu na verejnom zasadnutí nevyhnutná.

Priebeh verejného zasadnutia

§ 235

(1) Po otvorení verejného zasadnutia podá predseda alebo ním určený člen senátu na podklade spisu zprávu o stave veci zameranú na otázky, ktoré treba na verejnom zasadnutí riešiť. Potom osoba, ktorá dala svojím návrhom na verejné zasadnutie podnet, návrh prednesie. Osoba, ktorá môže byť priamo dotknutá rozhodnutím, ako aj prokurátor sa k návrhu vyjadria, ak nie sú sami navrhovateľmi.

(2) Ak sa na verejnom zasadnutí vykonávajú dôkazy, použijú sa primerane ustanovenia o dokazovaní na hlavnom pojednávaní. Obmedzenia vo vykonávaní dôkazu čítaním zápisnice o výpovedi svedka alebo znalca (§ 211 ods. 1) platia iba pre verejné zasadnutie konané o odvolaní.

(3) Po vykonaní dôkazov udelí predseda senátu slovo na konečné návrhy. Ak je osobou, ktorá môže byť priamo dotknutá rozhodnutím, obvinený, má právo hovoriť posledný.

§ 236

Rozhodnutie súdu sa vždy vyhlási verejne.

§ 237

Podklad pre rozhodnutie

V svojom rozhodnutí smie súd prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebrané na verejnom zasadnutí, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na verejnom zasadnutí vykonané.

§ 238

Použitie ustanovení o hlavnom pojednávaní

Na verejnosť, konanie, začiatok a odročenie verejného zasadnutia sa použijú primerane ustanovenia o hlavnom pojednávaní.

Ochranné liečenie a zhabanie veci**§ 239**

(1) Ak nejde o prípad, keď si súd rozhodnutie o ochrannom liečení alebo o zhabaní veci vyhradil podľa § 230 ods. 2, môže ich uložiť na verejnom zasadnutí, len ak to navrhne prokurátor.

(2) Proti rozhodnutiu o ochrannom liečení a o zhabaní veci je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 239a

(1) Ak v konaní o zhabaní veci nemožno spoľahlivo zistiť vlastníka veci, ktorá sa má zhabať, alebo ak jeho pobyt nie je známy, ustanoví mu predseda senátu opatrovníka. Opatrovník má v konaní o zhabaní veci rovnaké práva ako jej vlastník.

(2) Všetky písomnosti určené pre vlastníka veci sa doručujú iba opatrovníkovi. Predvolanie vlastníka veci na verejné zasadanie sa vhodným spôsobom uverejní. Verejné zasadanie sa potom vykoná aj v neprítomnosti vlastníka veci, a to bez ohľadu na to, či sa vlastník veci o ňom dozvedel.

(3) Proti rozhodnutiu o ustanovení opatrovníka je prípustná sťažnosť.

**PÄTNÁSTA HLAVA
NEVEREJNÉ ZASADNUTIE****§ 240**

Na neverejnom zasadnutí rozhoduje súd tam, kde nie je zákonom predpísané, že sa rozhoduje na hlavnom pojednávaní alebo na verejnom zasadnutí.

§ 241

O neverejnom zasadnutí upovedomí predseda senátu prokurátora, a to spravidla aspoň tri dni vopred. Ak je účasť prokurátora na neverejnom zasadnutí povinná, možno trojdennú lehotu skrátiť len s jeho súhlasom.

§ 242

(1) Neverejné zasadnutie sa koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu a zapisovateľa.

(2) Ak neustanovuje tento zákon niečo iné, nie je účasť prokurátora na neverejnom zasadnutí povinná.

(3) Iné osoby sú z účasti na neverejnom zasadnutí vylúčené.

§ 243

(1) Ak treba na neverejnom zasadnutí vykonať dôkazy, deje sa tak prečítaním zápisnice a iných písomností.

(2) Kým sa súd odoberie na záverečnú poradu, udelí predseda senátu slovo prokurátorovi na konečné vyjadrenie alebo návrh.

§ 244

Rozhodnutie sa vždy vyhlási.

**ŠESTNÁSTA HLAVA
ODVOLANIE A KONANIE O ŇOM****§ 245****Prípustnosť a účinok**

(1) Opravným prostriedkom proti rozsudku súdu prvého stupňa je odvolanie.

(2) Odvolanie má odkladný účinok.

Oprávnené osoby**§ 246**

(1) Rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka,
- c) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci,
- d) poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

(2) Osoba oprávnená napadať rozsudok pre nesprávnosť niektorého jeho výroku môže ho napadať aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

§ 247

(1) V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním len prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

(2) V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v pokolení priamom, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný osobou, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony, alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca a jeho obhajca.

§ 248**Lehota a miesto podania**

(1) Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do osem dní od doručenia odpisu rozsudku.

(2) Ak sa rozsudok doručuje ako obžalovanému, tak i jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie.

(3) Iným osobám uvedeným v § 247 ods. 2, s výnimkou prokurátora, končí sa lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

§ 249**Obsah odvolania**

(1) Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť v lehote uvedenej v § 248 tiež odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napadá a aké vady sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

(2) Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

§ 250**Vzdanie sa a vzatie odvolania späť**

(1) Po vyhlásení rozsudku môže sa oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.

(2) Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až dovtedy, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.

(3) Odvolanie podané v prospech obžalovaného inou oprávnenou osobou alebo za obžalovaného obhajcom alebo zákonným zástupcom môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať také odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného. V tomto prípade plyní obžalovanému nová lehota na podanie odvolania od upovedomenia, že odvolanie bolo vzaté späť.

(4) Vzatie odvolania späť vezme, ak niet prekážok, uznesením na vedomie predsedu senátu odvolacieho súdu, a ak nebola vec doteraz tomuto súdu predložená, predseda senátu súdu prvého stupňa.

§ 251**Konanie na súde prvého stupňa**

Predseda senátu doručí odpis odvolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o odvolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu k odvolaniu vyjadriť; len čo lehota na podanie odvolania všetkým oprávneným osobám uplynula, predloží spisy odvolaciemu súdu.

§ 252**Odvolací súd**

O odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje nadriadený krajský súd. O odvolaní proti rozsudku krajského súdu ako súdu prvého stupňa rozhoduje najvyšší súd.

Rozhodnutie odvolacieho súdu**§ 253**

(1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

(2) Ako oneskorené nemôže byť zamietnuté odvolanie, ktoré oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa spravovala nesprávnym poučením súdu.

§ 254

(1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 253, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na vady, ktoré neboli odvolaním vytýkané.

(2) Ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

§ 255

Odvolací súd preruší trestné stíhanie, ak vyjde za odvolacieho konania najavo, že po vyhlásení napadnutého rozsudku nastala niektorá z okolností uvedených v § 173 ods. 1 písm. b) až d), alebo ak nemožno obžalovanému doručiť predvolanie na verejné zasadnutie odvolacieho súdu.

§ 256

Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

§ 257

Odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a

- a) vec postúpi, ak mal tak urobiť už súd prvého stupňa (§ 222 ods. 1 a 2),
- b) trestné stíhanie zastaví, ak zistí, že je tu niektorá z okolností, ktoré by odôvodňovali zastavenie trestného stíhania súdom prvého stupňa (§ 223 ods. 1 a 2),
- c) trestné stíhanie preruší, ak mal tak urobiť už súd prvého stupňa (§ 224 ods. 1 a 2).

§ 258

(1) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok tiež

- a) pre podstatné vady konania, ktoré rozsudku predchádzalo, najmä preto, že v tomto konaní boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre vady rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo pre to, že súd nevzal do úvahy všetky okolnosti významné pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení, na objasnenie veci treba dôkazy opakovať alebo vykonávať dôkazy ďalšie a ich vykonávanie pred odvolacím súdom by znamenalo nahradzovať činnosť súdu prvého stupňa,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody nesprávne.

(2) Ak je vadná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší, hoci i len sčasti, výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

§ 259

(1) Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec spravidla súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

(2) Ak vada záleží len v tom, že v napadnutom rozsudku niektorý výrok chýba alebo je neúplný, môže odvolací súd bez toho, aby rozsudok zrušil, vec súdu prvého stupňa vrátiť s príkazom, aby o chýbajúcom výroku rozhodol alebo neúplný výrok doplnil.

(3) Rozhodnúť sám rozsudkom vo veci môže odvolací súd, len ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený a prípadne dôkazmi vykonanými bezprostredne pred odvolacím súdom doplnený. Odvolací súd nemôže však

- a) uznať obžalovaného za vinného zo skutku, pre ktorý bol napadnutým rozsudkom oslobodený,
- b) uznať obžalovaného za vinného ťažšieho trestného činu, než z akého ho mohol v napadnutom rozsudku uznať za vinného súd prvého stupňa (§ 225 ods. 2),
- c) uložiť obžalovanému trest odňatia slobody nad pätnásť až do dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie, ak ich neuložil už súd prvého stupňa.

(4) Uložiť obžalovanému prísnejší trest, než aký mu uložil súd prvého stupňa, môže odvolací súd len na podklade odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného.

§ 260

Ak to považuje odvolací súd pre náležité objasnenie veci za potrebné, môže pri zrušení rozsudku vysloviť, že sa vec vracia prokurátorovi na došetrenie. Ustanovenie § 191 platí i tu.

§ 261

Ak je dôvod, na základe ktorého rozhodol odvolací súd v prospech niektorého obžalovaného, na prospech aj ďalšiemu spoluobžalovanému alebo zúčastnenej osobe, rozhodne odvolací súd vždy aj v ich prospech. Rovnako rozhodne v prospech obžalovaného, ktorému je na prospech dôvod, na základe ktorého rozhodol v prospech zúčastnenej osoby.

§ 262

Ak rozhodne odvolací súd, že sa vec vracia na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa, môže súčasne nariadiť, aby bola prejednaná a rozhodnutá v inom zložení senátu. Z dôležitého dôvodu môže tiež nariadiť, aby ju prejednal a rozhodol iný súd toho istého druhu a toho istého stupňa v jeho obvode.

§ 263

Konanie na odvolacom súde

(1) O odvolaní rozhoduje odvolací súd na verejnom zasadnutí. Aj na neverejnom zasadnutí môže urobiť rozhodnutie

- a) podľa § 253, 255 a 257,
- b) podľa § 258 ods. 1, ak je zrejmé, že vadu nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

(2) Účasť prokurátora na verejnom i neverejnom zasadnutí je povinná.

(3) Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní musí mať obžalovaný obhajcu vo všetkých prípadoch, v ktorých ho musí mať na hlavnom pojednávaní.

(4) V neprítomnosti obžalovaného, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, možno verejné zasadnutie odvolacieho súdu konať len vtedy, ak obžalovaný výslovne vyhlási, že sa účasti na verejnom zasadnutí vzdáva.

(5) Po začatí verejného zasadnutia predseda senátu alebo ním určený člen senátu prednesie najskôr napadnutý rozsudok, uvedie, ktoré vady rozsudku alebo konania sa vytýkajú, a oznámi podstatný obsah doterajšieho konania.

(6) Dôkazy pred odvolacím súdom sa spravidla nevykonávajú. Len výnimočne môže odvolací súd konanie doplniť dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť.

§ 264

Konanie na súde prvého stupňa po zrušení rozsudku

(1) Súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil v svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a doplnenia, vykonanie ktorých odvolací súd nariadil.

(2) Ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospechu obžalovaného, nemôže byť obžalovanému uložený v novom konaní prísnejší trest, než aký mu bol uložený zrušeným rozsudkom.

§ 265

Dôsledky zrušenia výroku o náhrade škody

Ak zruší odvolací súd napadnutý rozsudok iba vo výroku o náhrade škody a ak nerozhodne sám vo veci, odkáže poškodeného na konanie o občianskoprávných veciach, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

SEDEMŇASTA HLAVA

ŠŤAŽNOSŤ PRE PORUŠENIE ZÁKONA A KONANIE O NEJ

§ 266

(1) Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, ako i proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktoré bolo urobené na podklade vadného postupu konania, môže generálny prokurátor alebo minister spravodlivosti podať na Najvyššom súde sťažnosť pre porušenie zákona. Generálny prokurátor ju môže podať i proti takémuto rozhodnutiu prokurátora, vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu.

(2) Proti výroku o treste možno sťažnosť pre porušenie zákona podať len vtedy, keď trest je v zrejmom nepomere k stupňu nebezpečnosti činu pre spoločnosť alebo k pomerom páchatela alebo keď uložený druh trestu je v zrejmom rozpore s účelom trestu.

(3) Ak sa týka rozhodnutie uvedené v odseku 1 viacerých osôb, možno sťažnosť pre porušenie zákona podať tiež len proti tej časti rozhodnutia, ktorá sa týka niektorej z týchto osôb.

(4) Sťažnosť pre porušenie zákona v neprospech obvineného proti právoplatnému rozhodnutiu súdu nemožno podať len z toho dôvodu, že súd postupoval v súlade s § 259 ods. 4, § 264 ods. 2, § 273 alebo § 289 písm. b).

(5) Ustanovenie odseku 4 sa použije primerane aj na rozhodnutie súdu, prokurátora, vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu urobené v súlade s § 150 ods. 1 alebo 3.

(6) Generálny prokurátor alebo minister spravodlivosti môže vziať späť sťažnosť pre porušenie zákona, ktorú podal, a to až do doby, než sa najvyšší súd odoberie na záverečnú poradu. Späťvzatie sťažnosti vezme uznesením na vedomie predseda senátu najvyššieho súdu.

(7) Proti rozhodnutiu o sťažnosti pre porušenie zákona nie je sťažnosť pre porušenie zákona prípustná.

§ 267

(1) Najvyšší súd preskúma na podklade sťažnosti pre porušenie zákona správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo.

(2) Ak bola sťažnosť pre porušenie zákona obmedzená podľa § 266 ods. 3, preskúma správnosť len tých výrokov, ktoré sa týkajú osoby, ktorej sa sťažnosť pre porušenie zákona dotýka, ako aj konanie, ktoré tejto časti rozhodnutia predchádzalo.

§ 268

(1) Ak zistí Najvyšší súd, že zákon porušený nebol, sťažnosť pre porušenie zákona uznesením zamietne.

(2) Ak zistí Najvyšší súd, že zákon porušený bol, vysloví rozsudkom, že napadnutým rozhodnutím, prípadne jeho časťou (§ 266 ods. 3) alebo v konaní, ktoré takému rozhodnutiu predchádzalo, bol porušený zákon.

§ 269

(1) Výrok podľa § 268 ods. 2 sa nedotýka právoplatnosti rozhodnutia, o ktoré ide.

(2) Ak bol však porušený zákon v neprospech obvineného, zruší Najvyšší súd súčasne s výrokom uvedeným v § 268 ods. 2 napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, prípadne tiež vadné konanie mu predchádzajúce. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší Najvyšší súd len tento výrok. Ak však zruší, hoci i len sčasti, výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší tiež ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, pokiaľ so zreteľom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ustanovenie § 261 sa použije primerane.

§ 270

(1) Ak po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, prikáže Najvyšší súd spravidla orgánu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

(2) Ak porušenie zákona záleží len v tom, že v napadnutom rozhodnutí niektorý výrok chýba alebo je neúplný, môže Najvyšší súd bez toho, aby rozhodnutie zrušil, prikázať orgánu, o ktorého rozhodnutie ide, aby o chýbajúcom výroku rozhodol alebo neúplný výrok doplnil.

(3) Ak prikazuje Najvyšší súd vec podľa odseku 1 alebo 2 na nové prejednanie a rozhodnutie, môže súčasne nariadiť, aby ju súd prejednal a rozhodol v inom zložení senátu. Z dôležitých dôvodov môže tiež vec prikázať na prejednanie a rozhodnutie inému súdu alebo inému prokurátorovi.

(4) Orgán, ktorému vec bola prikázaná, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci Najvyšší súd, a je povinný vykonať procesné úkony, ktorých vykonanie Najvyšší súd nariadil.

§ 271

(1) Najvyšší súd môže pri zrušení napadnutého rozhodnutia tiež sám hneď rozhodnúť vo veci, ak možno rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozhodnutí správne zistený. Najvyšší súd nemôže však sám

- a) uznať obvineného za vinného zo skutku, pre ktorý bol napadnutým rozsudkom spod obžaloby oslobodený alebo pre ktorý bolo trestné stíhanie zastavené,
- b) uznať obvineného za vinného z ťažšieho trestného činu, než z akého mohol byť uznaný za vinného napadnutým rozsudkom,
- c) uložiť obvinenému trest odňatia slobody nad pätnásť až do dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

(2) Ak zruší Najvyšší súd rozsudok iba vo výroku o náhrade škody, použije primerane § 265.

§ 272

Ak nebol zákon porušený v neprospech obvineného, môže Najvyšší súd postupovať podľa § 269 ods. 2 až § 271 len vtedy, keď to navrhol generálny prokurátor alebo minister spravodlivosti v sťažnosti pre porušenie zákona podanej do šesť mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a ak rozhodol Najvyšší súd o tejto sťažnosti do troch mesiacov od jej podania.

§ 273

Ak Najvyšší súd vyslovil, že zákon bol porušený v neprospech obvineného, nemožno obvinenému pri novom rozhodovaní uložiť trest prísnejší, než aký mu bol uložený pôvodným rozsudkom. Ak ide o iné rozhodnutie, platí ustanovenie § 150 primerane.

§ 274

O sťažnosti pre porušenie zákona rozhoduje Najvyšší súd na verejnom zasadnutí za účasti generálneho prokurátora.

§ 275

(1) Ak bol zákon porušený v neprospech obvineného, neprekáža jeho smrť uskutočniť konanie na podklade sťažnosti pre porušenie zákona; trestné stíhanie nemožno tu zastaviť preto, že obvinený zomrel. Ak bol zákon porušený iba v neprospech obvineného, čas od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia do rozhodnutia o sťažnosti pre porušenie zákona sa do premlčacej doby nezapočítava.

(2) Ak nemožno upovedomenie o verejnom zasadnutí doručiť osobe, ktorá rozhodnutím o sťažnosti pre porušenie zákona môže byť priamo dotknutá, postačí o konaní verejného zasadnutia upovedomiť jej obhajcu, prípadne splnomocnenca. Ak nemá táto osoba obhajcu, prípadne splnomocnenca, treba jej ho na ten účel ustanoviť. Ustanovenie § 39 sa tu použije obdobne.

(3) Ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

(4) Generálny prokurátor alebo minister spravodlivosti môžu výkon rozhodnutia, proti ktorému podali sťažnosť pre porušenie zákona, odložiť alebo prerušiť až do rozhodnutia. Po podaní sťažnosti pre porušenie zákona môže tak urobiť aj najvyšší súd.

§ 276

Ak na rozhodnutie o sťažnosti pre porušenie zákona treba objasniť nejakú okolnosť, vykoná potrebné vyšetrovanie predseda senátu Najvyššieho súdu alebo na jeho žiadosť niektorý iný orgán činný v trestnom konaní, prípadne i policajný orgán. Pre také vyšetrovanie platia ustanovenia piatej hlavy. V obzvlášť naliehavých prípadoch možno na zaistenie dôkazného materiálu použiť na podklade uznesenia senátu i prostriedky uvedené v štvrtej hlave. Zaistiť osobu obvineného vydaním príkazu na zatknutie a vzatím do väzby možno však len vtedy, keď to navrhne generálny prokurátor alebo minister spravodlivosti v sťažnosti pre porušenie zákona podanej v neprospech obvineného a ak to považuje Najvyšší súd za nevyhnutné so zreteľom na závažnosť trestného činu a naliehavosť väzobných dôvodov.

**OSEMNÁSTA HLAVA
OBNOVA KONANIA****§ 277****Všeobecné ustanovenie**

Ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom alebo právoplatným uznesením o zastavení trestného stíhania, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova trestného konania. Pred povolením obnovy možno na zaistenie dôkazného materiálu a na zaistenie osoby obvineného vykonávať vyšetrovacie a vyhľadávacie úkony len v medziach ustanovení tejto hlavy.

Podmienky obnovy**§ 278**

(1) Obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o priznanom nároku poškodeného na náhradu škody, alebo so zreteľom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k stupňu nebezpečnosti činu pre spoločnosť alebo k pomerom páchatela alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

(2) Obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením súdu o zastavení trestného stíhania, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k záveru, že dôvody na zastavenie tu neboli a že je na mieste v konaní o obžalobe pokračovať.

(3) Obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením prokurátora, vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu o zastavení trestného stíhania, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy orgánu, o rozhodnutie ktorého ide, skôr nežnáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k záveru, že dôvody na zastavenie tu neboli a že je na mieste podať proti obvinenému obžalobu.

(4) Obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že vyhľadávací orgán, vyšetrovateľ, prokurátor alebo sudca v pôvodnom konaní porušil svoje povinnosti konaním zakladajúcim trestný čin.

§ 279

Obnova v neprospech obvineného je vylúčená, ak

- a) trestnosť činu zanikla,
- b) na čin sa vzťahuje rozhodnutie prezidenta republiky, ktorým nariadil, aby sa v trestnom stíhaní nepokračovalo, alebo
- c) obvinený zomrel.

§ 280

Osoby oprávnené na návrh na povolenie obnovy

(1) Obnovu možno povoliť len na návrh oprávnenej osoby.

(2) V neprospech obvineného môže návrh na povolenie obnovy podať len prokurátor.

(3) V prospech obvineného môžu návrh na povolenie obnovy podať okrem obvineného aj osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie. Ak by tak mohli urobiť i proti vôli obvineného, môžu proti jeho vôli podať i návrh na povolenie obnovy. Taký návrh môžu urobiť i po smrti obvineného.

(4) Ak sa dozvie súd alebo iný štátny orgán o okolnosti, ktorá by mohla odôvodniť návrh na povolenie obnovy, je povinný oznámiť ju prokurátorovi. Ak ide o okolnosť, ktorá by mohla odôvodniť návrh na povolenie obnovy v prospech obvineného, je prokurátor povinný upovedomiť o nej bez odkladu obvineného, alebo ak to nie je možné, inú osobu oprávnenú na podanie návrhu, pokiaľ taký návrh nepodá sám.

§ 281

Príslušnosť súdu na rozhodnutie o obnove

(1) O návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením prokurátora, vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu o zastavení trestného stíhania, rozhoduje súd, ktorý by bol príslušný rozhodovať o obžalobe.

(2) O návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, a konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením súdu o zastavení trestného stíhania, rozhoduje súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

(3) Aj keď vo veci v prvom stupni rozhodoval okresný súd, rozhodne o návrhu na povolenie obnovy krajský súd, ak to navrhne prokurátor s odôvodnením, že so zreteľom na nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré vyšli najavo, ide o trestný čin patriaci do príslušnosti krajského súdu.

Konanie o návrhu na povolenie obnovy

§ 282

(1) Ak pre rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy na preverenie jeho dôvodnosti treba niektorú okolnosť vopred objasniť, vykoná potrebné vyšetrovanie predseda senátu alebo na jeho žiadosť niektorý iný orgán činný v trestnom konaní, prípadne i policajný orgán. Pre takéto vyšetrovanie platia ustanovenia piatej hlavy.

(2) V prípadoch obzvlášť naliehavých možno na zaistenie dôkazného materiálu na podklade uznesenia senátu použiť i prostriedky uvedené v štvrtej hlave. Zaistiť osobu obvineného vydaním príkazu na zatknutie a vzatím do väzby možno však pred povolením obnovy len vtedy, keď to navrhne prokurátor podávajúc návrh na obnovu v neprospech obvineného a ak to považuje súd za nevyhnutné so zreteľom na povahu nových skutočností a dôkazov, ktoré vyšli najavo, na závažnosť trestného činu a na naliehavosť väzobných dôvodov.

(3) Ak bol podaný návrh na povolenie obnovy konania v prospech obvineného, môže súd vzhľadom na povahu skutočností z dôkazov, ktoré novo vyšli najavo, odložiť alebo prerušiť výkon trestu právoplatne uloženého v pôvodnom konaní.

§ 283

Súd návrh na povolenie obnovy zamietne,

- a) ak bol podaný osobou neoprávnenou,
- b) ak smeruje len proti rozhodnutiu alebo výroku, ohľadne ktorého obnova nie je prípustná,
- c) ak je obnova vylúčená podľa § 279, alebo
- d) ak nezistí dôvody obnovy podľa § 278.

§ 284

(1) Ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy, zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný. Ak zruší, čo i len sčasti, výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší tiež ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahove nadväzujúce, pokiaľ so zreteľom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

(2) Ak súd povolí obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením súdu o zastavení trestného stíhania, alebo ak povolí v otázke viny obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, môže súčasne so zrušením rozhodnutia vec vrátiť prokurátorovi na došetrenie, ak to považuje za potrebné pre objasnenie veci. Krajský súd, ktorý podľa § 281 ods. 3 povolil obnovu konania, v ktorom v prvom stupni rozhodoval okresný súd, vráti vec vždy prokurátorovi. Ustanovenie § 191 platí i tu.

(3) Ak súd povolí obnovu iba vo výroku o priznanom nároku poškodeného na náhradu škody, odkáže poškodeného pri zrušení tohto výroku na konanie o občianskoprávných veciach, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

§ 285

Ak súd povolí obnovu v prospech obvineného z dôvodov, ktoré sú na prospech aj niektorému spoluobvinenému alebo zúčastnenej osobe, povolí súčasne obnovu aj v ich prospech.

§ 286

(1) O návrhu na povolenie obnovy rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

(2) Zamietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 283 písm. a) až c) môže i na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 283 písm. d) môže návrh zamietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, keď návrh opretý o tie isté skutočnosti a dôkazy bol už skôr právoplatne zamietnutý a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

(3) Proti rozhodnutiu o návrhu na povolenie obnovy je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Konanie po povolení obnovy**§ 287**

Ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu v pôvodnom rozsudku, rozhodne súd po právoplatnosti uznesenia, ktorým spolu s povolením obnovy zrušil výrok o tomto treste, bez odkladu o väzbe.

§ 288

(1) Ak bola právoplatne povolená obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením prokurátora, vyšetrovateľa a vyhľadávacieho orgánu o zastavení trestného stíhania, pokračuje sa v prípravnom konaní.

(2) V ostatných prípadoch pokračuje súd po právoplatnom povolení obnovy v konaní na podklade pôvodnej obžaloby, ak sa nevyslovilo, že sa vec vracia prokurátorovi na došetrenie (§ 284 ods. 2).

(3) Ak bola povolená obnova, len pokiaľ ide o niektorý z trestných činov, za ktoré bol právoplatne uložený úhrnný alebo súhrnný trest, a súd vrátil vec prokurátorovi na došetrenie, určí po právoplatnosti uznesenia povoľujúceho obnovu na verejnom zasadnutí rozsudkom primeraný trest pre ostávajúce trestné činy.

§ 289

Ak bola povolená obnova len v prospech obvineného,

- a) čas od právoplatnosti pôvodného rozsudku do právoplatnosti uznesenia povoľujúceho obnovu sa do premlčacej doby nezapočítava,
- b) nesmie mu byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než aký mu bol uložený v pôvodnom rozsudku,
- c) neprekáža jeho smrť vykonaniu ďalšieho konania a trestné stíhanie nemožno zastaviť preto, že obvinený zomrel.

**DEVÄTNÁSTA HLAVA
OSOBITNÉ SPÔSOBY KONANIA****§ 290****Všeobecné ustanovenie**

Ak táto hlava neobsahuje osobitné ustanovenie, použijú sa aj na konanie podľa tejto hlavy všeobecné predpisy.

**Prvý oddiel
Konanie proti mladistvým****§ 291****Obhajoba mladistvého**

Mladistvý musí mať od vznesenia obvinenia obhajcu.

§ 292**Zistenie pomerov mladistvého**

V konaní proti mladistvému treba čo najdôkladnejšie zistiť tiež stupeň rozumového a mravného vývoja mladistvého, jeho povahu, pomery a prostredie, v ktorom žil a bol vychovaný, jeho správanie pred spáchaním trestného činu a po ňom a iné okolnosti dôležité pre voľbu prostriedkov vhodných na jeho nápravu, najmä na posúdenie, či má byť nariadená ochranná výchova mladistvého. Zistenie pomerov mladistvého sa spravidla uloží orgánu poverenému starostlivosťou o mládež.

§ 293**Väzba mladistvého**

Aj keď jestvujú väzobné dôvody podľa § 67, smie byť mladistvý vzatý do väzby iba vtedy, keď nemožno účel väzby dosiahnuť ináč.

Konanie pred súdom**§ 294**

Predseda senátu dá odpis obžaloby doručiť (§ 196 ods. 1) aj orgánu poverenému starostlivosťou o mládež.

§ 295

Ak to vyžaduje prospech mladistvého, môže príslušný súd postúpiť vec súdu, v ktorého obvode mladistvý býva, alebo súdu, na ktorom z iných dôvodov je vykonanie trestného konania so zreteľom na záujmy mladistvého najúčelnejšie.

§ 296

Spoločné konanie proti mladistvému a osobe staršej než osemnásť rokov možno vykonať len výnimočne, ak je to potrebné pre všestranné a objektívne objasnenie veci alebo ak sú pre to iné dôležité dôvody. Pokiaľ ide o mladistvého, použijú sa i v spoločnom konaní ustanovenia tohto oddielu.

§ 297

(1) Hlavné pojednávanie nemožno konať v neprítomnosti mladistvého.

(2) O hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí treba upovedomiť aj orgán poverený starostlivosťou o mládež. Prokurátor musí byť i na verejnom zasadnutí vždy prítomný.

(3) Na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí proti mladistvému

- a) súd vylúči verejnosť aj vtedy, ak je to na prospech mladistvého,
- b) predseda senátu môže mladistvému prikázať, aby sa pri niektorej časti hlavného pojednávania alebo verejného zasadnutia vzdialil z pojednávacej siene, ak je obava, že by táto časť konania mohla nepriaznivo pôsobiť na jeho mravný vývoj; po návrate mladistvého do pojednávacej siene mu oznámi podstatný obsah pojednávania konaného za jeho neprítomnosti, aby sa mohol k nemu vyjadriť,
- c) zástupca orgánu povereného starostlivosťou o mládež má právo robiť návrhy a dávať vyslúchaným otázky; slovo na záverečnú reč mu patrí po mladistvom.

§ 298**Oznamovanie rozhodnutí**

(1) Odpis rozsudku sa doručí vždy aj orgánu poverenému starostlivosťou o mládež.

(2) Ak nebol zástupca orgánu povereného starostlivosťou o mládež prítomný pri vyhlasovaní uznesenia, proti ktorému je prípustná sťažnosť alebo ktorým bolo trestné stíhanie zastavené alebo prerušené alebo vec postúpená, doručí sa orgánu poverenému starostlivosťou o mládež odpis tohto uznesenia.

§ 299**Osoby oprávnené podať opravné prostriedky**

(1) Opravné prostriedky v prospech mladistvého môže podať, a to i proti jeho vôli, aj orgán poverený starostlivosťou o mládež; lehota na podanie opravného prostriedku mu plyní samostatne.

(2) Sťažnosť v prospech mladistvého môžu podať aj jeho príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenec, osvojiteľ, manžel a druh; lehota na podanie sťažnosti sa im končí tým istým dňom ako mladistvému.

§ 300**Uloženie ochranej výchovy**

(1) Ak nejde o prípad, v ktorom si súd rozhodnutie o ochranej výchove vyhradil podľa § 230 ods. 2, môže ju uložiť na verejnom zasadnutí, len ak to navrhne prokurátor.

(2) Proti rozhodnutiu o ochranej výchove je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 301**Spoločné ustanovenia**

(1) V konaní proti mladistvému treba dbať na to, aby sa ako vyšetrovanie, tak i rozhodovanie zverovalo osobám, ktorých životné skúsenosti a znalosť otázok súvisiacich s výchovou mládeže zaručujú splnenie výchovného účelu konania. Orgány činné v trestnom konaní postupujú v najužšej spolupráci so zariadeniami, ktorým je zverená starostlivosť o mládež, prípadne so zariadeniami psychiatrickej starostlivosti. K vyšetreniu duševného stavu mladistvého sa príberie spravidla znalec z odboru detskej alebo dorastovej psychiatrie.

(2) Ustanovenia tohto oddielu sa nepoužijú

- a) v konaní o trestných činoch, ktoré obvinený spáchal jednak pred dovŕšením osemnásteho roku, jednak po jeho dovŕšení, ak zákon na čin spáchaný po dovŕšení osemnásteho roku ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší, alebo
- b) ak dôjde k vzneseniu obvinenia až po dovŕšení devätnásteho roku obvineného.

(3) Ustanovenia tohto oddielu o účasti orgánu povereného starostlivosťou o mládež sa nepoužijú

- a) v odbore vojenského súdnictva,
- b) vo vykonávacom konaní, ak sa úkon vykonáva po dovŕšení devätnásteho roku mladistvého.

Druhý oddiel
Konanie proti ušlému

§ 302

(1) Konanie podľa ustanovení tohto oddielu možno vykonať proti tomu, kto sa vyhýba trestnému konaniu pobytom v cudzine alebo tým, že sa skrýva.

(2) Proti osobe mladistvej toto konanie nemožno použiť.

§ 304

Obvinený musí mať v tomto konaní vždy obhajcu. Ten má rovnaké práva ako obvinený.

§ 305

Konanie pred súdom sa vykonáva podľa ustanovení tohoto oddielu len na návrh prokurátora. Návrh môže sa podať už v obžalobe.

§ 306

(1) Všetky písomnosti určené pre obvineného sa doručujú iba obhajcovi.

(2) Predvolanie na hlavné pojednávanie a na verejné zasadnutie sa tiež vhodným spôsobom uverejní. Hlavné pojednávanie, prípadne verejné zasadnutie sa potom vykoná i v neprítomnosti obvineného, a to bez ohľadu na to, či sa obvinený o ňom dozvedel.

Štvrtý oddiel
Konanie pred samosudcom

§ 314a

(1) Samosudca vykonáva konanie o trestných činoch, na ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje dva roky.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa však nepoužije, ak ide o konanie o trestnom čine proti mladistvému, proti ušlému, proti osobe, ktorá je pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, alebo ak sú vzhľadom na telesné alebo duševné chyby obvineného pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať, alebo ak má byť uložený súhrnný trest a skorší trest bol uložený v konaní pred senátom.

§ 314b

(1) Samosudca má rovnaké práva a povinnosti ako senát a jeho predseda.

(2) Neverejné zasadanie samosudca nevykonáva.

§ 314c

(1) Samosudca obžalobu predbežne neprejednáva, preskúma ju však z hľadísk uvedených v § 181 ods. 1 a § 186. Podľa výsledkov preskúmania obžaloby samosudca

a) urobí niektoré z rozhodnutí uvedených v § 188 ods. 1 písm. a) až d),

b) môže zastaviť trestné stíhanie, ak sú tu okolnosti uvedené v § 172 ods. 2 alebo

c) vráti vec prokurátorovi na došetrenie, ak vyhladávaním neboli objasnené základné skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o vine.

(2) Ustanovenia § 189 až 191 sa použijú aj na konanie pred samosudcom.

(3) Ak je obvinený vo väzbe, rozhodne samosudca po preskúmaní obžaloby vždy tiež o ďalšom trvaní väzby, pokiaľ nenariadi hlavné pojednávanie.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 môže prokurátor podať sťažnosť, ktorá má, ak nejde o prerušenie trestného stíhania, odkladný účinok.

§ 314d

(1) Ak samosudca neurobí žiadne z rozhodnutí uvedených v § 314c ods. 1, nariadi hlavné pojednávanie.

(2) Ak sa po vyhlásení rozsudku prokurátor aj obvinený vzdali odvolania, môže samosudca vyhotoviť zjednodušený písomný rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie; ak však uloží nepodmienečný trest odňatia slobody, vyhotoví vždy rozsudok s odôvodnením.

DVADSIATA HLAVA VYKONÁVACIE KONANIE

§ 315

Príslušnosť vo vykonávacom konaní

(1) Rozhodnutie vykonáva, prípadne jeho výkon zariaďuje ten orgán, ktorý rozhodnutie urobil; v konaní pred súdom rozhodnutie senátu vykonáva alebo jeho výkon zariaďuje predseda senátu.

(2) Rozhodnutia súvisiace s výkonom trestov a ochranných opatrení robí, ak nie je ďalej ustanovené niečo iné, súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

(3) Opatrenia potrebné na výkon trestov a ochranných opatrení a na vymáhanie trov trestného konania, najmä upovedomovanie iných orgánov a osôb, ktorým patrí spolupôsobenie pri výkone uvedených rozhodnutí, robí, ak nie je ďalej ustanovené niečo iné, predseda senátu súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Druhý oddiel

Výkon trestu odňatia slobody

§ 320

Všeobecné ustanovenia

(1) Spôsob výkonu trestu odňatia slobody upravuje zákon o výkone trestu odňatia slobody.

(2) U osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody, robí rozhodnutie súvisiace s výkonom tohto trestu súd, v obvode ktorého sa trest odňatia slobody vykonáva.

(3) Ak je pri trestoch odňatia slobody postupne uložených (§ 36 ods. 2 Tr. zák.) ustanovený rôzny spôsob výkonu trestu (§ 39a a § 81 Tr. zák.), určí spoločný spôsob výkonu postupne uložených trestov súd, v obvode ktorého sa trest odňatia slobody vykonáva.

§ 321**Nariadenie výkonu trestu**

(1) Len čo sa rozhodnutie, podľa ktorého sa má vykonať nepodmienečný trest odňatia slobody, stalo vykonateľným, predseda senátu príslušnému nápravnému zariadeniu pošle nariadenie výkonu trestu a vyzve odsúdeného, ak je na slobode, aby trest nastúpil. Ak sa stal výrok o uložení trestu odňatia slobody vykonateľným rozhodnutím odvolacieho súdu, môže výkon tohoto trestu nariadiť u obvineného, ktorý je vo väzbe, predseda senátu odvolacieho súdu hneď pri vyhlásení rozhodnutia.

(2) Ak niet obavy, že odsúdený, ktorý je na slobode, ujde, môže mu predseda senátu na nastúpenie trestu poskytnúť primeranú lehotu, aby si mohol obstarat svoje záležitosti. Táto lehota nesmie byť dlhšia než jeden mesiac odo dňa, kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie uvedené v odseku 1.

(3) Ak nenastúpi odsúdený trest v lehote, ktorá mu bola poskytnutá, alebo ak je obava, že ujde, nariadi predseda senátu, aby bol do trestu dodaný. Ak je neznáme miesto pobytu odsúdeného, použije sa na príkaz na jeho dodanie do trestu primerane ustanovenie § 69 ods. 3.

Odklad výkonu trestu**§ 322**

(1) Predseda senátu odloží na potrebný čas výkon trestu odňatia slobody, ak by výkon trestu ohrozil život alebo zdravie odsúdeného.

(2) Výkon trestu odňatia slobody na tehotnej žene a na matke novonarodeného dieťaťa predseda senátu odloží na dobu jedného roka po pôrode.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 1 a 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 323

(1) Výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho jeden rok môže predseda senátu z dôležitých dôvodov odložiť, a to na čas najviac troch mesiacov odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie uvedené v § 321 ods. 1.

(2) Ďalší odklad výkonu takého trestu alebo jeho odklad na dlhší čas než na tri mesiace môže povoliť predseda senátu, a to len výnimočne z obzvlášť dôležitých dôvodov, najmä ak by mohol výkon trestu mať pre odsúdeného alebo pre jeho rodinu mimoriadne ťažké následky. Odklad možno však povoliť najviac na čas šesť mesiacov odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie uvedené v § 321 ods. 1.

(3) Ak je obava, že odsúdený ujde, alebo ak zneužíva povolený odklad, predseda senátu odklad odvolá.

(4) Proti rozhodnutiu, ktorým bol povolený odklad výkonu trestu podľa odseku 2, môže prokurátor podať sťažnosť.

§ 324**Rozhodovanie o zmene spôsobu výkonu trestu**

(1) O zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje na verejnom zasadaní na návrh prokurátora alebo riaditeľa nápravno-výchovného ústavu, na žiadosť odsúdeného alebo i bez takého podnetu okresný súd, v obvode ktorého sa trest odňatia slobody vykonáva.

(2) Pred rozhodnutím o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody musí sa odsúdený vyslúchnuť.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Prerušenie výkonu trestu**§ 325**

(1) Ak je odsúdený, na ktorom sa vykonáva trest odňatia slobody, postihnutý ťažkou chorobou, môže predseda senátu výkon trestu na potrebný čas prerušiť; predseda senátu vždy preruší výkon trestu na tehotnej žene alebo matke dieťaťa mladšieho ako jeden rok.

(2) Ak je obava, že odsúdený ujde, alebo ak zneužíva povolené prerušenie, predseda senátu prerušenie výkonu trestu odvolá.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť.

§ 327**Upustenie od výkonu trestu**

(1) Minister spravodlivosti môže upustiť od výkonu trestu odňatia slobody alebo jeho zvyšku, ak odsúdený bol alebo má byť vydaný do cudziny alebo vyhostený. Ak nedôjde k vydaniu do cudziny alebo k vyhosteniu alebo ak sa vráti vydaný alebo vyhostený, rozhodne súd, že sa trest odňatia slobody alebo jeho zvyšok vykoná.

(2) Súd môže upustiť od výkonu trestu odňatia slobody alebo jeho zvyšku aj vtedy, ak zistí, že odsúdený ochorel nevyliciteľnou životu nebezpečnou chorobou alebo nevyliciteľnou duševnou chorobou.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odseku 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 328**Odklad a prerušenie výkonu trestu a upustenie od jeho výkonu u vojakov**

(1) Predseda senátu odloží alebo preruší výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho šesť mesiacov, ak je odsúdený povolovaný na výkon základnej vojenskej služby.

(2) Ak odsúdený vo výkone tejto služby nespáchal nijaký trestný čin a konal riadne vojenskú službu, upustí súd od výkonu trestu alebo jeho zvyšku; ináč rozhodne, že sa trest alebo jeho zvyšok vykoná. Ak sa upustilo od výkonu trestu alebo jeho zvyšku, pokladá sa trest za vykonaný dňom, keď bol jeho výkon odložený alebo prerušený.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odseku 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Podmienečné odsúdenie

§ 329

(1) Len čo nadobudol právoplatnosť rozsudok ukladajúci trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienečne odložený so zreteľom na to, že sa záujmové združenie občanov zaručilo za nápravu odsúdeného, zašle predseda senátu odpis rozsudku záujmovému združeniu, ktoré záruku prevzalo, a požiada ho o výchovné spolupôsobenie. Požiada ho zároveň, aby v prípade, že by záruka neplnila svoje poslanie a záujmové združenie pre spôsob života odsúdeného, porušovanie obmedzení a podmienok ustanovených súdom alebo z iných príčin záruku odvolalo, oznámilo toto svoje rozhodnutie súdu.

(2) Záujmové združenie občanov činné na pracovisku odsúdeného alebo v jeho bydlisku môže predseda senátu požiadať o výchovné spolupôsobenie, aj keď podmienečný odklad výkonu trestu bol povolený bez jeho záruky.

(3) Súd sleduje správanie podmienečne odsúdeného v skúšobnej dobe, pričom sa opiera o pomoc záujmových združení občanov.

§ 330

(1) O tom, či sa podmienečne odsúdený osvedčil, alebo či sa nariadi výkon podmienečne odloženého trestu, rozhodne súd na verejnom zasadnutí. Na verejnom zasadnutí rozhodne súd i o tom, či sa v dôsledku odvolania záruky záujmovým združením občanov nariadi výkon podmienečne odloženého trestu alebo či sa podmienečné odsúdenie ponechá v platnosti, ako aj o ponechaní podmienečného odsúdenia v platnosti a o predĺžení skúšobnej doby u mladistvého v prípade § 82 ods. 2 tr. zák.

(2) Pri rozhodovaní o osvedčení sa podmienečne odsúdeného súd sa opiera aj o vyjadrenie záujmového združenia občanov.

(3) Proti rozhodnutiam podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(4) Rozhodnutie, že sa podmienečne odsúdený osvedčil, môže so súhlasom prokurátora urobiť aj predseda senátu.

Podmienečné prepustenie

§ 331

(1) O podmienečnom prepustení z trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora alebo riaditeľa nápravného zariadenia, v ktorom sa vykonáva trest, na žiadosť odsúdeného alebo i bez takej žiadosti, a to na verejnom zasadnutí. Ak bola žiadosť odsúdeného o podmienečné prepustenie zamietnutá, môže ju odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietavého rozhodnutia, okrem prípadu, že by žiadosť bola zamietnutá len preto, že doteraz neuplynula lehota ustanovená v zákone pre podmienečné prepustenie.

(2) Podmienečné prepustenie môže navrhnúť aj záujmové združenie občanov uvedené v § 4 ods. 1, ak ponúkne prevzatie záruky za dovŕšenie nápravy odsúdeného. Pred podaním návrhu môže požiadať riaditeľa nápravného zariadenia, v ktorom sa vykonáva trest, aby mu oznámil stav prevýchovy odsúdeného.

(3) Na dožiadanie záujmového združenia občanov o spolupôsobenie pri výchove podmienečne prepusteného sa použije primerane ustanovenie § 329.

§ 332

(1) O tom, či sa podmiennečne prepustený osvedčil alebo či sa zvyšok trestu vykoná, ako aj o tom, či sa vykoná zvyšok trestu alebo ponechá v platnosti podmiennečné prepustenie pri odvolaní záruky záujmovým združením občanov, rozhoduje súd na verejnom zasadnutí. Rozhodnutie, že sa podmiennečne prepustený osvedčil, môže so súhlasom prokurátora urobiť aj predseda senátu.

(2) Pri rozhodovaní o osvedčení sa podmiennečne prepusteného súd sa opiera aj o vyjadrenie záujmového združenia občanov.

§ 333

(1) Rozhodnutie podľa § 331 robí okresný súd, v obvode ktorého sa trest odňatia slobody vykonáva, rozhodnutie podľa § 332 súd, ktorý odsúdeného z trestu podmiennečne prepustil.

(2) Pred rozhodnutím o podmiennečnom prepustení alebo o výkone zvyšku trestu musí byť odsúdený vypočutý.

(3) Proti rozhodnutiam podľa § 331 a 332 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 334**Započítanie väzby a trestu**

(1) O započítaní väzby a trestu rozhodne predseda senátu uznesením, a to spravidla súčasne s nariadením výkonu trestu. Väzba sa započítava podľa stavu ku dňu nariadenia výkonu trestu, a to od času, kedy osobná sloboda obvineného bola obmedzená.

(2) Proti uzneseniu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť.

(3) O návrhu prokurátora, aby sa do výkonu trestu odňatia slobody nezapočítal čas, po ktorý sa odsúdenému prerušil výkon trestu odňatia slobody za účelom liečebnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení mimo nápravno-výchovného ústavu, ak sa tak stalo preto, že si odsúdený spôsobil ujmu na zdraví úmyselne, rozhoduje súd na verejnom zasadnutí. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Štvrtý oddiel**Výkon niektorých ďalších trestov****Výkon peňažného trestu****§ 341**

Len čo sa stal rozsudok vykonateľným, podľa ktorého je odsúdený povinný zaplatiť peňažný trest, vyzve predseda senátu odsúdeného, aby ho zaplatil do pätnásť dní, a upozorní ho, že ináč sa bude zaplatenie vymáhať.

§ 342

(1) Na žiadosť odsúdeného môže predseda senátu z dôležitých dôvodov

- a) odložiť výkon peňažného trestu, a to na čas najviac troch mesiacov odo dňa, keď rozsudok nadobudol právoplatnosť, alebo
- b) povoliť splácať peňažný trest po čiastkach tak, aby bol celý zaplatený najneskoršie do roka odo dňa, keď rozsudok nadobudol právoplatnosť.

(2) Ak zaniknú dôvody, pre ktoré bol výkon peňažného trestu odložený, alebo ak nedodržuje odsúdený bez závažného dôvodu splátky, môže predseda senátu povolenie odkladu alebo splátok odvolať.

§ 343

(1) Predseda senátu nariadi, aby peňažný trest bol vymáhaný, ak ho odsúdený nezaplatí

- a) do pätnásť dní po tom, čo bol na zaplatenie vyzvaný,
- b) do pätnásť dní po tom, čo mu bolo oznámené rozhodnutie, ktorým povolený odklad alebo povolené splácanie bolo odvolané, alebo
- c) po uplynutí času, na ktorý bol výkon trestu odložený.

(2) Peňažný trest smie byť vymáhaný, len pokiaľ tým nebude zmarené uspokojenie priznaného nároku poškodeného na náhradu škody. Ak neprikróčí poškodený k vymáhaniu svojho nároku do troch mesiacov odo dňa, v ktorom nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým bol peňažný trest uložený, môže sa peňažný trest vymáhať bez ohľadu na nárok poškodeného.

§ 344

(1) Súd upustí od výkonu peňažného trestu, alebo jeho zvyšku, ak sa odsúdený v dôsledku okolností od jeho vôle nezávislých stal dlhodobo neschopným peňažný trest zaplatiť alebo by výkonom trestu bola vážne ohrozená výživa alebo výchova osoby, o ktorej výživu alebo výchovu je odsúdený podľa zákona povinný sa starať.

(2) Ak peňažný trest nebol zaplatený, ak neprichádza do úvahy postup podľa odseku 1 alebo § 342 ods. 1 a vymáhanie by nevedlo k výsledku, nariadi súd výkon náhradného trestu odňatia slobody alebo jeho pomernej časti; pritom rozhodne o spôsobe výkonu náhradného trestu.

(3) Odsúdený môže kedykoľvek odvrátiť výkon náhradného trestu alebo jeho pomernej časti tým, že peňažný trest alebo jeho pomernú časť zaplatí. O tom, akú časť náhradného trestu treba vykonať, rozhodne predseda senátu.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 1 až 3 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Výkon trestu prepadnutia majetku

§ 345

Ak sa stal rozsudok, ktorým bol uložený trest prepadnutia celého majetku alebo jeho časti, vykonateľným, pošle predseda senátu orgánu, ktorý podľa osobitných predpisov vykonáva trest prepadnutia majetku odpis rozsudku bez odôvodnenia na vykonanie tohoto trestu.

§ 346

(1) Ak vzniknú pri výkone trestu prepadnutia majetku pochybnosti, či sa tento trest na určité prostriedky alebo veci vzťahuje so zreteľom na to, že sú nevyhnutne potrebné na uspokojenie životných potrieb odsúdeného alebo osôb, o ktorých výživu alebo výchovu je odsúdený podľa zákona povinný sa starať, rozhodne o tom predseda senátu na návrh príslušného orgánu, ktorý vykonáva trest prepadnutia majetku, alebo na žiadosť odsúdeného alebo osoby, o ktorej výživu alebo výchovu ide. Takú žiadosť možno podať len do troch mesiacov odo dňa, keď rozsudok nadobudol právoplatnosť, a ak ide o prostriedky alebo veci, ktoré boli vykonávaním trestu prepadnutia majetku postihnuté až neskôršie, do jedného mesiaca od času, keď sa tak stalo.

(2) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(3) Odpis právoplatného uznesenia uvedeného v odseku 1 zašle predseda senátu orgánu, ktorý podľa osobitných predpisov vykonáva trest prepadnutia majetku.

(4) Vlastnícke právo tretej osoby k prostriedkom a veciam postihnutým pri vykonávaní trestu prepadnutia majetku nemožno uplatniť podľa odseku 1, ale iba podľa občianskoprávných predpisov.

Zaistenie výkonu trestu prepadnutia majetku

§ 347

(1) Ak je obvinený stíhaný pre trestný čin, za ktorý so zreteľom na povahu a závažnosť činu a na pomery obvineného treba očakávať uloženie trestu prepadnutia majetku, a je obava, že výkon tohoto trestu bude zmarený alebo sťažený, môže súd a v prípravnom konaní prokurátor majetok obvineného zaistiť. Súd zaistí majetok obvineného vždy, ak uložil trest prepadnutia majetku rozsudkom, ktorý doteraz nenadobudol právoplatnosť.

(2) Proti rozhodnutiu o zaistení je prípustná sťažnosť.

§ 348

(1) Zaistenie postihuje celý majetok obvineného, prírastok a výťažky, ktoré zo zaisteného majetku plynú, ako aj majetok, ktorý obvinený nadobudne po zaistení. Nevzťahuje sa však na prostriedky a veci, na ktoré sa podľa zákona nevzťahuje prepadnutie majetku.

(2) Predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor rozhodne na návrh príslušného orgánu, ktorý podľa osobitných predpisov vykonáva rozhodnutie o zaistení, alebo na žiadosť obvineného alebo osoby, o ktorej výživu alebo výchovu je obvinený podľa zákona povinný sa starať, či sa na určité prostriedky alebo veci zaistenie majetku nevzťahuje preto, že sú nevyhnutne potrebné na uspokojenie životných potrieb obvineného alebo uvedenej osoby. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť.

(3) Pokiaľ trvá zaistenie, sú neúčinné všetky právne úkony obvineného, ktoré sa týkajú zaisteného majetku, okrem úkonov smerujúcich na odvrátenie bezprostredne hroziacej škody.

(4) Kto má vo svojej moci veci, ktoré patria do zaisteného majetku, je povinný, len čo sa o zaistení dozvie, oznámiť to prokurátorovi alebo súdu, ktorý majetok zaistil; ináč zodpovedá za škodu spôsobenú opomenutím oznámenia.

(5) Vlastnícke právo tretej osoby k zaisteným prostriedkom a veciam nemožno uplatniť podľa odseku 2, ale iba podľa občianskoprávných predpisov.

§ 349

Predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor zruší zaistenie, ak zanikne dôvod, pre ktorý bol majetok zaistený.

§ 350

Výkon trestu zákazu činnosti

(1) Predseda senátu rozhodne hneď po právoplatnosti rozsudku, ktorým bol odsúdenému uložený trest zákazu činnosti, o započítaní doby, po ktorú bolo odsúdenému pred právoplatnosťou rozsudku oprávnenie na činnosť, ktorá je predmetom zákazu, v súvislosti s trestným činom odňaté

podľa osobitných predpisov, alebo na základe opatrenia štátneho orgánu nesmel už túto činnosť vykonávať, do doby výkonu uloženého trestu zákazu činnosti. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť.

(2) Na konanie o podmienenečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, ako aj na konanie o nariadení výkonu zvyšku tohto trestu sa použijú primerane ustanovenia § 331 až 333. Všetky rozhodnutia však robí súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni (§ 315 ods. 2).

§ 350a

Výkon trestu zákazu pobytu

(1) O uložení zákazu pobytu upovedomí predseda senátu obecný úrad a policajný orgán, na ktorých obvod sa zákaz vzťahuje, ako aj obecný úrad a policajný orgán, v ktorých obvodoch má odsúdený trvalé bydlisko.

(2) Ak odsúdený pracuje v obvodoch, na ktoré sa vzťahuje zákaz pobytu, upovedomí predseda senátu aj organizáciu, v ktorej je obvinený v pracovnom pomere.

(3) Z dôležitých dôvodov môže policajný orgán v mieste jeho bydliska alebo pobytu povoliť odsúdenému návštevu miesta alebo obvodu, na ktorý sa vzťahuje zákaz pobytu.

(4) Po dobu, po ktorú odsúdený vykonáva činnú vojenskú službu, sa trest zákazu pobytu nevykonáva. Ak odsúdený nespáchal vo výkone tejto služby žiadny trestný čin a riadne vykonával vojenskú službu, súd od výkonu trestu zákazu pobytu alebo jeho zvyšku upustí. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(5) Na konanie o podmienenečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu pobytu, ako aj na konanie o nariadení výkonu zvyšku tohto trestu sa obdobne použijú ustanovenia § 331 až 333.

(6) Rozhodnutie o uložení primeraných obmedzení osobe, ktorej sa trest zákazu pobytu uložil popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, robí na verejnom zasadnutí súd, v obvodoch ktorého sa trest odňatia slobody naposledy vykonával. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Piaty oddiel

Výkon ochranného liečenia a ochrannej výchovy

§ 351

Nariadenie výkonu ochranného liečenia

(1) Výkon ochranného liečenia nariadi predseda senátu liečebnému ústavu, v ktorom sa má ochranné liečenie vykonať. Ak však ochranné liečenie bolo uložené popri nepodmienečnom treste odňatia slobody a v nápravnových ústavách sú pre výkon takého liečenia dané podmienky, môže predseda senátu nariadiť, aby sa ochranné liečenie vykonávalo v priebehu výkonu trestu odňatia slobody.

(2) Ak je osoba, u ktorej bolo uložené ochranné liečenie, pri pobyte na slobode nebezpečná pre svoje okolie, zariadi predseda senátu neodkladne jej dodanie do liečebného ústavu; ináč môže jej poskytnúť primeranú lehotu na obstaranie jej záležitostí.

(3) Ak ide o príslušníka ozbrojených síl alebo ozbrojeného sboru v činnnej službe, požiada predseda senátu príslušného veliteľa alebo náčelníka, aby zariadil jeho dopravenie do liečebného ústavu.

(4) Predseda senátu požiada liečebný ústav, aby oznámil súdu, ktorý ochranné liečenie uložil, kedy sa začalo s výkonom ochranného liečenia. Súčasne požiada ústav, aby okresnému súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenie vykonáva, podal bez odkladu zprávu, ak zaniknú dôvody pre ďalšie trvanie ochranného liečenia.

§ 351a

Zmena spôsobu výkonu ochranného liečenia

O zmene spôsobu výkonu ochranného liečenia rozhoduje na verejnom zasadnutí súd, v obvode ktorého je liečebné zariadenie, kde sa ochranné liečenie vykonáva; proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 352

Upustenie od výkonu ochranného liečenia

O upustení od výkonu ochranného liečenia pred jeho začatím rozhodne súd, ktorý ochranné liečenie uložil, a to na verejnom zasadnutí na návrh prokurátora alebo obvineného alebo i bez takého návrhu. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 353

Prepustenie z ochranného liečenia a jeho ukončenie

O prepustení z ochranného liečenia alebo o jeho ukončení rozhodne na návrh prokurátora, obvineného alebo liečebného ústavu, alebo aj bez takého návrhu na verejnom zasadnutí okresný súd, v obvode ktorého sa ochranné liečenie vykonáva. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 354

Nariadenie výkonu ochrannej výchovy

(1) Výkon ochrannej výchovy nariadi predseda senátu výchovnému zariadeniu, v ktorom sa má výkon začať.

(2) Ak mladistvý nie je vo väzbe a niet obavy, že ujde, môže mu predseda senátu poskytnúť pred nástupom primeranú lehotu na obstaranie jeho záležitosti.

§ 355

Upustenie od výkonu ochrannej výchovy

(1) O upustení od výkonu ochrannej výchovy pred jej začatím rozhodne súd, ktorý ochrannú výchovu uložil, a to na verejnom zasadnutí na návrh prokurátora, orgánu povereného starostlivosťou o mládež alebo mladistvého, alebo aj bez takého návrhu.

(2) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 356

Prepustenie z ochrannej výchovy

(1) O prepustení z ochrannej výchovy rozhoduje na verejnom zasadnutí okresný súd, v obvode ktorého sa ochranná výchova vykonáva, a to na návrh prokurátora, orgánu povereného starostlivosťou o mládež, mladistvého alebo výchovného zariadenia, alebo aj bez takého návrhu.

(2) Ak návrh podľa odseku 1 nebol podaný výchovným zariadením, pred rozhodnutím treba vypočuť zástupcu tohto zariadenia.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 356a

Podmienečné umiestnenie mimo výchovného ústavu.

(1) O podmienečnom umiestnení mladistvého mimo výchovného zariadenia rozhoduje na verejnom zasadaní na návrh prokurátora, orgánu povereného starostlivosťou o mládež alebo riaditeľa výchovného zariadenia, na žiadosť mladistvého alebo aj bez takého podnetu okresný súd, v obvode ktorého sa ochranná výchova vykonáva.

(2) Tento súd rovnako rozhoduje aj o zrušení podmienečného umiestnenia mladistvého mimo výchovného zariadenia.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 1 a 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 357

Predĺženie ochrannej výchovy

(1) O predĺžení ochrannej výchovy rozhoduje na verejnom zasadnutí okresný súd, v ktorého obvode sa ochranná výchova vykonáva, a to na návrh prokurátora, orgánu povereného starostlivosťou o mládež alebo výchovného zariadenia, alebo i bez takého návrhu.

(2) Ak návrh podľa odseku 1 nebol podaný výchovným zariadením, pred rozhodnutím treba vypočuť zástupcu tohto zariadenia.

(3) Predĺžiť ochrannú výchovu možno len vtedy, keď sa jej výkon už začal.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť.

§ 358

Dozor prokurátora

Prokurátor, v obvode ktorého sa vykonáva ochranné liečenie alebo ochranná výchova, dozerá na ich výkon. Správa miesta, v ktorom sa ochranné liečenie alebo ochranná výchova vykonávajú, je povinná vykonať príkazy prokurátora týkajúce sa zachovávania predpisov platných pre výkon ochranného liečenia alebo ochrannej výchovy.

Šiesty oddiel

Výkon niektorých iných rozhodnutí

§ 359

Upustenie od potrestania v dôsledku záruky

Ak súd prijal záruku záujmového združenia uvedeného v § 4 ods. 1 a v dôsledku toho upustil od potrestania, doručí záujmovému združeniu odpis rozsudku. Súčasne ho požiada, aby v zmysle záruky vzalo na seba starostlivosť o nápravu odsúdeného a dbalo na to, aby nahradil škodu, ktorú spôsobil trestným činom, ak sa tak nestalo už skôr.

§ 360

Výkon väzby

(1) Väzba sa vykonáva v ústavoch ministerstva spravodlivosti. Väzba, o ktorej v prípravnom konaní rozhodol sudca vojenského súdu, sa môže vykonávať po dobu najnevyhnutnejšej potreby aj

v útvare. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa môže predseda senátu a v prípravnom konaní sudca povoliť, aby sa väzba vykonávala za náležitého dohľadu v liečebnom ústave.

(2) Vo väzbe je obvinený podrobený len tým obmedzeniam, ktoré sú potrebné, aby väzba splnila svoj účel. Pritom v nevyhnutnom rozsahu možno obmedziť aj výkon združovacieho a zhromažďovacieho práva, ako aj výkon ďalších základných práv, pokiaľ by bol v rozpore s účelom väzby alebo základnými požiadavkami na zachovanie poriadku a disciplíny v miestach, kde sa väzba vykonáva.

(4) Prokurátor, v obvode ktorého sa vykonáva väzba, dozerá na jej výkon. Správa miesta, v ktorom sa väzba vykonáva, je povinná vykonať príkazy prokurátora týkajúce sa zachovávanía predpisov platných pre výkon väzby.

§ 361

Vymáhanie poriadkovej pokuty a trov trestného konania

(1) Len čo sa stane vykonateľným uznesenie, ktorým bola uložená poriadková pokuta, vyzve vyšetrovateľ a vyhľadávací orgán, prokurátor alebo predseda senátu, ktorý pokutu uložil, osobu, ktorej bola uložená, aby pokutu zaplatila do pätnásť dní, a upozorní ju, že ináč sa bude zaplatenie vymáhať. Zaplatená poriadková pokuta pripadá štátu.

(2) Trovy trestného konania určené paušálnou sumou vymáhajú orgány štátnej správy súdov.

DVADSIATAPRVÁ HLAVA ZAHLENIE ODSÚDENIA

§ 363

O zahľadení odsúdenia rozhoduje súd na žiadosť odsúdeného alebo na návrh záujmového združenia uvedeného v § 4 ods. 1, a ak nejde o prípad upravený v § 69 ods. 3 tr. zák., aj na žiadosť osôb, ktoré by mohli v prospech odsúdeného podať odvolanie. O zahľadení odsúdenia mladistvého rozhodne súd aj bez návrhu alebo žiadosti.

§ 364

(1) O zahľadení odsúdenia rozhoduje okresný súd, v ktorého obvode odsúdený v čase podania návrhu má alebo naposledy mal bydlisko, a to aj vtedy, ak ide o odsúdenie vojenským súdom.

(2) Ak je však odsúdený príslušníkom ozbrojených síl alebo ozbrojeného zboru z povolania v činnnej službe, rozhoduje o zahľadení odsúdenia vojenský obvodný súd, v ktorého obvode odsúdený v čase podania návrhu konal službu, a to aj vtedy, ak nejde o odsúdenie vojenským súdom.

(3) O zahľadení odsúdenia mladistvého rozhodne súd, ktorý rozhodoval vo veci v prvom stupni.

(4) Proti rozhodnutiu o zahľadení odsúdenia je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 365

(1) Len čo rozhodnutie o zahľadení odsúdenia nadobudlo právoplatnosť, upovedomí predseda senátu odsúdeného, navrhovateľa a orgán, ktorý vedie register trestov; zahľadené odsúdenie sa nesmie vykazovať vo výpise z registra trestov.

(2) Ak bola žiadosť o zahľadenie odsúdenia zamietnutá, možno ju znovu podať až po uplynutí jedného roka, okrem prípadu, že by bola zamietnutá len preto, že doteraz neuplynula doba zákonom ustanovená na zahľadenie. Žiadosť napriek tomu podanú zamietne súd bez vyšetrenia.

ŠTVRTÁ ČASŤ
NIEKTORÉ ÚKONY SÚVISIACE S TRESTNÝM KONANÍM

DVADSIATADRUHÁ HLAVA UDELENIE MILOSTI A POUŽITIE AMNESTIE

§ 366

Udelenie milosti

(1) Prezident republiky na základe práva daného mu ústavou udeľuje milosť.

(2) Prezident republiky určuje, v ktorých prípadoch môže generálny prokurátor alebo minister spravodlivosti konanie o žiadosti o milosť vykonať a bezdôvodnú žiadosť zamietnuť.

(3) Ak to nariadi v konaní o udelenie milosti prezident republiky, trestné konanie sa predbežne nezačne alebo sa v začatom trestnom konaní nepokračuje a obvinený sa prepustí z väzby, alebo sa výkon trestu odloží alebo preruší.

§ 367

Konanie o udelení milosti

V prípadoch uvedených v § 366 ods. 2 vykonáva konanie a bezdôvodnú žiadosť zamietá

- a) pred podaním obžaloby generálny prokurátor, ktorý môže tiež nariadiť, že sa trestné stíhanie zatiaľ nezačne alebo sa v začatom trestnom stíhaní nepokračuje a obvinený sa prepustí z väzby, a to až do času, keď bude žiadosť o milosť vybavená,
- b) po podaní obžaloby minister spravodlivosti, ktorý môže tiež nariadiť, že sa v trestnom konaní zatiaľ nepokračuje a obvinený sa prepustí z väzby, alebo výkon trestu sa odloží alebo preruší, a to až do času, keď bude žiadosť o milosť vybavená.

§ 368

Rozhodnutie o použití amnestie

Rozhodnutie o tom, či a do akej miery je osoba, ktorej bol právoplatne uložený trest, účastná amnestie, urobí súd, ktorý rozhodol v prvom stupni. Ak si taká osoba odpykáva v čase rozhodovania trest odňatia slobody, urobí rozhodnutie súd, v obvode ktorého sa trest vykonáva. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 369

Podmienečné udelenie milosti

Ak bol trest alebo jeho zvyšok pri udelení milosti odpustený len pod určenými podmienkami, plnenie podmienok a prevýchovu odsúdeného sleduje súd, ktorý vo veci rozhodoval v prvom stupni. Ustanovenie § 329 o spolupráci so záujmovými združeniami občanov sa tu použije primerane.

§ 370

Zmena výmery trestu

(1) Ak bol amnestiou celkom alebo sčasti odpustený trest len za niektorý z trestných činov, za ktoré bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, ktorý nebol doteraz celkom vykonaný, určí súd podľa vzájomného pomeru závažnosti primeraný trest za trestné činy amnestiou nedotknuté. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

(2) Rozhodnutie podľa odseku 1 robí na verejnom zasadnutí súd, ktorý trest uložil v prvom stupni.

DVADSIATAŠTVRTÁ HLAVA PRÁVNÝ STYK S CUDZINOU**§ 375****Všeobecné ustanovenia**

Ustanovenia tejto hlavy sa použijú len vtedy, keď neustanovuje vyhlásená medzinárodná zmluva iný postup.

Prvý oddiel**Vyžiadanie z cudziny****§ 376**

(1) Ak sa obvinený zdržuje v cudzine a ak ho treba vyžiadať, vydá proti nemu predseda senátu zatýkací rozkaz na jeho podklade požiada Ministerstvo spravodlivosti o ďalšie opatrenie. V prípravnom konaní urobí tak na návrh prokurátora.

(2) Ak vec nepripúšťa odklad, požiada predseda senátu Ministerstvo spravodlivosti o zariadenie predbežného zatknutia obvineného; zatýkací rozkaz pošle Ministerstvu spravodlivosti dodatočne.

(3) Zatýkací rozkaz musí obsahovať

- a) meno a priezvisko obvineného, jeho osobné dáta a údaje o štátnom občianstve, prípadne i jeho opis a fotografiu,
- b) zákonné pomenovanie trestného činu s uvedeným príslušných zákonných ustanovení a opísanie skutkového deja s presným vyznačením času, miesta a spôsobu spáchania,
- c) doslovné znenie zákonných ustanovení, podľa ktorých sa trestný čin posudzuje, s uvedením zákonnej sadzby, ktorá je naň v zákone ustanovená a
- d) ak ide o vyžiadanie odsúdeného na výkon trestu, aj údaj, ktorým súdom a na aký trest bol odsúdený, s pripojením odpisu rozsudku s doložkou o právoplatnosti.

§ 377

(1) Obvineného, ktorého cudzí štát vydal, prevezmú policajné orgány. Prevzatú osobu bez odkladu odovzdajú predsedovi senátu, ktorý vydal zatýkací rozkaz.

(2) Ak nejde o vydanie na výkon trestu, predseda senátu je povinný obvineného do 24 hodín od odovzdania vyslúchnuť a rozhodnúť o väzbe.

§ 378

(1) Ak bol obvinený vydaný cudzím štátom s výhradou, musí sa výhrade vyhovieť.

(2) Obvinený môže byť stíhaný len pre trestné činy, pre ktoré bol vydaný, okrem prípadu, že bol daný dodatočný súhlas na trestné stíhanie pre ďalšie trestné činy.

(3) Ak bol obvinený z cudziny vyžiadaný alebo vydaný na výkon trestu len pre niektorý z trestných činov, za ktoré mu bol skôr uložený úhrnný alebo súhrnný trest, určí súd na verejnom zasadnutí primeraný trest za trestné činy, na ktoré sa vydanie vzťahuje.

(4) Ak cudzí štát vydá na výkon trestu alebo ochranného opatrenia osobu, ktorej bol právoplatným rozsudkom uložený trest alebo ochranné opatrenie, a ak pri tom urobí výhradu vzťahujúcu sa na rozsudok alebo konanie mu predchádzajúce, krajský súd po prevzatí

odsúdeného policajnými orgánmi na neverejnom zasadaní rozsudok v potrebnom rozsahu zruší a rozhodne o ďalšom postupe tak, aby sa vyhovel výhrade. Ak zruší celý rozsudok alebo len výrok o treste, rozhodne zároveň o väzbe. Ak treba doplniť skutkové zistenia, môže vec vrátiť prokurátorovi na došetrenie.

(5) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 3 a 4 je prípustná sťažnosť, ktorá má, ak nejde o rozhodnutie o väzbe, odkladný účinok.

Druhý oddiel

Vydanie do cudziny

§ 379

Predbežné vyšetrenie

(1) Prokurátor, ktorému Ministerstvo spravodlivosti alebo generálny prokurátor poslali žiadosť cudzieho štátu o vydanie alebo ktorý sa dozvedel o trestnom čine, pre ktorý by cudzí štát mohol žiadať o vydanie, vykoná predbežné vyšetrenie. Účelom predbežného vyšetrenia je zistiť, či súd tu podmienky pre vydanie, najmä, že ide o čin trestný podľa práva oboch štátov, pre ktorý je vydanie prípustné a ktorého trestnosť nezanikla, a že nejde o občana Slovenskej republiky.

(2) V konaní o vydanie musí osoba, o ktorej vydanie ide, mať obhajcu.

(3) Prokurátor takú osobu vylúčne a oboznámi ju pritom s obsahom žiadosti o vydanie. Ak táto osoba uvádza okolnosti vyvracajúce podozrenie a ponúka o nich dôkazy, ktoré môžu byť bez značných prieťahov vykonané, vzťahuje sa predbežné vyšetrenie aj na ne.

§ 380

Rozhodnutie súdu

(1) Po skončení predbežného vyšetrenia rozhodne na návrh prokurátora krajský súd, v ktorého obvode osoba, o ktorej vydanie ide, má pobyt alebo bola zastihnutá, či je vydanie prípustné, a predloží vec Ministerstvu spravodlivosti.

(1) Ak má minister spravodlivosti pochybnosti o správnosti rozhodnutia krajského súdu, môže vec predložiť Najvyššiemu súdu na preskúmanie tohoto rozhodnutia.

§ 381

Vydávacia väzba

(1) Ak bolo rozhodnuté, že vydanie do cudziny je prípustné, vezme krajský súd osobu, o ktorej vydanie ide, do väzby. Dôvodmi väzby podľa § 67 nie je pritom viazaný, pokiaľ tak už neurobil predseda senátu podľa odseku 1.

(2) Ak je to potrebné na zamedzenie úteku osoby, o ktorej vydanie ide, môže ju predseda senátu krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrenie vziať do väzby.

(3) Ak sa rozhodlo, že vydanie nie je prípustné, alebo ak to nariadi minister spravodlivosti, treba zariadiť hneď prepustenie z väzby.

§ 382

Povolenie a vykonanie vydania

(1) Vydanie do cudziny povoľuje minister spravodlivosti, a to len vtedy, keď krajský súd alebo Najvyšší súd podľa § 380 rozhodli, že vydanie je prípustné.

(2) Vydanie po jeho povolení a s tým súvisiace prepustenie osoby, o ktorej vydanie ide, z väzby, zariadi predseda senátu krajského súdu.

§ 383

Rozšírenie vydania na iný trestný čin

Ak žiada štát, ktorému určitá osoba bola vydaná, aby ju mohol stíhať pre iný trestný čin alebo aby mohol byť na nej vykonaný trest uložený za iný trestný čin, než pre ktorý bolo vydanie povolené, použijú sa primerane ustanovenia o vydaní.

Tretí oddiel

Prevzatie a odovzdanie trestnej veci

§ 383a

Prevzatie trestnej veci z cudziny

O návrhu príslušného orgánu cudzieho štátu, aby trestné stíhanie občana Slovenskej republiky, ktorý na území tohto štátu spáchal súdne trestný čin, prevzali príslušné orgány Slovenskej republiky, rozhoduje generálna prokuratúra, ktorá v prípade kladného rozhodnutia o návrhu dá bezodkladne podnet vecne a miestne príslušnému orgánu na trestné stíhanie podľa ustanovení tohto zákona.

§ 383b

Odovzdanie trestnej veci do cudziny

Ak sa proti štátnemu občanovi cudzieho štátu vedie trestné stíhanie pre trestný čin spáchaný na území Slovenskej republiky, môže generálna prokuratúra a po podaní obžaloby ministerstvo spravodlivosti odovzdať trestné stíhanie príslušnému orgánu cudzieho štátu, ktorého je obvinený štátnym občanom.

§ 383c

Prevoz na účely konania v cudzine

Ak sa má na žiadosť cudzieho štátu vykonať prevoz osoby na účely trestného konania v cudzine, rozhodne o prípustnosti prevozu na základe žiadosti cudzieho štátu najvyšší súd. Na rozhodovanie o prípustnosti prevozu a zabezpečovacích opatrení sa použijú ustanovenia druhého oddielu primerane.

Štvrtý oddiel

Dožiadanie

§ 384

Pri dožiadaní cudzozemských súdov a úradov o poskytnutie právnej pomoci ako aj pri poskytovaní právnej pomoci cudzozemským súdom a úradom sa poskytuje, ak nie je medzinárodnou zmluvou ustanovené niečo iné, aj v trestných veciach s primeraným použitím predpisov platných pre styk s cudzinou v občianskoprávných veciach.

Piaty oddiel
Výkon rozsudkov cudzozemských súdov

§ 384a

Ak má byť podľa vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vykonaný rozsudok cudzozemského súdu v trestnej veci, predloží ministerstvo spravodlivosti vec najvyššiemu súdu s návrhom, aby rozhodol o uznaní rozhodnutia cudzozemského súdu na území Slovenskej republiky. Najvyšší súd rozhodne o návrhu po vypočutí generálneho prokurátora rozsudkom.

§ 384b

Ak bol rozsudok cudzozemského súdu podľa § 384a uznaný, môže ministerstvo spravodlivosti vysloviť súhlas s prevzatím odsúdeného na výkon trestu alebo požiadať štát, ktorého súd vyniesol rozsudok, aby odsúdeného odovzdal.

§ 384c

Odsúdeného, ktorého cudzí štát odovzdal, prevzmú orgány Zboru väzenskej a justičnej stráže. Do 24 hodín od odovzdania rozhodne sudca súdu naznačeného v § 384d o jeho vzatí do väzby, pričom dôvodmi väzby podľa § 67 nie je viazaný.

§ 384d

O výkone rozsudku cudzozemského súdu (§ 384a) rozhodne súd príslušný podľa § 14 až 18 na verejnom zasadnutí rozsudkom. Odsúdený musí mať v tomto konaní vždy obhajcu.

PIATA ČASŤ
PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 385

Od 1. júla 1990 možno predpisy o trestnom konaní platné pred týmto dňom použiť len v medziach ustanovení tejto časti.

§ 386

(1) Na konanie o prečine vo veciach, v ktorých bol súdu doručený návrh na potrestanie pred 1. júlom 1990, sa použijú predpisy platné pred týmto dňom.

(2) Na výkon trestu nápravného opatrenia uloženého pred 1. júlom 1990 sa použijú predpisy platné pred týmto dňom.

(3) Trestné príkazy vydané pred 1. júlom 1990 sa spravujú doterajšími predpismi.

§ 387

(1) Na konanie o obnove trestného konania, ktoré bolo právoplatne skončené pred začiatkom účinnosti tohto zákona, použijú sa ustanovenia tohto zákona. Podmienky pre povolenie obnovy sa však v takom prípade posudzujú podľa zákona, ktorý je pre obvineného priaznivejší.

(2) Ak rozhodnutie, proti ktorému smeruje návrh na obnovu, vydal v prvom stupni súd už nejestvujúci, rozhoduje o návrhu na obnovu ten súd, ktorý by bol podľa tohto zákona vecne a

miestne príslušný; ak rozhodoval v prvom stupni bývalý Štátny súd, rozhoduje o návrhu na obnovu krajský (vyšší vojenský) súd, ktorý by bol podľa tohto zákona vo veci miestne príslušný.

§ 388

(1) Krajský súd je príslušný konať v prvom stupni aj o činoch trestných podľa predpisov skôr účinných, ktoré svojou povahou a závažnosťou zodpovedajú trestným činom uvedeným v § 17 ods. 1.

(2) Rozhodnutia a opatrenia týkajúce sa výkonu rozsudkov vyhlásených Najvyšším súdom ako súdom prvého stupňa robí Krajský súd v Prahe a v odbore vojenského súdnictva ten vyšší vojenský súd, ktorý určí minister spravodlivosti.

§ 389

(1) Rozhodnutie o tom, že podľa článku II zákona č. 175/1990 Zb. sa nevykoná trest uložený pred 1. júlom 1990, urobí súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

(2) Rozhodnutie o tom, že podľa článku II zákona č. 175/1990 Zb. sa pomerne skráti trest uložený pred 1. júlom 1990, urobí na verejnom zasadaní súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

(3) Ak bol trest smrti uložený pred 1. júlom 1990 zmenený na trest odňatia slobody, rozhodne o spôsobe jeho výkonu na verejnom zasadaní súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 1 až 3 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

§ 390

Zákon č. 64/1956 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) sa zrušuje.

§ 391

Minister spravodlivosti môže ustanoviť, ktoré jednoduché úkony zverené podľa tohto zákona predsedovi senátu môže vykonávať iný pracovník súdu.

§ 391a

(1) Ministerstvo národnej obrany sa splnomocňuje vydať rokovací poriadok pre vojenské súdy, ktorým podrobnejšie upraví postup vojenských súdov pri vybavovaní trestných vecí.

(2) Ministerstvo spravodlivosti sa splnomocňuje vydať všeobecne záväzným právnym predpisom rokovací poriadok pre okresné a krajské súdy, ktorým podrobnejšie upraví postup okresných a krajských súdov pri vybavovaní trestných vecí.

§ 391b

Ministerstvo financií Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby po dohode s generálnou prokuratúrou, ministerstvom spravodlivosti a ministerstvom obrany upravilo všeobecne záväzným právnym predpisom postup príslušných orgánov pri zabezpečovaní a správe zaisteného majetku.

§ 391c

(1) Na konanie v neskončených veciach, v ktorých bola podľa doterajších predpisov založená vecná príslušnosť Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, je príslušný

najvyšší súd, ak vo veci v prvom stupni rozhodoval orgán činný v trestnom konaní so sídlom na území Slovenskej republiky.

(2) Na konanie o sťažnosti pre porušenie zákona, na ktoré by podľa doterajších predpisov bol príslušný Najvyšší súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, je príslušný najvyšší súd, ak orgán, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni, mal sídlo na území Slovenskej republiky.

(3) Na konanie o sťažnosti pre porušenie zákona vo veciach, v ktorých rozhodol bývalý Štátny súd alebo bývalý Najvyšší súd ako súd prvého stupňa, je príslušný najvyšší súd, ak by podľa doteraz platných predpisov bol vo veci príslušný v prvom stupni konať súd so sídlom na území Slovenskej republiky.

(4) V konaní o odňatí veci súdu so sídlom v Slovenskej republike a jeho prikázaní súdu v Českej republike a naopak sa od 1. januára 1993 nebude pokračovať.

§ 392

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1962.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

3) Zákon SNR č. 204/1991 Zb. o Policajnom zbore Slovenskej republiky.

